અસલ મ્હોટી.

ભક્ત શિરોમણી

ભજન સંગ્રહ.

એકતારામાં ગવાતાં ભજનો, અગમનિગમ
વાણી, અને રામદેપીરની ગવાતી સાવરો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

હરગોવનદાસ હરજીવનદાસ બુકસેલર

૩૦૭૫, પાનકોર નાકા—અમદાવાદ

આવૃત્તિ ૧ લી   પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદ—શાહપુર વનમાળી વાંકાની પોળમા હરિભાઈ
દલપતરામે પોતાના " ગ્રન્થોદય " પ્રેસમાં છાપી

સવત ૧૯૮૦   સને ૧૯૨૪

કીંમત રૂ ૦-૮-૦

श्रीमते रामानुजाय नमः

ભક્ત શિરોમણી.

ભજન સંગ્રહ.

ગણપતિનુ ભજન. ૧

ગણુ જણુ રણુ જણુ ચલો મેરે દાતા
દયા ભાવે મન ભોળાજી
શુદ્ધ બુદ્ધ નારી તારા ચમર ઢોળે દાતા,
મહેર કરોને મોરારીરે
રીઝયા ગુરૂ દેવ સુઢાળા
ખોલ્યા મારા રૂદીયાના તાળા,
પારવતીનો પુત્ર તો કહીયે દાતા,
પીતા શંકર દેવા   રીઝયા ગુરૂ દેવ.
અથ સીંદોરના ચડે રગ ચોલા,
કઠડે ફુલડાની માળાજી,
કાનમે કુડલ ઝળકતા આવે હે દાતા,
દરશન દીઓને દેદારા   રીઝયા.
સત સાધુ કેરા જહાજ બનાવદે,
જ્યામે બેઠા હે ગુરૂ મોરાજી
કાયા બેડી પ્રભુ પાર ઉતારો હે દાતા

સુન સખરગઢ ઘેગેરિ રીઝયા૦
રૈવાદાસ કેરી સેવા બનાયલે,
હૃદયમા હુવે અજવાળાજી
ભાવદાસના બોલ્યા રામદામ
પ્રગટ કરીને પોકારા રીઝા૦

શ્રી રામચદ્રાય નમ. ૨

આજ સુખી હુ તો આનદ પામીરે,
અવધ વસે અતરજામીરે, ચાલો જોવાને જઇએ—ટેક
દશરથ નદન આનદકારી,
મુરતી સુરતી મનોહારીરે ચાલો૦
કાને છે કુડળ મકરાકારે,
માથે મુગટ ધર્યો ભારેરે ચાલો૦
બાથે બાજુબધ બેરખા સોહે,
જોઇને મનડુ તો મોહેરે ચાલો૦
રઘુવનીી રાજા છે રામ કૃપાળા,
કઠે ધરી વનમાળારે ચાલો૦
ઘર ઘર પ્રત્યે અનધપુર માહે
આનદ ઓછવ થાયરે ચાલો૦
વિધ વિધ જાતના વાજીત્ર વાજે,
અવધ ગાજે છે અવાજેરે ચાલો૦
વામ ભાગે સતિ મીના બીરાજે,
દક્ષિણે લક્ષમણ રાજેરે. ચાલો૦
સહિત ભરત શતુઘન ભાઇ,
મારૂતી રહ્યા ક્રગ માહીરે ચાલો૦

શ્યામ મેઘ સમ રામજી રાજે,
લલીત વર સીતાજી છાજેરે. ચાલો૦
રાજીવલોચન છે રઘુરાય,
નીરખી સામ ન્યાલ થાયરે ચાલો૦

મુળદાસના. ૩

વચનને વિચારીરે સતો તમે ચાલજોરે,
હરે ભાઈ એછે મોટાનો મર્મરે,
ભાવેને અમૃતમાહે વીખ લઇ ઘોળીયેરે,
હારે એવુ કોટીક બેસે કર્મરે,
જીવો મેવો સ્વામને સ્વામને સેવોરે,
નકનાગી નામને જીરે એવો શ્યામને,
ગળીને સાકરરે લઇને નાખે દુધમારે,
હરે લઇને પનગને પાયરે,
વશીયરની ડાઢેરે વીખ ઘણુ નીપજેરે,
હારે ભાઇ પડ પડે કા જીવડા જાયરે જીરે.
ગગાના જળ વહે અતિ નીર્મળા રે,
હારે એને પીધે પ્રાશ્ચીત જાયરે,
ગળીને ખળીરે જળ કેરા જોગમારે,
હારે ઇતો દબીક જળ કેવાયરે જીરે૦
મહીને મધ્યે નવ્યેનીધ નિપજેરે,
હારે ભાઇ પાણી મધ્યે શુ થાયરે,
સુણુતે ભજ્યુરે મહી કેરા માટમારે,
હારે એતો ગરથ સમુળગો જાય જીરે૦
અણુને કણુરે પડ્યુ જેની આખમારે,
હારે એને જોયા તણુ સુખ જાયરે,

વિદ્યાને આજણુરે ગુરૂએ આંજ્યુ આંખમાંરે,
હારે એના નેતર નીર્મલ થાયરે જીરે૦
રતનની જતનરે સતો તમે રાખજોરે
હારે જેમ માઝન સધરે માલરે,
ખાઓને ખરચોરે વીગતે વાવરોરે,
હારે ભાઇ ડાહ્યો થઇને દલાલરે જીરે
શ્રવેને અમૃતરે પીધુ બેસી પાતમારે,
હારે છલ કરીને સનમુખેરે,
અતસકરણુરે જેના નહિ ઉજળારે
હારે ભાઇ દીધુ દેવતાને દુખરે જીરે
પાત્રને કપાત્રરે એકે પટાંતરોરે,
હારે ભાઇ તેથી પામીએ ત્રામરે,
કનકને નથીરે નકનકી નામનેરે,
હારે ભાઇ મારાજ કહે મુળદાસરે, જીરે

ભજન ૪.

પડતે ભરમાડમા જ્યારે વાણી નોતી ભાઇ
ત્યારે નાદને બુદ નવ ભરતા જીરે સતો,
બ્રહ્માને વિશ્નુ માહેશ્વર નોતા ભાઈ,
ત્યારે આપે આપ કરતા જીરે સતો
જીરે સાચો ધર્મ છે હા હે સતો,
બારજાભીતર એક બ્રમ છે ટેક.
મનમથી માયાએ મળ રચાવ્યો,
ત્યારે નાદને બુદ પ્રકાસ્યા. જીરે૦
પાચ મુદ્રીકા લઇને પ્રગટ કીધી ભાઇ,

ત્યારે ચૌદ લોક રચાયો જીરે૦
મહા મંત્ર લઇને પંથ પ્રકાશો ભાઇ,
ત્યારે ઘટ પાટે પુજા કીધી જીરે૦
ગુરૂજીને ભેદીને ચારરે વેદ ભાઇ,
ત્યારે ભક્તિ લઇ શિવજીને દીધી જીરે૦
શિવને શક્તિ મળી ધર્મ ચનાવે ભાઇ,
ત્યારે ઉમૈયા પાટે પધાર્યા જીરે૦
પાંચે મળીને મહા વૃત સાધ્યો ભાઇ,
ત્યારે નામ ધરાવ્યુ નીજારી જીરે૦
મેરૂ શીખરથી ગંગાજી મંગાવ્યા ભાઇ,
ત્યારે વાચેને કાચે વૈતરણી જીરે૦
ભગત જગતને લઇને ઓધારણી ભાઇ,
ત્યારે શબ્દમાં રેણીને કરણી જીરે૦
દયા ધરમ લઇ પરમાર્થ પેખો ભાઇ,
ત્યારે આપપણુ નવ લેખુ જીરે૦
ગુરૂજી શબ્દે તમે હુઇને હાલો ભાઇ,
ત્યારે સર્વે નુરી જન દેખો જીરે૦
શબ્દ તીરથ થકી ઉન મુની રેવુ ભાઇ,
ત્યારે જાત વરણુ નવ ભાળો જીરે૦
મુળદાસ કે જે નર ભીતર જાગ્યા ભાઇ,
ત્યારે સકળ ધર્મને પાળો. જીરે૦

ભજન ૫.

જીરે વટાવડા વારેને વારેરે
વીલંબ નવ કીજીએરે—ટેક.
સ્વમામા સુતારે હરિજન જાગજો

તારો જનમ પદારથ જાયરે,
દેવને દુર્લભ છે આ દેવતા,
તે પુરણ ભાગ્યે પાપ જીરે વટાવડા વાદના
એવા વાટેને ધાટેરે વીલબ ન કીજીએરે—ટેક
એવુ આપો આપુ અરપીને, પરને પેખીએ રે
તે ભજવા શ્રીભગવાન,
આતમને પરમાતમ એક કરી જાણજો
તે દયા સમો નહિ દાન જીરે૦
એવા પરદેશી પરોણલા, આવ્યા ઘેર આપણે,
તે વાયક દેશી વાય એવા જાણો છો પોતાના,
હમ્ઍ પારકા તે પુત્રને પરીવાર જીરે૦
એવા સરોવરને તરોવર પડ પરમાર્થી,
ખપે સોવેડી ખાય,
એવા નદીયુના નીર નવસે પોતાતણા
તે નીર નવાણે જાય જીરે૦
એવા છતે ને હુતે નવ વાવરે,
એ અણુસમજુ છે આથ,
કાયાને માયારે મીથ્યા કરી જાણજો,
તે સભારી નહિ આવે સાથ જીરે૦
પડને પેસોરા પોઢયા પ્રાગ પાદડે
ત્યા પખીડા વસે દોનુ પાસ,
કાળને કબાડી આવ્યો તેને કારમો
તે નીત્ય પરલેને નીત્ય નાસ જીરે૦
સસારીઓ સુતારે ઘેર્ગો લઇ ઘેનમા,
જેને અન્ય માયાની આશ,

એવા હરીજન ભાગ્યારે, શબ્દ રૂડા સાંભળી
તેતો મારાજ મુળદાસ ગાય.

ભજન ૬.

નવધા ભક્તી કરો એ સોહમ,
નામ જપો જનમ ભવતરો,
ગુરૂ ગણુપતી ગુરૂ ગુણુ ભંડાર,
તો ગતરે મુક્તિના દાતાર
તો નીગમ કહે નીરધાર જીરે નવધા ભક્તિ,
પ્રથમ નામે પ્રહેલાદ ઓધાર્યા,
રૂશી નારદને પ્રતાપે.
નરસિંહ રૂપ ધર્યું નારાયણે,
તો પરીબ્રહ્મ પ્રગટ્યા છે આપે   જીરે.
હાથ જોડીને હનમાનજી ઉભા,
તો રામજી કેરા નીજ વાસા,
વાચે ને કાયે કેવળ ભક્તિ,
તો રામજીના ચરણુની વાસા   જીરે
ચરણુકમળ લક્ષ્મીએ સેવ્યા,
તો પતીવૃતા પદની દાસીજી,
એ નીજ ધર્મ કર્યો નારાયણે
તો અખંડ મુર્તી અવિનાશી   જીરે
સખારે ભાવે અરજુને સુખ લીધુ,
તો કૃષ્ણુ ઉપાસન કીધુ
માહા કલ્પાતે પાંડવને ઓધાર્યો,
તો ભક્તિ અભેપદ દીધી   જીરે
અક્રુરને જ્યારે અમર ભાસ્યો,

તો આત્મરૂપ છે એક,
કૃષ્ણ વીના બીજુ કાઇએ ન ભાસ્યુ,
તો વેદ પુરાણે વીવેક જીરે૦
શ્રીમદ ભાગવત સુકદેવે કહ્યુ તુ,
તો પ્રીછકને રસ પાના,
નામ લેતારે અભેપદ પામ્યા
તો વૈકુઠનારે વૈમાન જીરે૦
સેવારે પુજા પૃથુરાએરે કીધી,
તો મળ રાજા આપની વેદી,
મુળદાસ કહે કોઇ માહા સત જાગ્યા,
તો નવધા ભકિતની વેદી જીરે૦

ભજન ૭

લેવાયતો રામનામ લેજોરે, નીકર મુન રહીએ હો બદા,
વનરામા રહીને વનફળ ખાતા, વિના પાલવમાં પડયા રહીએરે હે૦
સાધુ સતની સેવા કરીએ, સાધુના સગમા ભરીએરે, હે૦
આરે સસારીઓ વયો જાય છે, તેની સગાતે નવ જાએરે હે૦
કહે મુળદાસ વેદની વાણી, રૂદીયા કમળમા લહીએરે હે૦

ચુદડી.

સુદરવરની ચુદડી, માહી છે આતમરામનો આક ઓધારણ ચુદડી૦
તપ વીરથ મે બહુ કર્યાને વરત કર્યા અપાર
ભગવત ભવાની બહુ ભજ્યારે, મારે હરીવર મળવાની આશ. સુ૦
બ્રહ્માએ કણ વાનીઆ ને, વીણે ચારે વેદ,
સનકાદીક સુતર કાતીયારે, તેનો કોઇ ન જાણે ભેદ. સુદર૦

શ્રીગુણે તાણ્યો તાતણોને, માહી પ્રેમના રસ પાણુ,
નુરત સુરતની નળી ચાલીરે, એના વણનારા સત સુજાણુ. સુદર૦
આરે મુગટના ખુટા રચ્યાને, માંહી તાંણાના રંગ પાય;
ચોનીશુ સાળે ચડયુરે, માહી છે વિવેક વિચારનુ રાસ સુદર૦
વીદુર વ્યાસે રંગી ચુદડીને,શુકદેવે પાડી ભાત;
બહુ બુધ્ધિએ બુટા જડયોરે, એની જુજવી જુજવી જાત. સુદર૦
ગુરૂએ ઓઢાડી મને ચાદડીને, ઉપર સુદર શ્રીફળ ચાર,
શ્રીગુણ સાથે સગાઇ કરીરે, મારા પુન્ય તણો નહી પાર. સુદર૦
વિવેકે વિવા રચ્યાને, માહી વૈરાગનારે લગન,
પ્રભુજી પીયુ પધારીઆરે, મારૂ મોહે ભરાણુ છે મન. સુદર૦
મન કરમ વચને સાચરૂને, (મે) મેલી લોકની લાજ,
હથેવાળો હરીશુ ગ્રહ્યોરે, મધ્ય મડપમા માહારાજ સુદર૦
ચારે તે જુગની ચોરી રચીને, માહી મન છે ખેતરપાળ,
બ્રમ હુતાસન પ્રગટીઓરે, માહી છે વાણી તણી વરમાલ. સુદર૦
કર્મ કાષ્ટનો હવન કીધોને, મગલ વરત્યા ચાર,
પીતાજીએ દાન બહુ દીધારે, અમે કાઉ જમ્યારે કસાર સુદર૦
રાનો રંગ રેણી તણોને, એનો પુરણ લાગ્યો પાસ,
અનત જુગે રંગ નહિ ઉભટેરે, વાણી ગાય છે સત મુળદાસ સુદર૦
અખડ એવાતન વર હુ વરીને, પરણીને રાખ્યા પાસ,
જે જન ગાએ ચુદડીરે, એનો વૈકુઠ હોજો વાસ. સુદર૦

દેવાયત પડિત ૮.

હે વીરા પાત્ર પરખ્યા વિના સગ નવ કીજીએજી,
ઓછા અજ્ઞાની ઉપાધી કરશે. ટેક
હે વીરા હેમનો કરેલ એક ઉદર હતોજી,
તેને હસે પાખમા લીધો;

મસીયર થયો ત્યારે પાંખુ સધારી,
પાખુ પાડીને અળગો થયો હે વીરા૦
હે વીરા સજીવન મત્ર એક વિપ્ર ભણ્યો,
તેણે મુવેલો વાઘ જીવાડયો,
હે વીરા ઇ વાઘે ઓલા વિપ્રને માર્યો,
પડકારીને પેલે થાપે, હે વીરા૦
હે વીરા દુધ સાકર લઇને વસીયરને શેખ્યો
તન મનથી વીખ નવ છાડયો
હે વીરા અજ્ઞાની જીવને જ્ઞાન નવ આવેજી,
ભલે વાચીને વેદ સભળાવે હે વીરા૦
હે વીરા ભવના ભુલ્યા નર હીંડ ભટકતાજી
એના લેખ લખ્યા છે અવળા,
દેવલ ચરણે દેવાત પડિત બોલ્યાજી,
જેનો સમજ્યા તે નર સવાલા હે વીરા૦

ભજન ૯.

પેલા પેલા પવન ફરૂકશે નદીએ નહી હોય નીર
ઓતર થકીરે સાયમો આવશે, મુખ્ય હનમો વીર
દેવાયત પડિત દાડા દાખવે, સુણલે દેવલદેનાર
આપણા ગુરૂએ સત્ય ભાખીયુ, જુડડા નહીરે લગાર,
લખ્યાને ભાખ્યારે સોય દીન આવશે ટેક
ધરતી માથે હેમર, હાલશે, સુના નગર મોઝાર,
લક્ષ્મી લુટાશે લોકો તણી, તેની કાઇ રાવને બુમ દેવાય
ચોરીરે આવ્યો સતો પાપનો, ધરતી માગેરે ભોગ,
કેટલાક ખડકે સહારશે, કેટલાક મરગે રોગ દેવાય
ખોટા પુસ્તક ખોટા પાનીયાં ખોટા કાજીના કુરાન,

અસલજાદીરે ચુડો પહેરશે, એ છે આગમના એધાણ. દેવાય
જતી સતીને સાબરમતી, ત્યા હશે સુરાના સગ્રામ,
કાયમ કાલીમાને મારશે, તે નકલંક ધરશે નામ દેવાય.
કાંકરીએ તળાવે તંબુ તાણશે, સો સો ગામોની સીમ.
રૂડીરે દીસે રળીયામણી, ભેળા અરજુન ને ભીમ, દેવાય.
પશ્ચિમ દીસાથી માયમો આવશે, આવે મારો જુગનો જીવન
કળીજુગ ઉથાપી સત્યજુગ થાપશે તે બોલ્યા દેવાયત પીર. દેવાય

ભજન ૧૦

ગુરૂ તારો પાર ન પાયોરે, પાર ન પાયોરે,
પૃથ્વીના માલેક તારજો હોજી.
હારેહા ગવરી ગવરી પુત્ર ગણેશ દેવને સમરોજી,
સમરૂ સારદા માય, મે વારી૦
હારેના જમી અસમાન મુળવિના માંડુજી હોજી
થંભ વિના આભ ઠેરાવ્યોરે, મે વારી૦
હારેહા ગગન મંડળમા બાલક ખેલેજી હોજી
બાલકરૂપ–સવાયોરે, મે વારી૦
હારેહા સુનશીખર ગઢ અલક અખેડાજી હોજી,
વરસે નર સવીયોરે, મે વારી૦
હારેહા જળહળ જોત્યુ દેવા તારી ઝળકેજી હોજી,
દરશન બીરલે પાયોરે મે વારી૦
હારેહા સુમીજુનો ચેલો દેવાયત પંડિત બોલીયાહોજી,
સતનો બેડલો સવાયોરે મે વારી
ગુરૂને ઓળખ્યાજી હોજી, સ્વામી તારો પાર ન પાયોરે,
પાર ન પાયો જીવન કાંકાર તારો પાર ન પાયોજી

જેસલ ૧૧.

નહી મેરૂ નહિ મેદની નોતા ધરણીને આકાશ,
ચાંદોને સુરજ દોય નહોતા, તેદી ધણી મારો આપો આપ,
પીરને પોકારે મુજા ભાવરા, સતિ તારો ધર્મ સભાગ,
પોતાના પુન્યવિના પાર નહિ, ગુરૂ વિના મુકિત પણુનોય પીફ્રને.

ભજન ૧૨.

વારેવારે કહુ મારા દીલડાની વાત, જાડેજા કરીલે ભનાયુ,
થેડા જીવણારે જેસળજી,
હળખેડ તો મે તો હાલીને માર્યો, પાદર લુટી પાણીયારી
કાઠીરાણી પાપ પ્રકાશો, ધણી આગળ, જેસુલજી વારેવારે
તોરણ આવ્યો મોડબધ માર્યો, પીડીયાળાનો નહિ પાર
કાઠીરાણી પાપ પ્રકાશો ધણી આગળે, જેસલજી વારેવારે
ચોવીશ વરસ લગી ચોરીયુ કીધી
અમારા અવગુણનો નહિ પાર,
કાઠીરાણી, પાપ પ્રકાશો ધણી આગળે, જેસલ વારેવારે,
આવી આવી અતીથી જમાત જાડેજા
તેમાતો સાયબો મારો આવીયો,
અવર બાવાને ભગવો ભેખ જાડેજા,
શાયબાને પીતાબર પાઘડી વારેવારે.
રોજા ચરે નવ લખ જાડેજા, તેમા તે સાયબો મારો આવીયોરે
અવર રોજને લાંબી શીગ જાડેજા,
સાયબાને સોનેરી શીગડી, વારેવારે
અવર રોજાને ઘાસ જાડેજા સાયબાને કસ્તુરી કેવડોરે,

જેસલજી બોલીયા તોળલ કાઠીરાણી જાડેજા,
બોલ્યા તે પીરહુદી પાખડીરે, જેસલ વારેવારે

ભજન આગમ ૧૩.

શબ્દોના બાધ્યા સતો શુ કરે, પુરા સાધ્ય હોય ત્યા જઈ મળો,
વાયક આવ્યોરે સતો દો જણારે, ત્રીજુ કેમ સમાય,
પથ ઘણો જાવુ એકલુ એ પાળા કેમ ચલાય, શબ્દો
સોના કટારી સતીએ કર ધરી, પાળી માડી છે પેટ,
કુખ ભેદી કુવર જનમીઓ, એ જનમ્યો માજમરાત, શબ્દો
હીરની દોરીનો બાધ્યો હીચકો, બાધ્યો આબા કેરી ડાળ
પવન હીચોળા હરી મોકલે, આલમ તારો આધાર, શબ્દો
બાઇ પાડેશણ મારી બેનડી, રોતા રાખને નાના બાળ,
અમારે જાવુ ધણી માડવે, તારા કેશુ જારને જુહાર, શબ્દો.
ત્યાથી તોળી રાણી ચાલીયા, આવ્યા વનડા મોઝાર,
વનમા વસે એક વાઘરી, ઠેટ મોટેરા ઠેગ, શબ્દો
ત્યારે તોળી રાણી બોલીયા સાભળો વનડાના રાય,
ઉંચે વળગાડી તારા બચડા, રખેને ભુનતી ચોટ શબ્દો
મારા બચડા મારી ઉગમા તોળલ ત્યા તાયરા સભાળ,
કોળીયા અનને કારણે, પુત્ર તારો આબાની ડાળ, શબ્દો
પુત્ર સભાળી પાનો ચડયો, અગડ વાપી છે પીડ,
થાન હતા સતીના થરહર્યા, પડતા છાડયા પ્રાણ શબ્દો
ગરથ ગણી ગાઠે ધરો, એ તોળલ છાડયા પ્રાણ,
અધવચ ધોરી ડુલ્યા, એને શ્યો દેશુ જવાબ, શબ્દો.
જેસલ ગાડડી ઉપાડીયા ચાલ્યા ધણીને દુવાર.
સામા મોહોલ મહારાજના, દીપક રચીઅલચાર, શબ્દો
ગતમા ગાસડી ઉતારી, હે ઉઠો તોળલદેનાર

તમો જાગ્યે જામો જામશે, બોલ્યા જેસલરાય, શબ્દો,
ગાય શીખે સુણે સાભળે, તેનો વૈકુંઠમા વાસ,
સાંસટીયા કાઠીની વિનતી જાગો તોળલદે નાર શબ્દો.

ભજન ૧૪.

પીરકેવરાણારે, જેસલનેતોળીભાઇ, સાધકતગાણારે જેસલને તોળી૦
જેને દનડે બ્રાત કોઇએ ન આણીરે,
અલા હો જુગમા સીધ્યા પીર જેસલને તાળી ગેઠ૦
બીજડી ચાવરને જ્યારે જામૈયો રચાવ્યોરે હો૦
ધણી કેરા પાટ મડાણારે હો૦
બાજમરાતના હુવામછદા, ત્યારે ચાગી થકો ઘર આવ્યોર અલા હો૦
તોળીને ઘેર જયારે જાનૈયો રચાવ્યોરે હો
અને કાઠીડે ફીની કમાણીરે ભાઇ
તોળી ઘોડી લઇ જેસલને મોપ્યા,
ત્યારે સાહેબ રાખ્યા સગાથેરે, અલા હો૦
ચોવીશ વરસ સુધી ચોરી કીધીરે હો૦
અને ઘણેગા જીવ સતાપ્યારે,
ઘોળા આવ્યા ત્યારે ધણીને ધાયો
ત્યારે મહીર પધાર્યા મોરારી. અલા હો૦
અકલ ખેતરમા કોણ નર સીધ્યા,
જેસલને પીર જેતારે ભાઇ,
અજારમા અજેપાલ સીધ્યા,
ત્યારે તોળલે ત્રણ નર તાર્યારે અલા હો૦
બીજ હતું તે સાધુ મુખ વાવર્યું રે હો
અને વેળુ વાવી ઘેર આવ્યારે,

એક મને હુઈ અલખ આરાધ્યો
ત્યારે સાચા મોતી ઘેર લાવ્યો   અલા હો૦
ઉંચા મોહોલને તેપર આબલીરે હા
અને નીચા ગંગાજલ પાણીરે
માલદે કોટવાળે ઉભા આરાધ્યો,
ત્યારે જેસલ તોળી નર વાણીરે,
અલા હો જુગમા સીધ્યા પીર જેસલ તોળી,
દલદે ભ્રાત કોઇએ ન આણીરે હો અલા હો જુગમા

ભજન આગમ ૧૫.

કા ક્રોધ મન માયલાને વારોરે, સાધુ ધરમ સંભાળો રેહોજી
મનવૃતિ બાવો શું સમજાવેરે, પવન વેગથી ન્યારોજીરે મતો
આઠ કુળ પરવત ધરા જેમ ધ્રુજેરે,
બેળા હનમો હશે રેહોજી   કાલ૦
દશમે દરબાર ગુરૂએ દયા વરતાવીરે
રણ વગડામા ગરૂયે રમતુ માડીરે
પાપી પરજે હોશેરે હોજી   કાલ૦
મનના માન્યા ગુરૂએ મેઘ વરસાવ્યા
ત્યારે પડધે કાળીગો ભાગ્યોરે હોજી   કાલ૦
નાગરવેલે નિત્ય ફળ હોશેરે,
એવા વાઙીયા વધારો બાવો કરશેજીરે મતો,
એ અમર ફળ સાધુ ઘરે હોશે ત્યારે,
ત્યા કાળીગાને મારોરે હોજી   કાલ૦
મે પણ લોભી મે પણ લાલચુ રે,
ચરણાગત સ્વામી તારોરે જીરેરે મનો,
સઘળા પંડિતના ગુરૂ દેવાયત બોલ્યારે.

મે આધીનતા તારોરે ચોજી   કાલ૦

અખો ૧૬.

એક દીન એસો આવશે તે સબળ મારા રૂદીયામા સાનેજી
સગારે મીત્રને કારણે, કાઇનુ જોર નવ ચાલેજી,
કઢે કઢે એને સૈ કરે, જાણે જન્મેજ નેતેજી   એક૦
ઘટનો ઘુવટ અળગા કરો રોકયા દશે દરવાજાજી
કાળે કાવાનો ગઢ ઘેરીઓ, રોકયો દેહનો રાજાજી   એક૦
સોળરે વરસની સુદરી ઉભી ટગ મગ જુવેજી
આરે કાયામા હવે કાઇ નથી, ઉભી ધ્રુસ્કે રૂવેજી,   એક૦
વેઢ વીંટીને સાકળા, નાના વીત્રના વાઘાજી,
કુટુબ મળ્યુ સહુ સામટુ સર્વે લુટવાને લાગ્યાજી   એક૦
બેની વલામણ શેરીએ માતા ઝાપેથી વળશેજી
સગારે સગાગે તમે શુ કગે, સગા વળાવીને વળશેજી   એક૦
સગારે વન કેરાં લાકડા આવી ભેળા બળશેજ,
કોનાં છોરૂ ને કેના વાછરૂ, કોના મા અને બાપજી   એક૦
અત કાળે જાવુ એકલુ, સાથે પુન્યને પાપજી,
એક નહિરે ત્રાપો નહિ તુબડા, નહી કાઇ ઉતારાનો આરોજી,
કરજોડી અખો એમ બોલીયા પ્રભુ મને પાર ઉતારોજી   એક૦

ભજન ૧૭.

આજદન લેખ લખાયો રહા, ઘેર આવો સતગરૂ સાધરે
કરમલ વેલડીના કાગળ કાચા, દુર કર્યાં અપરાધરે હા
રામનામ નીજ મત્ર સુણાવોરે, શબ્દ સુણાયો આર ધરે,
વચન સુણાવા કહ્યુ ભેદ સુણાયા, સુણાવો અનહદ અનદહ આ૦
અર્થ કીધો પરમાર્થ કીધો, લીધો પોથીનો સ્વાદરે,

મેરી શંકા ગઇ હજુરમા, લખાવો ભલી કરી ફરીયાદરે આજ
સતગુરૂ સાચા મળીયા, જેને બતાવ્યા નીજ ગ્નાનરે,
દયા કરી અમને દરશન કીધા મેર કરીને મહારાજ આજ૦
સુના મદીરીઆમા સતગુરૂજી બેઠા ધરી એકાતે આરાધરે,
ભુતનામ ચરણે ભણે અખારામ, મેલી દીધો નુગરા સેવત્રા આ૦

ભજન ૧૮.

ચતન ચેતજોરે હા આવ્યો તારો મનુષ્યા જનમ અવતાર ટેક૦
સ્મરણ કરીલે જીવડા સભાગીઆને,
પ્રભુને ભજોનો ઉતરો પાર ચેતન૦
કાયા કાગળ જેમી કોટડીનેરે, ભરીએલા અનગણના ભારરે,
કાયા બેડી તારી બુડવા લાગીને, મત ઉતારે ભવ પાર ચેતન૦
હરિના નામના હાટજ મડાવો ભક્તિનો કરો વેપારરે
નીત્ય નામની વસ્તુ વોરોરે તોના રાખો ટેક થ લરે ચેતન૦
ધીરજની તમે ઢાલ બાવોને સત્યની સાધો તરવારરે
રામ નામ બખતર પેરેને, માહે ફાળી ગાને માર ચેતન૦
માત તાત તારા કુટબ કબીલાને ઘરે સકળત્ની નારરે,
હરિ ત્રુઠયા એને સુખજ આપેનો જમવા આપે ઝાઝી બારરે, ચેતન૦
સેજ તળાયુને અવલ એમીકાને ધન દોલતનો નહી પારર
આહીનુ ધન્ય તારૂ આહીજ રહેશેને સાથે નહિ આવે તલભારરે ચેતન૦
દેવાય તો તમે અન્નદાન દેજોને, ભરીયા છે ગરથ ભડારરે
ભુતનાથ ચરણે ભણે અખીયોને, સત વચન છડીદારે, ચેતન૦

અખો ૧૯.

આનમ એકઠેરે હા એક ઓદર એક ખાણુરે

આર આગ્ના પછી ઓતમ, મધ્યમ છે તાણુ વાણુરે   આનમ૦
ભાઇરે બ્રાહ્મણથી ત્રીવૈસ્ય, સુદર બાધ્યા છે વરણ ચાર,
મોનુ સરવે એક છે, એના વાટ વડયારે અપારે   આનમ૦
ભાઇ મેલો મમતાને ટાળો સસેરે પરહરોને પાખડરે,
રોરડી સરવે એક છે, ગોળ સાકરને ખાડ.   આતમ૦
હાથે હાથી કેરા હાડકા, કેવાય સુવાસણ નારરે,
નાવણુ ચોકો નીત્ય કરે, એના જોજો અવળા એ ન્યાય આતમ૦
નવસે નવાણુ નદીનુના નીરજ ચાલ્યાને, જુજવા જુજવાને જાયરે,
આદ સરવાળે મૌએક છે, એના નીર પોચ્યા નરવાણ.   આતમ૦
આચારીને સદાય અવગત, મુળ શોધ્યા વિના ભ્રમરે
કહે અખો આનમ રૂપ વીના, કેમ ફરી છુટશો કરમ   આતમ૦

ભજન ૨૦.

જીનો જ્યારે જાણીએ હા,
એહી રોયાનો હુ હુ કરરે,
કાળના તુ તો કટકા કરજેરે,
માથુ કાઢયે દેજે મારરે   જીનો
ધરમના ધનુપ દયાની પણછરે
ભજન ભલકારે સારરે,
સત શમશેર ખમા ખડગ,
લઇને ઝુજે એમ જુહાર   જીનો.
પ્રેમના બખતર નખ શીખ પેરોને,
વળગે નહિરે વીકારરે
રામનામ સ્મરણ કરી ધ્યોને,
દીપશે ધણી દરબાર   જીનો.

મરગ ભોરીગ ચળીને ખાને મળ્યા ખુત્તારરે,
ભગત જગતમા ભળી ગયારે,
તુતો મનને મેલીશમા એહ્લાર જીતો.
શીવ મધુક સંતો દારૂરે,
જ્ઞાન ગોળારે સારરે,
માર મમતાને મટે સશે તારા,
મમજીને ખેલ સીકાર જીતો.
મામા મામા મેલો મનના ભામારે,
હાથ કરો હથિયારરે,
ચેતન ચોકીમા ચોરન લુટે રે, *
કબુન કરશે કીરતાર જીતો.
પારકુ ધન તમે જાણોરે મસાણુ ભોમી સારરે,
આકાશ રોજી તારી ઉતરે,
તારા અહારનો નાવે પાર જીતો.
વસમી છે ચાટીને ઉતાગે માટીરે હરખ શોક હજારરે,
જગત જળી હેરછછે,
બળી તેનો ડાવ ન લાગે લગાર જીતો.
જ્ઞાન ઘોડેને સાચ દોડોને તે પર થાઓ અસ્વારરે,
ભુતનાથ ચરણે ભણે અખીયોરે,
ખેલ છે ખાડાની ધાર જીતો.

ભજન આગમ ૨૧

જોત્યેને પાટેરે જામો જાગશે, મળશે વરણુ અઢારરે,
મોટા મોટા મુનીવર આવશે બેઠા આસન વાળીરે,
વીરા મારા વાડીયુ વધાવીયુ,
સાચા સત ગુરૂ મુનીવરને સેવીએ,

ચપો મરવોને રૂડો કેવડો, લીલી નાગર વેલરે,
ફાલી ફુલને ફલ જામશે,
મેલો મનડાની આટીરે   વીરા
સામટા સ્વાર્થ તમે કા કરો ફળ ખાઓને વેચીરે,
આવતા અભ્યાગતને ઓળખો,
જીવડેરે આખ્યુ મીચીરે   વીરા.
પાખડ મેલીને થાઓ પાધરાજી,
મન રાખોને દરીઆરે,
ત્રેલા વાલા શુ તાણશે, ઘર લેશે ઘમગારે   વીરા
રણુનો રાહો ત્યા રણ ચડયો, દલ સામા ડગનારે
શીશ પડે વાકો ઘડ લડે, પાછા ન ભરે પગનારે   વીરા
છડીયુ વાગારે ચડી લશે કેમ પોચાજાગે પાળારે
ભલીયુ વાળા જ્યારે ભેટશે,
કાયર દેશે મો ટાળારે   વીરા
પારકા ભોજન તમે કા જમો, જમતા લાગે છે મીઠારે,
તન તલના લેખા ધણી માગશે, જડશે ઝાઝા જુતારે   વીરા
રેવુરે પરમેશ્વરના પથમાં, ખેલવુ ખાડાની ધારરે,
ભુતનાથ ચરણે ભણે એમ્યો,
માયલા મણજરને મારોરે   વીરા

જીવણદાસ ૨૨.

શમજ મન તુ સોચનર ઘેલા,
આવ્યો વાયદો અડેકડે (૨)
રામ નામની છડીયુ ચાલે, મીચાણા અજ્ઞાન ચડે,
પલમા પ્રાણી પકડી લેશે
જેમ પખીમા બાજ પડે   સમજ

તુને ધુત્યો ને મુને ધુત્યો, પરનારીસુ પ્રીત કરી,
એ દહાડા પ્રાણી દલમા રાખો,
અતકાળે તો આડા ફરે   સમજ
છાની વાતો ચોડે ધાડે, ધારણુ વિનાની નાવે ધડે,
સતની સેવા જ્ઞાન ગરીમી,
એ જુગટીયાના નહિ જડે   સમજ
જગજીવનસે ઝગડો લાગ્યો, અનેક ભુપતયાન ભડે
દાસ જીવણુ સતો ભીમને ચરણે,
તે પ્રતીત હોય તો પાર પડે   સમજ

ભજન ૨૩.

હીરલો લાધ્યો મુજ રાકનેરે, કોડી એના મુલ કેવાય,
ઝવરી મળેથી એના પારખ્યા,
એના મુલ તો મોથેરા થાય,
વરતન જોઇ વસ્તુ વોરીયેરે હા,
જેમા અવગુણુ નોય   ટેક
સત ગુરૂએ મારી મુને સારડી,
સાર બેઠો રૂદીયા માય,
ટકશાળે ગયા પાછા નહિ ફરે,
નાણુા સાચા રે કહેવાય.   વરતન
ચિતામણુી મણીરે સોહામણો,
શોભા વરણુવી ન જાય,
જેનેરે દીઠે કમળ ઠરે, આપ સરીખા કેવાય.   વરતન.
સુઢારે ગરવા મારા સાધશે જેનો સોનેરી રગ,
ધોણે ધોણેરે રગ નત નવો,
ઉલટી જાશેરે પતગ   વરતન.

ખરારે ખોટાના લેશે પારખા
જેમ તાવતા તરત પરખાય,
કહેરે જીવણ એને જોખતા
કુડીયા સાધણુમા જાય. વરતન

ભજન ૨૪.

વેલા પધારો હરી સતોની વારેરે
મારી વારે ચડો વિશ્વાધારરે--ટેક.
રાણી દુપાદે જેદી પાટ પધાર્યારે,
જામૈયો રચ્યો છે અજારરે,
સોનાની થાળીએ જેદી, ફુલડા રચાવ્યારે,
કર ગ્રહયો કીરતારરે વેલા
જુનાગઢમા મેતા નરસી કેવાણારે,
સોનાની હુડીયુ સ્વીકારીરે,
કુવરબાઇનુ જેદી મોસાળુ પુર્યું રે,
વાલો થયા છે વેપારીરે વેલા
રોહીદાસ માથે જેદી બ્રાહ્મણ કોપ્યા રે,
ખર્ચી મડાવી એને ખાતેરે,
અનુભવિ પ્રભુ આસરો તમારોરે
તારા બાનાની પત રાખોરે
કોલવા ઉપર જેદી કરૂણા કીધીરે
દેવળ ફેરવીને દેદારરે
દાસ જીવણુ સતો બીમકેરે ચરણેરે,
મદિર મદિર મોરારીરે

ભજન ૨૫.

મીરાબાઇ પુરવ જનમની છે પ્રીતડીરે,

નામ નહિરે છોડુ હરી,
મારે રૂદીએ લખ્યા હરીના લેખ રે,
નામ નહિ રે છોડુ હરી,
મોલુમાથી મીરા ઉતયર્યા ત્રાફામા ભરીયા ભાર,
લખી કાગળ રાણો મોકલે,
એ મીરા એકવાર ચીતોડગઢ આવજે નામ૦
ચાર પાચ પત્ર રાણે મોકલ્યા જાજે મીરાની પામ,
સગુણ જેવુ મીરા સાપરૂં,
લજવ્યુ મામાને મોસાળ
લખો કાગળ રાણો મોકલે, દેજો મીરાને હાથ,
ચાર પાંચ આલુ મીરા ગામડા,
અરધુ આલુ તુને રાજ
તમે રાઠોડની કુંવરી, અમે છૈએ ચમાર,
કાલે રાણો ઘેર આવશે,
મીરા શુ થાશે હવાલ ? નામ૦
ઝેરના કટેરા રાણો મોકલે દેજો મીરાને હાથ,
અમૃત કરી મીરા પી ગયા,
મારો સાયબો રાખે મારી લાજ નામ૦
પાટ સરખી પીળી થઈ મીરા,
લોક જાણ્યે પડયા રોગ,
એવી લાઘણુ તો મીરાબાઇ કરે,
મારે હરી ભજ્યાનો આવ્યો જોગ નામ૦
રાણોજી ખબરૂ મોકલે, જાજે મીરાને મોહોલ,
મીરાં મુવા હોય તો બાળજો,
દાધ દેજો જમનાજીને ઘાટ નામ૦

ઝાઝ પખાજ વેણુ વાગીયા, ઝાલરનો ઝણકાર
કાશી નગરના ચોકમા,
મને ગુરૂ મળ્યા રોહીદાસ નામ૦
ભાદરવો ભલે ગાજીઓ, નદીએ ખલકીયા નીર
દાસ જીવણ સતો એમ કહે,
મીરા ભજનમા રહેજો ભરપુર નામ૦

ભજન ૨૧.

જુગના જીવન વેના આવારે,
મારા પ્રાણ પાતળીયા વેલા આવારે
હા તમ વિના મારે અતરમા અધારૂ. ટેક
નાભી કમળ પર સુરતા સામળીયા,
અધર તખતપર મારો આપ બીરાજે,
સુક્ષમણા નારી જો સેજુ બીછાવે,
નારે રાસ રમ્યા રગ ભીના હો તમ૦
સવ સોનાના હરી વાધા સામળીયા,
પાનેતરમાં રગ ભીના ભીના સોહ્યેરે,
વાલો વીદેશી વરવાને બેઠા
ત્યારે વીટાણા સો વનમાળેરે હો તમ૦
મધુરી શી મોરલી વાગી સામળીયા,
સુતા મદીરીએ રાણી રાધાજી જાગ્યા,
જાદવ કુળને એટલુ કેજો,
બે ચાર દાડા વેના આવો હો તમ૦
કોરા કાગળનો કટકો સામળીયા,
મસ મોઘી લેખણ નોતી,

કુવરબાઇના મામેરા પુર્યા
તે છાબુ ભરીને વેલા આવ્યા હો તમ૦
સાચુ ઘરેણુ મારે તમે શામળીયા,
અવર ઘરેણુ મારી નજરમા ન આવે
દાસ જીવણ સતો ભીમને ચ ણે,
તે દાસને દરશન દેજો હો તમ૦

ભજન ૨૭.

રામ સમર મન રામ સમર લે,
અરે મુર્ખ ક્યુ મન સુતા,
જાગ્રત નગરી ચોર ન લુટે,
જબ મારેગા જમ દુતા રામ૦
જપ કર તપ કર કોટી યજ્ઞ કર,
કાશી જઇ કરવત લેતા,
મુઆ પછી મુક્તિ નહિ હોવે,
રણુમે સરજે જમ દુતા રામ૦
જોગી હોકર જટા વધારે, અગ લગાવે ભભુતા,
દમડી કારણ દેહ જલાવે,
સો જોગી નહિ જમ દુતા રામ૦
જોગી હોય સો જગત રહેવે
કાળ ક્રોધકુ (દે) દડા,
અધર તખ્તપર આપ બીરાજે,
સો જોગી હય અવધુતા રામ૦
સુતા સોનર ગયા ચોરાશી,
જાગ્યા સો નીરભે હોતા,
દાસ જીવણ સનો ભીમને ચરણે,

અનુભવી અનુભવ લેતા રામ૦

ભજન ૨૮.

મે મસ્તાની મસ્તી ખેલુ મે દીવાના દર્શકા
ક્ષમા ખડગ લઈ આગે હોતુ,
મે સીપાઇ હુ મેરમકા મે મસ્તા૦
નનન નન નડીઆળા વાગે, તાન પખાજ અરૂ મૃદંગા
સુન સીખર ગઢ સૈન ચમાવુ,
નાચ નચાવુ નવ રંગા મે મસ્તા૦
રાય આગણીએ વાસ રોપાવુ ધીમા ઢોન બજાવુમા
નટવા હોકર નાચ નચાવુ,
અભયપદ લઇ આવુગા મે મસ્તા૦
મે દાસી સબ મતન કેરી,
પાઉ પીઆલા અવીનાશી,
ખોજ ખબર તુજે દીલ ભીતર
રોમ રોમપર લે લાગી મે મસ્તા
જીવન સુનલો સાધો ભાઇ, કઠિન કામ હે વેરાગી
નુરત સુરતકી સાન ઠેરાણી,
સકળ ભરમના બે ભાગી મે મસ્તા

ભજન ૨૯.

અમારા ને અવગુણરે, ગુરૂજીના ગુણ ઘણારેજી
અમારા અવગુણ સામુ મત જોય (ટેક)
ગુરૂજી મારો દીવોરે ગુરૂજી મારો દેવતારેજી,
ગુરૂજી મારા પારસમણીને તોલ અમારા
ગુરૂ મારા ગગારે ગુરૂ મારા ગોમતીરેજી,

ગુરૂ મારા કાશીને કેદાર અમારા
ગુરૂજી મારા ત્રાપારે ગુરૂ મારા તુબડારેજી
ઇ તુબડે ઉતરીએ ભવપાર અમારા
જાલીડા મેલાવોરે ગુરૂ ગણુ ગ્નાનનારેજી,
ઇ ઝાલીડા જરણી માહેલો જામ અમારા
ગુરૂને પ્રતાપે દાસ જીવણ બોલીયાજી,
દેજો અમને સત ચરણા વાસ અમારા૮

ભજન ૩૦.

દેખ્યા હોયતો કહી બતાવો, મોતી કેસા રગા હોજી,
ગરૂ ગમ કરી ગોતો ગગનમા, ત્યાછે ગુપ્તી ગગા દેખ્યા
ગુવડ ગુરૂને છીપા ચેલા, દીવસે નહી પગ ડડાજી
અગમ ભાખે પણ ગમ નહિ નરને,
આપ વખાણે અખડા દેખ્યા
દીપક ગુરૂએ ગ્નાન બતાવ્યુ,
નામ પ્રતાપ ના ડડાજી,
પીંડ બ્રહ્માડમે અપર પારા,
નહિ સુરજ નહિ ચદા દેખ્યા
કયાસે આયા કયા સમાણા, અહી બડા અચબાજી
મોતી ન નીરખ્યા પિયુ ન પરખ્યા,
આપ ભયા આનદા, દેખ્યા
આત્મ ચીન્હા અનુભવ પામ્યો,
મટી ગયા સોય ફદાજી,
દાસ જીવણ સતો બીમને ચરણે,
ધ્યાની પુરૂષના ધધા દેખ્યા૮

ભજન ૩૧.

જાવુ છે મરી મેરમ જાવુ છે મરી, લે લગાડી રામ ભજીને
મેડી મદીર માળીયા, તારા જાશેરે પડી,
કાચી કાયાનુ સ્થળ બધાણુ, જાણે ધુળની ધુડની ઘડીરે   મેરમ
સગુ કુટુબ તારૂ તુટવા લાગે, કાનની કડી
કાઢો કાઢો એને મહુ કહે, હવે રોનામા વડી (૨)   મેરમ
કુસની થોડે ફુલી રહ્યા છે, જાણીએ ગરથમા ગળી
જમડા આવશે જીવ લેવા, પછે ભાગશે નળી–ભાગશે નળી મેરમ
સાધુની સગ ગુરૂની સેવા, ઇ વાત છે ખરી,
દાસજીવણ મતો ભીમ કુરે ચરણે,
જન્મ જાય ટળી–જનમ જાય ટળી   મેરમ

ભજન ૩૨.

માગે બાળપણાનો બેલીરે, માગી કાયાનો મગાથીરે
જેણે પ્રીત જગતમા કીધી
વહાલા માના પહેલી પ્રીત ધ્રુજીએ કીધી,
જેણે અવીચળ પદવી લીધીરે   જેણે
વાલે મારે ભાવે ભાજી વીદુરની ખાધી,
જેને મગતે ગુણકા સીધીરે   જેણે
વાલે મારા જલમા ગજે ભુમ કીધી,
તેની તરત ખબર લીધીરે   જેણે
વાલો મારો વનરાતે વનના વાસી,
એમ બોલ્યા જીવણ દાસરે   જેણે

ભજન ૩૩.

મારે બાળ પણાની પ્રીતુરે, પુર્વ જનમની પ્રીતુરે,

ઓધા મોન આવોરે
જોઇ જોઇ વેરીએ જોત્યુ, બીબા વિના પડે ન ભાત્યુરે
ભ ન ઝીલે બીતુ રે   ઓધા મોન
તમ વિના નથી રેવાતુ, વાલમ આવો કરીએ વાતુ
આવી છે એકાતુરે   ઓધા મોન.
દાસ જીવણ સતો ભીમને ચરણે, વારણા લઉ વારી વારી
સદીસ ગવાણીન   ઓધા મોન

ભજન ૩૪.

ઉરી ઉધાગ તાગ કેટલાક રડશે વાહાલા
બોલીવુ લીધુ છે માગી ભાડે   ટેક
એવા મોવો સુઓ મનઓ મેલીને જાવુ છે એક દહાડે
નગુરે કુટુબ તારૂ ઝાંપલા સુધી વાલા
નોત્રા વળાવી આવ્યા ઉજાર પાડે—   ઉરી
સોના ડુગર નાગ ડોલવા લાગ્યા વાલા
વચને બધાયા દેહિએ કાચો નાડે—   ઉરી
દાસ જીવણ સતો ભીમને ચરણે વાલા
આવુ વોળાવા કોઇ નહિ પાડે—   ઉરી

ભજન ૩૫.

સત ગુરૂ મળીયા એના સસેય ટળીયા,
મારી ભે ભરમણા ભાગી
જીવેરામ ભે ભરમણા ભાગીજી   ટેક
ગ્નાન ગબરૂ મેતો કઇ નહિ જાણુ
મારી સુરતા સાહેબ   સુરે લાગી.
જીવેરામ સુરતા સાહેબશુરે લાગી.   ૧

નાભી કમળસે નાવ ચલનહે,
જળ હળ જોત્યુએ જાગી — જીવેરામ. ૨
નરતો મનમુખ ચાલે,
કાયર જાશે ભાગી, — જીવેરામ. ૩
બીજડી મદુકડીને પ્રેમ પલીતો,
અમને જ્ઞાન મલોલી લાગી — જીવેરામ. ૪
દામ જીવણ મતો ભીમને ચરણે,
મત મળ્યા સુહાગી — જીવેરામ ૫

મીરાંબાઇ ૩૧.

જાગનો ધણીનો દીનાનાથ, વાતુ અમે કેમ કરીએ
લટકામા આવુને નટકામા જાવુ લટકામા સમજાવુરે — ૧
એક ઠેકાણુ તમને એવુ બતાવુ તે, એ ઘડી ઉભા રેજોરે.
સુખ દુખની આપણુ વાતુ કરીએ વાલમ, જોમન જાય રસ લેવારે ૨
માના છીટોળીને રૂપલાનુ બેડુ, હાથમા જળ જમુનાની ઝારી,
ગાણી ગધાઉ જાણે પાણીડા ચાલ્યા, જાણે સોળ વરસની નારી — ૩
સોળ સણગાર તાર અંગે બીરાજેને હાથમા સોના કેરો ચુડો
બાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, વાના વર છે રૂડો — ૪

ભજન ૩૭.

નીત નીત ભજવુ તારૂ નામ તારૂ નામ મારા સામર
પ્રેમ થકી મને પ્રભુજી મલ્યા હોજી — નીત નીત
સુની સેજડીઆ મોરી નીદ્રા ન આવે વાલા
કાંઇ નવ સુજે ઘરના કામ મુને કામ — પ્રેમ.
આ કાઠ ગગા વાલા ઓલે કાઠે જમના
વચમા ગોકળીયુ રૂડુ ગામ—રૂડુ ગામ, — પ્રેમ.

ભાતરે ભાતના ભોજન પીરસીયા વાહાલા
જમવા ન આવે ઘેલો સામ ઘેલો શામરે, પ્રેમ
બાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાના
જેવી બાકીના રામ રામ રામ રામરે, પ્રેમ

ભજન ૩૮

કાનુડો ન જાણ્યુ મારી પ્રીત, બાઇ અમે બાળ કુવારારે, કાનુડો૦
જળરે જમનાના હુતો, ભરવા ગઇતીરે,
કાનુડે ઉડાડયાં આછા નીર–ઉડયા ફરરરરરે કા૦
જમુનાને કાંઠે વાલે રાસ રચ્યો છે
સોળસે ગોપીના ઝાલ્યા ચીર–ફાટયા ચરરરરરે કા૦
હુતો વરણાગી કાના તારારે નામનીરે
કાનુડે તાણીને માર્યાં તીર વાગ્યા–અરરરરે કા૦
બાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલા,
કાનુડે બાળીને કીધા ખાખ–ઉડી રરરરરરે કા૦

ભજન ૩૯

જુનુ થયુરે દેવળ જુનુ થયુરે મારો હસનો નાનોને દેવળજુનુ થયુ
આરે કાયા હસા ડોલવાને લાગી, દાત ગયાને માહે ખુરીયામારો
આરે કાયા હસા પડવાને લાગી
ગયો હસને બાજર પડયુરે રહ્યુ મારો
તેવ તેવડીરેહસા મળી ગોવાલણુ, તેણુ મનડુ મારૂ મોહ્યુ મારો
મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરનાગુણ, પ્રેમના પ્યાલા તમને પાઇ પીઉ મા૦

તોળીરાણી ૪૦.

જેસલ કરીલે વિચાર, માથે જમ કેરો માર
સ્વપના જેવો છે સંસાર, એમ તોળી રાણી કરે છે પોકાર
આવોને જેસલરાય, પ્રેમથકી આપણુ મળીએ
પુરા સાધ્ય હોય ત્યા જઇ ભળીએરેજી, ૧
અનુભવ આવીયો અવતાર, માથે સતગુરૂ ધાર,
જાવુ ધણીને દરબાર, બેલડી ઉતારો ભવપાર, આવો
ચાંદો સુરજ વમે છે આકાશ, નવલખ તારા એની પાસ
પવન પાણીનો પ્રકાશ, સહુ લોક કરે તેની આશ આવો
ગુરૂના ગણુનો નહિ પાર, ભક્તિ છે ખાંડા ધાર
નુગરા શુ જાણે સંસાર, એનો એળે ગયો અવતાર આવો
છીપુ સમુદ્રમા થાય, વાકી ધન્યરે કમાય
સ્વાતીના મેહુલા વરસાય ત્યાનો માચા મોતી થાય આવો
મોતી એરણુમા ઓગણ, માથે ઘણુ કેરા ઘાય,
ફુટે ફટકીયા કેવાય, સાચાનીનો ખરો ખબર થાય, આવો
જીવની ગતી ગુરૂની પાસ, કેની કસ્તુરીની બાસ
તોળી રાણી તેજના અબાર, સેવકોની લેવા આવે લાજ આવો
નવલખ કોથળીયુ બધાય ને તો ગાંધીડા કેવાય,
હીરા માણેક હાટે વેચાય, તે તો મુલે મોંઘા થાય આવો
નીત ઉઠી નાવાને જાય, કોયના ઉજળા ન થાય
ગુણકાનો બેટો બાપ કોને કેવા જાય માવઠા મેએ કણુ ન વેડાય,
દેખા દેખી કરવાને જાય, એતો અધુરીઓ કેવાય,
હાથમા દીવો લઇ કુવે પડવા જાય,
ચાર જુગની વાણી તોળી રાણી ગાય આવો

ભજન ૪૧.

તમે વીસ્વાસી નર વેડયા માણા રાજરે,
નર નુગરાસે નેડા ન કરીએજી   ટેક
હસલોને બગલો બેઉ એકજ રગાજી, બેઠા સરોવરની પાળ મા
હસાને ચારો સાચાં મોતીનોજી, બગલો ડોળે કાદવ ગારો મા
ચાનુ બજારમા માણે માણા રાજરે, નર નુગરાસે નેડા ન કરીએ મા
આજ મારા ધણીનો પાટ મડાણોજી, જળ હળતી જોત્યુ દરશાણી મા
ગુરૂને પ્રતાપે સતિ તોળલ બોલ્યાજી માગ સતઅમરાપર માનેજી, મા

ભજન ૪૨.

કાઠીરાણી તારો સાયબો મનાવ તોળી રાણી તારો ધણીરો મનાવ
આદ્ય ભવાની અરજ કરૂ હે જાડેજારેજી,   ટેક
વસ્યો થુનાને વાસ જાડજા, અણુભવ આડા આવ્યા જાડેજા
એમ તોળલ કે છે   ૧
તુ તારૂ પાપ પ્રકાશ જાડેજારે, તારી બેલડી બુડવા નહિ દઉં
જાડેજા એમ તોળલ કે છે   ૨
હેરણા હેર્યાં લખચાર તોળલદે, મનના મગ્યા મારીયા
તોળલદે એમ જાડેજો કે છે   ૩
લુટી કુવારી જાનો તોળલદે, સાત વીશુ મોડ બધ માયા
તોળલદે એમ જાડેજો કે છે   ૪
વાળી ગોદરેથી ગાય તોળલદે, બેન ભાણેજુ દુભીઆ
તોળલદે એમ જાડેજો કે છે   ૫
ફોડી સરોવરની પાળ તોળલદે, વનના મોરલા મારીયા,
તોળલદે એમ જાડેજો કહે છે   ૬
બોલ્યા જેસળરાય તોળલદે સત અમારાપર માલજો
તોળલદે કે છે તુ તારૂ રૂપ પ્રકાશ જાડેજારે,

નારી બેઠલી બુડવા નહિ દેશી, જાડેજા એમ તોળલ કે છે,

ભજન ૪૨.

ફળે મુજા ભાઇડાનો ભાવ હારે હાં કાઠી રાણી
સતિ તોળલદે અમને તારજો એજી ટેક
હારેહા જેસળ જગનો ચોરટો હેજી ખાતો ચારે ખડહાર,
સખતુ કરીએ જેસળ સાધ્યનીહેજી
વસીએ થુલા ભેગો વાસ હારે હા, કાઠીરાણી અમને તારજો હાજી
હારે હા સતિરાણી તોળલદે એમ બોલીયારેજી
હરે જેસળ કડા ઘોડાને લાવ હારેહા
ધરે મારગે સુરામળે હેજી, જેસળ વાળી વરે લાવ, હાકરી
હારેહા નથીરે પોખ્યા જેસલ સરોવરે હેજી,
નથી બોલ્યા નીર મેરે હાથે હારેહા
અધ વચ્ચે ઉજળાં હુઇ રહયા,
તોળી તારો સાયબો સમીયાર હારેહા કાઠીરાણી
હારેહા જેસલે જામૈયો રચાવીયો રે જી
મુનીવર મળ્યા લખ બે ચાર હારેહા,
તેમા તે ધણી મારો આવી મડયારેજી
જેમલ રેજો હુશીયાર હારેહા
હારેહા કળિયુગમા નીપ્યા ધણીરેજી નીપ્યા છે ટેક ચાળ
હારેહા નીપ્યા સુણીને સાધુ નીરખ્યોરેજી,
ઉતરે શીર હુવા ભાર હારહા
હારેહા જેસલને ધણી મારો આવી મળ્યારેજી
સતિ તોળલને આરાધ
હારેહા જુનો જાડેજો એમ બોલીયારેજી
તોળી તારો માયબો સસીયાર હારેહા

ભજન ૪૪.

કચ્છથી જેમલ ઉમાઓજીરે મેવાડ માલો આરાધે
મુનીવર મળ્યા મુનીવરા ભોમ આધો આટી એડો
ઉભા જેસલકર મડયો ભાયલા ભાવે મળવો
માલે જેસલને પુછ્યુ આપણે હોય ઓળખાઇ.
હાથે પન્જે દઇને મળ્યા ઇસાધાર્યા ભાઇ એડો (૨)
ઘરે જુત્યા ધોરી નમે કુવે કડવા પાણી
આરાધેઅમૃત હુવા ઇતોળલ કાઠીસાણી એડો (૩)
માવ સોનાની ગુરૂની બારગી તેમા રૂપાદે રાણી
માગ્યા માગ્યા મે વરસાવીયા ઇમાલા ઘેર રાણી એડો (૪)
જેસલે વાવી પારસ પીપળી માલે વાવી જાર,
પાકુ પીઆલે પરડીયુ ડાળુ વરમાડ જાય, એડો (૫)
પરમત પાખડમા, કામડી કો રાણીજી
આ જુગ જાતા જાશે નહિ, પીપળી પરાની, એડો (૬)
ધનવે ડુગર સતો પગધર્યો, સાધુલ્યો વીસામો,
ગર ગુરૂજીના બેસણા, થાપના પીરવી, એડો ૭
આ થાન આગે નર મળયા, નવે નાથે આરાધી,
લક્ષમણ ગીરધર બોલીયા, મતધરમની નીશાની એડો ૮

ભજન ૪૫

જાડેજારે તાર તણુરો સતિના હાથમા રેજી
સતી કરેછે અલખનો આરાધ, જેદી બોલ્યાતા મેવાડમા,
તેદીના બોલ સભાળ, જાડેજારે વચન સભારી વેલા જાગજોરેજી
જાડેજારે મેવાડથી માલો રૂપો આવીયારેજી
તે દુખનારે બોલને કાજ, ત્રણ દીવસ ને ત્રણ ઘડી,

શુરા હોયતો જાગ્ય. જાડેજારે વચન સભારી વેલા જાગજોરે
જાડેજારે કાની કેવારો કાઠી રાણી,
મુવા પછી નરને બોલવાના હોય નીમ
જાડેજારે ધુપ પ્રજાને શ્રીફળતો ચડે,
આતો ને અરાબરીનો ખેલ જાડેજા
જાડેજારે આળસ મરડીને જેમગ ઉઠીયારેજી ભાગી ભાયુનીરેભ્રાત
જાડેજારે પેલા મલ્યા રૂપા માલને પછે મળ્યા તોળીનાર જાડેજારે
જાડેજારે માનો પાગખને રૂપાપેઠીએરેજી, વોરે હીરા હીરાનેનાત
વચન ચુકયાતો જાસો ચોરાસીમા, રેજો તમે વચનુ તીનાગ
એમ વચન સભારી વેલા જાગીયા
જાડેજારે કીધા લગનને કીધા છાટણા લાગી વોવાની ખાત,
કન્યાએ કેસરીયા પેરીયાતો મોડ મીઢોડા જાડેજાને હાથવચનતે
જાડેજારે જેસલને ધ્રગે તોળીરાણી બોલીયારે, નવી સમાતુ બે હાથ
સહુ વળાવીને પાછા વળયા એક ન વળ્યા તોળલનાર વચનને

હરસન પુરાણનુ ભજન ૪૬

સરસ્વતી માતા તુ દીન દયાળુરે, ચરણે નમાવુ શીશ ભાઇ
કીર્તી કહુએ રાજા હરસન તણીને, વાણી આપોને જુગદીમ
અકલગતી છેજ તમારીને અરજ સુણો નાથ અમારી ભાઇ ૧
અજોધાપુરીમા અતી વણેગ રાજા' હરસન દેનો રૂડા દાનભાઇ
ઇંદ્રતાપ તેનો જીરવી ન શક્યો તે ઉઠી ચાલ્યો ઇંદ્રાસન ભાઇ
ચાલીને વઇકુંઠમાં જઇને અરજ સુણો ને, કમળનાનાથ ભાઇ ૨
ઇંદ્રાસન તમે સાચવોને સ્વામી અમથી રહ્યુ નવ જાય ભાઇ
હઠ લીધી રાજા હરસનેરે ઇંદ્રાસન તો લેવાય ભાઇ
તેના વારસ તમે કરો, ગયની શી વલે થાય ભાઇ (૩)
સરવે મલીને જ્યારે પગીઆણુ કીધાને, છળવાને હરસનરાયભાઇ

વિશ્વામત્ર મુખવાણી ઓચરીઆ, હુ વેગે અજોધામાં જાંઉ
છલ્યા વિના એને જો પાછો આવુ તોસાત જેનમેંધાન થાઉભાઇ
મોટા વચન નવ બોલીએ મુની એમ કહે છે વર્ઇકુંઠ રાઅભાઇ
ભુવન છોડે પણ ભક્તી નવ છોડે એતો સતવાદી કેવાઅ ભાઇ
હરખ ઘણો જ્યારે તમને થાય પણ છળાય નહીં હરસેનરાય ભાઇ
ત્યાથી વિશ્વામિત્ર ચાલીઆને, આવ્યા અંજોધાની મોયભાઇ
ચરણ પખાળીને ચરણામૃત લીધાને આદર ઘણેરા દેવાયભાઇ
સાર લેવા તમે આવ્યા અમારીને,
જે રૂશી બોલ્યા વચન વીચારી ભાઇ ૬
તુલસીની માળા તારે કઠ બીરાજેને લ્યો છો રામના નામભાઇ
રાજરીતુ તમે છોડી કરીને આ કરો છો સાધુના કામભાઇ
પાછુ જ્યારે તમે નથી જોતા વળીમે રાજા જાશો નિશ્ચેહારી ભાઇ ૭
રાજા કહે છે તમે સાંભલો રૂશી મારે રામ રૂદીઆની માંઇભાઇ
રાજ છોડુ પણ રામનાછોડુ મરને ઉથલપાથન હવે થાય ભાઇ
હીણી બુધ્ધી શુ દયોછો અમને, આવુ ઘટે નહીં રૂશી તમને ભાઇ ૮
તરત ત્યાથી જ્યારે હઠીઆ રૂશી નીસર્યા નગરની બારભાઇ
વરાહ રૂપેજેને વાડીમા પેઠા, વનસ્પતી ભાગીરે અઢાર ભાઇ
બુમ તેની હવે શહેરમા આવીને ત્યારે ચડગો રાજાને ક્રોધ ભાઇ (૯)
અશ્વ રાજાનો જ્યારે ત્યાં હવે તેડયોને આપે થયા અસ્વોર ભાઇ
સાથે સેના જ્યારે ત્યાં હવે તેડયોને આપે થયા અસ્વાર ભાઇ
સુખથી હવે એમ કહે છે રાય તમે સાભળો સઘળી સેનાય ભાઇ ૧૦
જેની પાસેથી વરાહ નીસરેને તે તેની વાંસે જાય ભાઇ
વાત સાંભળીને વારાહ તવ છુટયો હુ જાઉ જ્યાં હરસેનરાય ભાઇ
રેવત તો રાજાનો ચમકાવીને પોતે ગયા વન સઘાવી ભાઇ (૧૧)
ક્રોધ કરીને રાજા હરસેન ચાલ્યા વરાની વાંસે જાય ભાઇ

અઘોર વનમા જઇ અલોપ થયા ત્યા મળ્યાછે વીપ્ર રાયભાઇ
કહો વીપર તમે શુરે સુણાવોને
હો પ્રભુ તમે ક્યાંક જાવો ભાઇ (૧૨)
રૂશી કહે છે તમે સાંભલોને રાજા તમથી કારજનત્ર થાય ભાઇ
કુવારા બાળક છે વિપ્રનાં તેને કન્યાદાન તો દેવાય ભાઈ
માટે દ્રવ્ય જોની નથી અમારેને તેને માટે અજોધ્યામા જાઉ
સતવાદી સુરો રાજા હરસન કહીએને મહાદાની તો કહેવાય ભાઇ
જે માગ તે મુને આણીજ આપેને સારે સઘલા મારા કાજ ભાઈ
બીજો કોઇ એવો જગતમા ન થાયેને
એમ કહે છે રૂષી સાંભલને રાય ભાઇ (૧૮)
રાજા કહેછે તમે સાભલો રૂશી વસ્યુ હરસન મારૂ હવેનામ ભાઇ
જે માગો તે તમને આણીજઆપુને સારૂ સઘળા તમારાકાજભાઇ
વિપ્રને પરણાવો તમે કન્યાદાન દઇએ જ્યારે અમે ભાઇ (૧૫)
આલા લીલા જ્યારે વાંસ વઢાવ્યાને ચોરી બધાવી વનમાય ભાઇ
વિપ્ર બેઠા જ્યારે વેદ ઓચરેને ચોરીના આટા ફેરવાય ભાઇ
કન્યાદાન દો હવે રાય, ત્યારે કારજ સપુર્ણું થાય ભાઇ (૧૬)
કન્યાદાન રાજા હરસને દીધાને બાપુ ફેરા ફેરવીઆ વનમાય ભાઇ
અથ ભડારને ભોમકા સરવે, ગજ રથ તોરભ હવે માંય ભાઇ,
અજોધા લઇને અર્પણ કીધી ત્યારે રૂશીએ સ્વસ્તિ કીધી ૧૭
રૂશી કહેછે તમે કયાથી કાઢશોને ગાઠે નથીરે જરાય ભાઈ
સવાભાર સોનુ તમે કયાંથી કાઢશોને ગાંઠે નથીરે જરાય ભાઇ
વિમાસણ તમે શુ કરો રાય હવે મુખથી પાડો હવે નાયભાઇ ૧૮
રાજા કેછે તમે સાભળો રૂશી મારાઅગ ઉપર હવે હોય ભાઇ
અજોધામા મારી અરધાંગના બીરાજેને હાર અનોપમ હોય ભાઇ
ચાલોને વિપ્ર હુ તમને આપુને, તમારા દરિદ્ર કાપુરે ભાઇ ૧૯

અશ્વ રાજાનો જ્યારે આચકી લીધોને આપે થશાઅસ્વાર ભાઇ
રાજા હરસન પાળા પધારયાને ચાલી અજોધ્યામા જાય ભાઇ
જાણુતો નગરીમાહે કરાવીને તારા રાણીવેલેરાઆવેરે ભાઇ (૨૦)
સ્નાન કરીને સતી તારાદે ઉઠયા ને હરી ઓચરે ઘરમા ભાઇ
સતી પધારયાહવે સ્વામીની પાસે, ત્યાપુછેછે હરસન રાયભાઇ
સવા ભારજ્યારે સોનુ નથાય તો, સત આપણુ હવે જાયભાઇ ૨૧
રાણી કહે છે તમે સાભળો રાજા ધારણુ રાખો હવે ધીર ભાઇ,
રૂશીને જ્યારે દાન દીધા વિના ન પીવુ આપણે નીર ભાઇ,
ત્રણુ જણા લઇ પરઘર વેચાણુને, સતને જાવા કેમ દઇએ ભાઈ ૨૨
સતને કારણુ જ્યારે સરવે તજીઆને સુખ સસારનો સાર ભાઇ,
કહે દામો કોની લાનચન કરીએને નામ તણો છે આધાર ભાઇ,
વિશ્વામે જ્યારે વળગીને રહીએને સત જાવા ન દઇએ ભાઇ ૨૩

ખડ બીજો.

રાજ મેલ્યા મદીર માલીઆ ને
મેલી હીડોળા ખાટરે ભાઇ
સતને કારણુ જ્યારે ત્રણે સચરીઆને
લીધી કાશી કેરી વાટ ભાઇ
રાજા રોહદાસને તારાદે રાણીને
મુખ જપે છે સારગ પ્રાણી ભાઇ ૧
વાટે ચાલીને વિશ્વામિત્ર કોપ્યા
તમે ભેળા ચાલોમા ક્યાંઇ ભાઇ
ગાઉ ગાઉને વેરે તમે જુજવા ચાલો
જો પુન તમારૂ હોય ભાઇ
એવી વાત જ્યારે તમથી ન થાયે
તો મુખથી પાડોને નાય ભાઇ ૨

આઉ આઉને વેરે જુજવા આત્માને
આમળ હરસન રાય ભાઇ
તેની વાસે સતી તારાદે રાણીને
વાંસે કુંવર રોહીદાસ ભાઇ
કઠણ પલ જ્યારે આવી છે ત્યારે
એરીતો કપટ રૂશીએ ચલાવી ભાઇ 3
અનેક અશ્વની જ્યારે અસ્વારી કરતા ને
હાથી અબાડીએ રાય ભાઇ
અજોધા નગરીનો રાજીઓ હવે
પાળો ચાલ્યો હવે જાય ભાઇ
એમ કહે છે સતી તારાદે રાણીને
ભલુ કીધુ તે સારંગ પ્રાણી ભાઇ ૪
પખી સઉએ જ્યારે રૂષી પધાર્યાને
આકાશ ઉડયા હવે જાય ભાઇ
સોળ કળાનો જ્યારે સુરજ તપાવ્યો
ધરા ધાણી ધાણી થાય ભાઇ,
પગના જ્યારે પગરખા ઉતરાવ્યાને ૫
અડવાણે પાગે તો ચલાવે ભાઇ
વાટે વિશ્વામિત્રે પરબ બધાવીને,
અન્ન પાણીના ત્યાગ હવે ભાઇ;
શેઠ શાહને જ્યારે સદાવ્રત આપે,
પગના પગરખા પેરાવે ભાઇ,
પથી જ્યારે ઓરેરા આવોને,
ભોજન જમતાં તમે જ્યારે ભાઇ. ૬

પગ બળે જોરૈં પથી તમારાને
પઅરખા પેરીને પગમા ભાઇ
ખાઓ પીઓને બેસો આસન કરો,
તમે સુખી શરીરે થાવો ભાઇ,
વિશ્રામ કરો તમે અમઘડી આવો,
પછે તમે પંથે સધાવો ભાઇ ૭
રાજા કહે છેં તમે સાભળો શેઠીઆ
અમથી જમ્યુ નવ જાય ભાઇ
મારે રૂપીને દાન દીધા પછી
અન્ન પાણીતો લેવાય ભાઇ,
અન્ન પાણી તો અમે કેમ લઇએને,
સત જાવાને કેમ દઇએ ભાઇ
એટલો ઉત્તર દઇને ચાલી નીસરીઆને,
ત્યાથી તે હરસન રાય ભાઇ,
તેની વાંસેં સતી તારાદે આવ્યાને
પુછે પરણીઓ હવે ત્યાય ભાઇ,
પથી તમેં હવે ઓરૈંરા આવોને
ભોજનીઆં તમે જમતા જાવો ભાઇ ૯
આગળ એક હવે ચાલ્યો જાય,
બાપુ હમણા જમીને આય ભાઇ,
* સાચુ કહોને તમે સુદરી બાઇ,
તમારે શુ સગો થાય ભાઇ
સુદરી કહે છેં એ સ્વામી છેં મારો
જુઠો બોલ તમારો ભાઇ ૧૦
એ જમ્યા હોય તો ભલેંને જમ્યા,

મારે ૠષીને દાન તો દેવાય ભાઇ
એટલો ઉત્તર દઇને ચાલી નીસરીઆને,
ત્યાથી તારાદે ચાલ્યા જાય ભાઈ
ભોજાનીઆ જમતા હવે જાવ ભાઇ ૧૧
આગળ બે જણા વયા જાયને ભાઇ
બાપુ તારા માતને તાત ભાઇ,
જમ્યા ભોજનીઆને પીધારે પાણી,
અમ આગળ કરી વાત ભાઇ
અમારો કુંવર વાસે આવે તેને,
પગમા પગરખા પેરાવજો ભાઇ,
વાટે વિશ્વામીત્રે કપટ કરયાને ૧૨
કપટ કીધા ઘણા મન માય ભાઇ,
તેની મહેનત માથે પડીને
ચાલી ગયા હરસન રાય ભાઈ,
એમ કરતા સરવે કાશીએ ગયાને
ચોકમા જઇ ઉભા રહ્યા આપ,
ખડનો પુળો જેણે શિરપર ધર્યોને ૧૩
ત્રણે ઉભા છે હયા ત્યાય ભાઇ
સવાભાર હવે સોનાને માટે,
ત્રણે જણા તો વેચાય ભાઇ
ખેલ વિશ્વામિત્ર એવા ખેલતો
સતવાદી સત નવ મેલે ભાઇ ૧૪
કુવર કહે છે માતાજી મોરી,
મુજને રાખો તમે પાસ ભાઇ
મુજથી એકલુ રેવાય નહી,

એમ રૂદન કરે રોહીદાસ ભાઇ
વાત વિશ્વામિત્ર એવી સાંભળીને,
રૂશીજી બોલ્યા વચન વળી ભાઇ ૧૫
ત્રણે જણાને નોખા લઇ લેશુને,
અકીકો કોર એકેકુ જાવ ભાઇ,
બીજી ગલીને બીજે ઠેકાણે,
કોઇ કોઇની ભેળુ નવ થાય ભાઇ,
વાત એવી જ્યારે ચડે ભરાણીને,
રૂદન કરે તારાદે રાણી ભાઇ ૧૬
કાશી નગરને ગાદરેને પોકારે હરસન રાય ભાઇ,
સવા ભાર સોનાને માટે,
વેચાણા તારાદે બાઇ ભાઇ,
સવાભાર એનુ સોનું લીધુ ને,
દાન વિપ્રને હવે દીધુ ભાઇ,
સોનુ લઇને રાજા સુઇ રહ્યાને,
તસ્કર આવ્યા તે ઠામ ભાઇ,
અરધી રાતના ઉપાડી ગીયાને,
કોનુ લેવુ હવે નામ ભાઇ
નીરાશ થઇને નીશાસા નાખે,
સત અમારૂ પ્રભુ રાખે ભાઇ ૧૮
વેશ્યા ઘેર સતી તારાદે વેચ્યાને,
રૂપો ઘેર વેચાણા રાય ભાઇ,
વામે કુવર હવે એકલા રહ્યા તે,
વીપ્રને ઘેર જાય ભાઇ,
વાસે વિશ્વામિત્ર પડયા હવે,

એર અંરાજને ન આવે ભાઇ ૧૯
તારાની ટેક હવે ત્રીકમે રાખીને,
તાપ દેખાડયો તનમાય ભાઇ,
વેચાયા રાજાને રાણી,
ચાલી પોતે ત્યાં જાય ભાઇ,
કઠણુ કામ વિશ્વામિત્રે કીધુ,
પણુ સત જાવા ન દીધુ ભાઇ ૨૦
સતને કારણે હવે ત્રણે વેચાણાને
કહે દામો એને દુખ ઘણા પડયા,
ત્રણે જણાં તો વેચાણા ભાઇ,
ગોવિંદની ગતી નવ જાય જાણી,
રૂખી ધરે ભરે રાજા પાણી ભઇ ૨૧

ખંડ ત્રીજો

દીવસની કરવી ચોકીનેરે રાતના ભરવા નીર ભઇ,
એમ કરતાં કેટલાક દીન વીત્યાને,
સુકાઇ ગયા શરીર ભાઇ,
આણુ ઘણો રાજા મનમા ગખે,
તેમ દુખ ઘણેરા પ્રભુ નાખે ભાઈ ૧
એક દીવસના સમે જાગે રાજા,
હરસન ચાલ્યારે જાય ભાઇ,
બાર બેડાનું માથે માટલુ લઇને,
જળ ભરવાને તે જાય ભાઇ
અકત વિશ્વામિત્રે કીધા,
ત્યારે સ્વરૂપ દેડકાના હવે લીધા ભઇ ૨

દેડકા થઇને હવે માટલામા પેઠા,
બાપુ ભાર થયો તેની માંય ભાઇ
જળ ભરી રાજા ઘડો ચડાવે,
પણ રતી ઉંચો નવ થાય ભાઇ,
વિમાસણ હવે બહુ કરે રાય,
પણ તેની શી વલે થાય ભાઇ ૩
જળ ભરતા હવ જરા પોચીયુને
ટાન પડી શરીર માય ભાઇ,
નીશાળીઆની સાથે કુવર,
આવતા દીઠા હરસન રાય ભાઇ
દેખીને કુવર ઘણો શોક પામે,
પણ દુખના દહાડા નવ વામે ભાઇ ૪
નીશાળીઆ સરવ ઓરેરા આવો,
વાત કહુ તમને આહી ભાઇ,
ઉંડા જળમા તમે આરેરા ચાલો,
તો ભાર હળવો હજે થાય ભાઇ,
સાભળી રાજા સમજીને રહ્યા,
ઉંડા જળમા આવ્યા ગયા ભાઇ, ૫
તરત ડુબી હવે બહાર નીકળ્યા,
ઠેક મારીને જળ મહાર ભાઇ,
જળ ભરીને રાજા ચાલી નીકળ્યા,
ગયા પોતાને દુવાર ભાઈ
કોપ્યા વિશ્વામિત્ર ભાળીને,
કુવરને નાખુ હવે મારી ભાઇ ૬
ત્યાથી સરવ ચાલી નીસર્યાને,

તેની સાથે કુવર જાય ભાઇ,
પુલડાં વીણતાં તરત ફટકાવ્યોને,
પ્રાણ છોડયા હવે જાય ભાઇ,
વક્રમ વિશ્વામિત્રે કીધાને
સ્વરૂપ ભોરીગના હવે લીધા ભાઇ ૭
નીશાળીઆ સરવ ચાલીને ગયા,
જ્યા હતી એની માત ભાઇ
ફુલડાં વીણતા તેને ફટકાવ્યોને,
તારો કુવર હવે પડયો ભાઇ
એમ કહે છે સતી તારાદે રાણીને
ભનુ કીધુ તે સારીંગ પાણીને ભાઇ ૮
દીઠો કુવરને દોટજ મુકીને,
ઉપાડી લીધો ઉરમાય ભાઇ
રગીયો કુવર રોહીદાસ મારોને
ખાતીલો ખાપણ વિના જાય ભાઇ
મનના મનોરથ થાવા ન દીધાને,
લાવ એક નર લીધોરે ભાઇ ૯
હાથે કડા હેમનાનેરે, શીરપગ નવવરા માર ભાઇ,
સરવ સણગાર તારા શા સભારૂને,
મને અગમા ઉઠે છે ઝાળ ભાઇ,
કુવર તે તારી બાજી સકેલીને,
મને અભાગણીને એકલી મેની ભાઇ ૧૦
માતાએ કુવર કાંધ ચડાવ્યોને,
સ્મશાનમા લઇ હવે જાય ભાઇ
મસાણમા રાજા હરસન ઉભાને,

ભોયનુ ભાડુ માગે ત્યાંય ભાઇ,
સોના મહોર જો આપો અમને
તો દેન દેવા દઇએ તમને ભાઇ. ૧૧
માતાએ સેજ કુવરની ખડકી,
અગ્નિ મુકી હવે ત્યાય ભાઈ,
પખી સ્વરૂપે હવે રૂશી પધાર્યાને,
જ્યા બેઠા ઇદ્રરાય ભાઇ
વાસે ઝડી હવે મેઘની કીધીને,
અગ્નિ ઓલાવી હવે દીધી ભાઇ ૧૨
અરધુ બળ્યુ એનુ મડદુ રહ્યુને,
હવે જળમા તણાતુ જાય ભાઇ
બકીયુ લેએ એની માય ભાઇ,
તરત તેમાથી હવે ઉપાડી લીધુ,
મડા ગડ તો જ્યારે વળી ગઇને
અને ખમર નથી હવે તેને ભાઇ ૧૩
ડાકણુ તાગ શહેરમા આવીને
મડા મસાણુમા ખાય ભાઇ,
વારસ તેની તે ટાણે કરોને,
નહિતો શહેર સમુળુ જાય ભાઇ
હીણી બુદ્ધી જઇ એને બતાવે,
પણુ મેર મારાજને નાવે ભાઇ ૧૪
સ્વારથીને શહેર સમુલુને સાથે કાશીનો રાય ભાઇ
નરને નારી ઉરેત્તર ઇલી કરીને
ડાકણુ જોવા હવે જાય ભાઈ,
મોર આવ્યા વિશ્વામિત્ર ચાલીને,

જઇને ચોટાને આલી ભાઇ, ૧૫
શીશ ઉધાડેને ઉભી બજારે શેહેરના મધ્ય માય ભાઇ
નરને નારીયુ ભેળી થઇ હવે,
ડાકણુ જોવાને જાય ભાઇ,
ઉગમણે હવે ઝાપલે આવીને,
તેડયો ત્યા ખીમલો મસાણી ભાઇ ૧૬
સતિએ મોહુ જ્યારે સ્વામીનુ દીઠુ,
ત્યારે શુદ્ધ વળી છે શરીર માય ભાઇ
પતિને હાથે મારા પ્રાણ જો જાશે,
ત્યા ધારણુ થઇ હવે ધીર ભાઇ,
એમ કહે છે મની હવે તારાદે રાણીને,
ભલુ કીધુ તે સારંગ પાણી ભાઇ ૧૭
ભક્તિને કારણે ભુવન છોડયાને,
તનમન સોપ્યા છે શીશ ભાઇ,
કહેવામા એને દુખ પડયા ઘણા હજી,
નો આવ્યા જુગદીશ બાઇ
નાથ મારા જાણે નમો થયા ને,
પ્રભુ મારા અપરાધ શા ભઇ ૧૮

ખંડ ચોથો

કાશી પુરમા અરચત હિંદુ ને
અનરથ થયો અપાર ભાઇ,
પવિત્ર પુરી શીવશંકર કેરીને,
કોપ્યા ઉમૈયાનો નાથ ભાઇ,
આંસુ ઝરે છે નેત્રમા ભારીને,

ઉખાડ નાખુ હુ તો મારી ભાઇ ૧
હરી પોઢયા વૈકુંઠમા ને,
કમળાજી ઢોળે છે વાય ભાઇ,
ઉફડકીને પ્રભુજી જાગીઆને
તરત કાશીએરે જાય ભાઇ,
કોપ દેખી શંકરનો ભારીને,
ગરૂડને મેલ્યા વીસારી ભાઇ ૨
સ્નાન કરી સતી તારાદે આવ્યાને,
તુલસી પત્ર મુખ માય ભાઇ,
હાથ જોડીનેરે હાજર થયાને,
હરમન વાળે છે વાય ભાઇ
હાથ એના ઝાલ્યા મોરારીને,
રાજા બોલ્યા વચન વીચારી ભાઇ ૩
સતવાદી રાજા હરસન કહીએને,
ટેક મેલે નહિ હવે કયાય ભાઇ,
રાજ ગયુ ને રોહીદાસ મરાણો
એવા હાલ માથે થયા ભાઇ
પાછુ જ્યારે નથી જોતા વાળીને,
વાસે ઉભા દેવ મોરારી ભાઇ ૪
ક્રોધ કરીને રાજા હરસન બોલ્યાને
હાથ મેલીદયોને મારાજ ભાઇ,
એટલા દીવસ તમે ઊંઘી રહ્યાને,
ખબર પડી તમને આજ ભાઇ
બળવતા તમે આશો બેનીને
વારસ કીધી તમે વેલી ભાઈ ૫

રોહીદાસ મુવા ને હુ રાણીને માર,
પછે હુ કાઢુ મારો પ્રાણ ભાઇ;
ટાઢક તમને થાય ધણીને,
મો કરશેરે વખાણ ભાઈ,
ભક્તીનો તો મહીમા વધારીને,
ચાગ્મ વેલી કીધી મારી ભાઇ ૬
હસીને બોલ્યા કમળાનો પતી,
ધન ધન સતવાદી રાય ભાઇ,
માગ માગ જે જોઇએ તારે,
તુને આપુ હુતો આહી ભાઇ,
સકટ તારા સરવે કાપુને,
જે જોઇએ તે તમને આપુ આઇ, ૭
વાત સુણી વીશ્વામીત્ર ભાગ્યાને,
તાપ લાગ્યો તન માય ભાઇ
કૃષ્ણ કહે એલા કયા જોયા કપટને,
રીક્ષા આપુ તમને આહી ભાઇ
ચૌદ અવતાર જાઓ શ્વાનના આપ્યાને,
મતવાદી એઉ સતાપ્યા ભાઇ ૮
વીશ્વામીત્ર તો થરથર ધુજેને
મુખમાથી બોલે નહી કાઇ ભાઈ
હાથ જોડીને રાજા હરમને માગ્યુને,
સાભળો તે વૈકુઠ રાય ભાઇ,
વીશ્વામીત્રનો અમારો કાઇઓન,
અવતાર એકે નવ થાય ભાઇ ૯
હેવે હરીમુખ બોલ્યા વાણીને,

વચન તમારા સત થાય ભાઇ,
રાજા રોહીદાસને સજીવન કર્યોને,
ત્રણે ઉભાછે હવે ત્યાંય ભાઇ,
રાજા રોહીદાસને તારાદે રાણીને,
દરશન દીધા સારંગ પાણી ભાઇ ૧૦
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ધરીને,
દરશન દીધા તેમને ત્યાંય ભાઇ,
હાથ જોડીને રાજા હરસને માગ્યુને,
માગજો વૈકુંઠ રાય ભાઇ,
ભવો ભવ સ્વામી ભકિત તમારીને,
અમને દેજો દેવ મોરારી ભાઇ, ૧૧
મુખે માગ્યુ તે રાજા હરસનને આપ્યુને,
તુઠયા ત્રીભોવન રાય ભાઇ,
સત શ્રી હરીએ એનુ રાખ્યુને,
કાશી નગરનીરે માય ભાઇ,
સંકટ એના સરવે કાપીને,
અવીચળ ભકિત એને આપી ભાઇ, ૧૨
ગંગા સ્નાન રાજા હરસને કીધુને,
દાન દીધા ત્યા ઘણા ભાઇ,
કાશી પુરીમા કીરતી વધારીને,
પછી અજોધાએ જાય ભાઇ
નવે ખંડમા નામના રાખીને,
પુરે એની સાખ સાખી ભાઇ ૧૩
ક્યારે રાજા હરસનના કીધાનેસુખ દીધા સવાઇ ભાઇ
અજોધા પુરીમા આનંદ વરતાણાને,

જુગમાં જશ ગવાય ભાઇ,
હેતે કરીને હરીને લડાવેને,
વાલો તેની વારસે આવે ભાઈ ૧૪
એક અવધખડ બીજે વાટખડ,
ત્રીજે કાશી ખડ કહેવાય,
ચોથો ખડ પુરણ પ્રાસ પ્રભુનીરે,
જુગત એની તો જણાય ભાઇ,
ચાર ખડને ચરણ અડયાભીને,
ભક્તિ વૈકુંઠમા વાસીભાઈ ૧૫
સોરઠ ખડ ગીરનાર નીછાયાતે,
શહેર કુતીઆણાની માય ભાઇ
કીરતી રાજા હરસનન તણીને,
દાસ દામોદર એમ ગાય ભાઈ
ગુરૂને પ્રણામ કરીને,
કહ્યુ કહેરગવ્યુ છે હરીભાઇ ૧૬

ગણેશનુ ભજન ૫૦

જ્યા દેખુ અલેક મેરા રામ,
જ્યા દેખુ સાયબ તોરા રામ
સોય માણેક મોરી નજરૂમા આયાજી દો૦
ગવરીના નદ ગણેશ મનાએલા સોય,
રદયામા હરીને હુલાયા રામ,
તલભર તાળા રજભર કુચી,
સત ગુરૂએ ખોલાયા રામ, સોય.

ચોરાસી ચવટાને બાવન બજાર,
મત ગુરૂએ શેર રચાયા રામ. સોય
જલહ જલહ જોત્ય જનતહે
મોતીના ચોક પુરાયા રામ સોય
સંસાર સાગર મહાજળ ભરીયો
તારૂણી તાર મિલાયો રામ, સોય.
મચ્છંદરના ચેના ગોરખ બોલ્યા,
ખોજયા સોનર પાયા રામ સોય.

કેલૈયા પુરાણ તથા હાલરડું.

હરી ગુરૂ સતને સમરિએનેરે, ચોથો ગણપતિ દેવ ભાઇ
સમર્યો લખ લાભ દીએ. જેતી પ્રથમ પેલી સેવ ભાઇ
ગુણ ગાયેરે હરી ભકિતના, જેને સતે સ્થભાય અસમાન ભાઇ
સત વિના સાયબ ન રીજે, વાચે વેદ પુરાણ ભાઇ
સગાળશા શેઠને ચગાવતીરાણી, એવા નીમધારી નરનારઆઇ
સાધુને જમાડીને પછે જમતા,
જેનો અહોનીશ ધરમ અપાર ભાઇ
એક સમે એને અટક પઠીને, મેઘ મડાણા મુશળધાર ભાઇ
પરજન ઉઠયોદને આઠમોતો, એ સત નવ છોડ શાહુકાર ભાઇ
વરસી રહયો ત્યારે વકિલ તેડાવ્યોને
દશો દશ ઘોડા જાય ભાઇ
અભીયાગત વીના મારે અનડા ન ખપેરે,
એવો કરોને કાઇ ઉપાય ભાઇ
વાણોતર ચાલ્યા એને ગોતવાનેરે, જોયા નગર હરીદુવાર ભાઇ
તળાવની પાળે એક તપસી બેઠાને,
શેઠને કીધો સમાચાર ભાઇ

શેઠે કાને સાભળીનેરે, અડવાણે પગે દોડયા જાય ભાઇ.
પ્રક્રમા કરીને પગે લાગ્યાતો,
હરડામા હરખ ન માય ભાઇ
સમાળશા શેઠનુ સત છોડવાને, કોઢીયા થયા કીરતાર ભાઇ
આવી દેવળમા ઉતર્યાનેરે, દેહ કીધી છે બેહાલ ભાઇ.
દુરગંધ આવેને ભુત ભાગેરે, માખો મળીયા છે અનેક ભાઇ
તોય ડગે નહી મન શેઠનુરે, એવી મોટાઓની ટેક ભાઇ.
શેઠે સાયબાને જ્યારે ઓળખ્યાનેરે,
તેના માનવી સુણજો મર્મ ભાઇ
ભોજલના સ્વામી મારે ભોવન પધારોને,
રાખવા લાજને શરમ ભાઇ

કડવુ (૧)

ચરણ ધોઇને ચરણામૃત લીધાને, સીધ્યા સઘળા કામરે
કર જોડીને પછે કહેવાને લાગ્યાને, મદીર પધારો મારા ભાઇ
અતિથી વાણી ઓચર્યાનેરે, સાભળો મતિ મોરી વાત ભાઇ
મારી કાયા મારે હાથનહિ, મને પીડા કરે છે અતપાત ભાઇ.
રથ રેવતી જોતરૂનેરે, ગાદી નખાવુ ગોપાળ ભાઇ
તેડી બેસાડું તમને ત્રોકમા, તમે મેરૂ કરોને મારાજ ભાઇ
વળતા અભીયાગત બોલીયા, મારે રથ ઘોડાનુ નથી કામ ભાઇ
અમે અવીનામી રહિય એકનાને (મા) લેશો મારૂ નામ ભાઇ
પ્રભુ મગાવુ પાલખીને, માહી ઝાઝી કરાવુ જતન ભાઇ
પવન ન લાગે એવા પડદા બધાવુ,
જેમ રાંક રાખે રતન ભાઇ
મન ગમતી રસોઇ અમે માગી લેશુ,

ત્યારે જાસે તમારો ભરમ ભાઇ
સરભગી માધુ એવડી સોચ નહી મારે,
કદણુ હમારા ખટ કર્મ ભાઇ
વગતા અભીયાગત બોલીયા,
જો હુ આવુ નગર મોઝાર ભાઇ
તારી નારી જો આવે તેડવા,
નીકર બેઠી રેશુ બાર ભાઇ
હરખેથી હરીજન ચાલીઆનેરે આવ્યા પોતાને દુવાર ભાઇ
પત્નીને લાગ્યા પુછવાનેરે હવે શ્યો કરવો વિચાર ભાઇ
સતિ કહેછે સ્વામી હમારાને ઢીલ ન કરશો લગાર ભાઇ
અબઘડી જાઇએ એને તેડવાનેરે,
એ માનવી નહી પણું મોરાર ભાઇ
સામૈયા લઇનેરે સાબદા થીઆનેરે, ગયા પુરવના પાપ ભાઇ
ભોજલના સ્વામીને ભેટતાનેરે, ટળી ગયા ત્રીવીધી તાપ ભાઇ

કડવુ બીજુ

કનક ઇંઢોણીને કડીઓ, મણીજડીતે બેમાયા જદુવીર ભાઇ
ચગાવતીયે શીરપર લીધાને બીજાણા સતી કેંગ ચીંગ ભાઇ,
નગરના લોકજ ટોળે મળ્યાને જોવાને વરણ અપાર ભાઇ,
અનેક વાણી ઓચરેનેરે હાસી કરેરે હજાર ભાઇ
ઉના જળ મેલીને અસનાન કરાવ્યાને,
પોઢાડ્યા પલગ વીશાળ ભાઇ,
ભાવે કરીને ભોજનનીપજાવ્યા તે મીઠા મેવાને પકવાન ભાઇ
ચદન ચરચેને ચરણ ઓસરેતે, વીઝણે ઢોળેવાય ભાઇ,
હાથ જોડીને હરીજન, ઉભાને આરોગો ભગવાન ભાઇ.

મનુશ દેહ મુને અગ્ની કરે છે,
મારે છે માટીનો આર ભાઇ,
ઓતમ વરણુ તમે કેમ કરશોને હૈયેકરોને વિચાર ભાઇ,
કુમાઇ વાડેથી તુરત મગાવીને
મેલી છે લોકની લાજ ભાઇ
ભાગ્યવીના દીનોનાથ પધારયાને ધન્ય ઘડી મારેઆજ ભાઇ
નવા નવા રૂપજ અમે ધરીએને રૈએછૈયે વનમોજાર ભાઇ
અઘોર પથી મારે આર માણુમનો
પરમાટીનો નથી પ્યાર ભાઇ
નરને નારી એકઠા મળીઆને, હવે શો કરવો ઉપાયભાઇ
પ્રભુ જોવાને આવ્યા પારખુને
જો ના પાડીએ નો સત જાય ભાઇ
પુત્રને ચાલ્યા પુછવાનેરે નીશાળે રોક સગળ ભાઇ,
સુતને કેછેરે સાધુ આયાને તમારો કરવાનો કાળભાઇ
ચેલૈયો કે છે સતનવ છોડીએ મરને જડા મુળથી જાયભાઇ
ભાવે કરીને ભોજલ મોખ્યા, ઘણી અડકપટે ઓળખાય ભાઇ

કડવું ૩

આતે કાયા મારી અને પડવાની,
એમ બોલ્યો છે બુધીવત બાળ ભાઇ
સાધુને હાથે મારૂ મોત સુધરશેને,
ટળશે જનમની જજાળ ભાઇ
આગે મોરધ્વજે અગ વેરાવ્યા ને
કરણે કીધાં કાયાના દાન ભાઇ
શીબી રાજાની માટી શાખે જોખાણીને,

તારે રીઝ્યા હતા ભગવાન ભાઇ
હરસન રાજાને માથે હેલ પાણીની,
દૈવે નાખ્યો તો માથે દડ ભાઇ
તારે રીઝ્યા હતા ભગવાન ભાઇ
તોય સતવાદી સાનવછોડ મરને ભાગી પડે પહાડ ભાઇ
દધી રૂષીને જ્યારે દેવતા જાચ્યા,
જેના વાસાના કરવાતા વજર ભાઇ
કુવાડે અગ માડયા કાપવા તોયે,
બોલે નહી મુનીનો માગર ભાઇ
શીર મળે પણ સામો નહિ મળે
મારે ઘેર મોહન થયા છે મેમાન ભાઇ
આવ્યો અવસર પાછો પગ કેમ ભરીયેને
તન મન ધન કુરબાન ભાઇ
હાર ન પામો તમે હિમત રાખોને,
જોજો મોટાઓના મરમ ભાઇ
પરમારથ કારણુ મરને પ્રાણુ હેમાય ભાઇ
નહિ છોડીએ સત ધરમ ભાઇ
એટલો પડકારો જ્યારે પીતાને કીધો.
તારે હરીજન થયા હુશીયાર ભાઇ
સુતના વચન સાભળીને છાતીમા પડી ગયા સાર ભાઇ.
ચાક ઉપરથી જેમ પીડો ઉતારે,
એમ કેલૈએ ઉતાર્યું એનુ શીશ ભાઇ
અર્પણુ કરીને આગળ ઉભા તારે
જોઇને રહ્યા જુગદીશ ભાઇ
બહુ નામી કહે છે બાઇને

સતિ સજોને સોળે સણુગાર ભાઇ,
હસતા ને રમતા એણે સમો સુધારોને
રોતા નહિરે લગાર ભાઇ,
કલપેલ દાન અમે લેતા નથીને
એવી આદુની મારે ટેવ ભાઇ,
ભાવે કરીને ભોજન બોલ્યાને
તૈયાર આલોને તતખેવ ભાઇ

કડવુ ૪ થુ

નવા નવા આભુષણ પેરીનેરે,
કેલૈયો સુધાયો તેણી વાર ભાઇ
ભાવે કરીનેરે ભોજન નીપાવેને,
આરોગો નદના કુમાર ભાઇ
શીશ હતુ તે તો શીકે ચડાવ્યુને,
કાયા આણી મારે કામ ભાઇ
ભુખે મારાની ભાળી ભક્તી તમારી તો,
મને મેલી આવો મારે કામ ભાઇ
ખાડણીઆમા શીશ કચરાવ્યુને,
કીધા કડણુ વચન ભાઇ,
ઇંદ્રતાપ તેનો ઝીરવી ન શકયોને
છોડી ભાગ્યો ઇંદ્રાસન ભાઇ,
જમના ટાણે જોગેશ્વર બોલ્યા
સાભળોને મારી વાત ભાઇ
વાઝીયાના અનનુ વરત નૈ મારેને,
શુરતે કેમ સમાન ભાઇ
ચગાવની કે છે તુને રમત દેખાડુ,

તુ માટી થાજે મેહેરબાન ભાઇ,
તુ આવ્યો મારૂ સત છોડાવાતો,
હુ જનાનુ તારો જ્ઞાન ભાઇ.
પાચ માસનુ વીરજ મારેને
વાઝીયા નથી દીનાનાથ ભાઇ
મતિએ ઓદર માડયુ ચીરવા,
તારે હરિયે ઝાલ્યા તેના હાથ ભાઇ,
ધન્ય ધન્ય સતિ ધરમ તમારોને
મે જોયુ મગજીવાનુ મન ભાઇ.
પુત્રને વેધી મારૂ સનમાન કીધુ,
એમ મુખથી બોલ્યા વચન ભાઇ
માગ માગ સતિ માગ્યા આપુ,
એમકેછે કરૂણાનિધાન ભાઇ
આવી કસોટી (મા) દેજો કોઇને
સ્વામી એ માગુ વરદાન ભાઇ
પરીબ્રહ્મ પોતે પ્રગટ જુવેને,
દીન પાચમે પ'ર ભાઇ
કનૈયાને સજીવન કીધોને,
તારે વરત્યો જેજેકાર ભાઇ
કેલઇયા આખ્યાન જે સાભળે,
તેનો વૈકુઠ હોજોવાસ ભાઇ
ગુરૂ પ્રતાપેરે ભોજલ બોલ્યા તો,
ધન્ય ધન્ય મારા નાથ ભાઇ

સમાપ્ત.

કેલૈયાનું હાલરડું

હેરી તારે હાલરડે હળતાળ બાળા કેલૈયા જીવો ભાઇ
કેલૈયા ખમા ખમા, (ટેક)
હેરીમાગ નોધારાના આધાર,
બાળા કેલૈયા જીવો ભાઇ, કેલૈયા
હેરીમારે કણ ખુટશારે કોઠાર,
બાળા કેલૈયા જીવો ભાઇ, કેલૈયા
હેરીમારે ચાખડીનો છડીદાર,
બાળા કેલૈયા જીવો ભાઇ, કેલૈયા
એજી મારે હાલરડે હડતાળ કુવર કેલૈયા ખમા ખમાભાઇ
એજી તારા મેહેતાજી જુવે તારી વાટ,
કુવર કેલૈયા ખમા ખમા ભાઇ,

સાખી.

અમે જાણ્યુ છે કેલૈયાને પરણાવશુ,
જોડી જોડશુ જાન

ખંડ ત્રીજો

પણ ઓચીતા મરણ આવીઆ,
સ્વર્ગથી ઉતર્યા વૈમાન, કુવર
લીલી હોજો લીમડી,
એની સીતળ હોજો છાય
મધવ રહેજો બોલણે,
તોય પોતાની બાય, કુવર.

સાખી.

કુવા ઢાકણ પાવઠુ જગની ઢાકણ જાર,

બાપનુ હાકણુ એટડો એમ ધરતુ ઢાંકણુ નાર કેલૈયા
ફળ વિના ઝુરે પીપળી એમ, બંધવ વિનાની ઝુરે બેન,
પણ પુત્ર વિના ઝુરે માવડી,
એજી નારે પીગળે પડીએલ ખોટ. બાળા કેલૈયા
હે ધર નમ્યુ તો ભલે નમ્યુ વળીતુ કાનમ્યોજ ધરનો મોભ,
જેના ધરમાથી કપોતર ઉડયા
તેને જનમો જનમનો શોગ બાળા કેલૈઇયા
હે મેનામા મેલો દુભડો, તેથી મેલો લોભ,
તેથી મેલો શગાળશા વાણીયો,
એતો મુવે ન પામે મોક્ષ બાળા કેલૈઇયા,
હાથે પોચી હેમની, વળી ગળે એકાવળ હાર
જેને આગણે નહી દીકરો,
હરી તેના મદીરીયા સુનકાર બાળા કેલૈયા
ભાઇ મરે ભવ હારીએ બેની મરે દશ જાય,
બાળાપણમા જેના માવતર મરે
તેને ચોઇદશના વા વાય કુવર,
કેલૈયાને સજીવન કીધો, લાગ્યો પ્રભુને પાય
ભોજનન્ સ્વામીને ભેટના પડના પ્રાતિ જાય

ગોપીચદનુ ભજન

ખડ (૧)

હરી ગુરૂ સતને સમરીએને ચોથા ગુણપતિ દેવા,
જેને સમરે સુખ પામીએને દેવા તણા ઉપદેવા
ઓતરા ખડના રાજીઆ ને ગોડબગાળા ગામ,

ત્રસકચંદ રાજાધરાજ કરે મે ઘેર પતિવ્રતા નાર.
સોયે ગામથી ચોર આવ્યાને આવ્યા વન મોઝાર,
વનમા વસે એક જોગ ચોને પ્રક્રમા કરી લાગ્યા પાયજી
ચોરે ચોરે બોલીયાને જાઇ બંગાળા માંઈ,
સુખે ચોરી કરી આવીયેતો દેશુ બાવાને ચોથ ભાગ
ત્યાથી ચોર ચાલીયાને આવ્યા બંગાળા પાસ.
મસાણુની રાખ લઇને ગયા શહેર મોઝાર,
ત્રીજોરીમા ખાતર દીધા ગાઠડી બાધી ચાર,
કુચી કમાડની ખોલતા ભાળ્યો મેનાવતીનો હાર,
ચારે મન વિચારીયુને સાભળો ભાઇ એક વાત
હાર નાખશુ બાવાની ડોકમા પાડશુ ચોથ ભાગ
ત્યાથી ચોર ચાલીયાને આવ્યા વન મોઝાર,
હાર નાખ્યો બાવાની ડોકમાં પુગનો કરજો ચોથ ભાગ
પ્રભાત થયુને ભોરભયો ચોપદાર જાગ્યા તેની વાર,
આપડી ત્રીજોરીમા ખાતર દીધા ધન ચોગણુ અપરપાર,
મોલમા જાગી મેનાવતી ન ભાળ્યો રત્નહાર,
ત્યાથી દાસી દોડી આવી રાજા આગળ ફરીયાદ

ખડ (૨)

કોપ કરી રાજા બોલીયો જાવ ચોપદાર આણીવાર,
ચાર લાવો સજ કરીને ગોતી લાવો હારને માલ,
ત્યાથી સીપાઇ ચાલીયાને આવ્યા વનખડી મોઝાર
હાર ભાળ્યો બાવાજીની ડોકમાં સરવે થયા હુશીયાર,
હાર લઇ સાડીકો ચાલીયોને આવ્યો રાજાની પાસ
રાતની કરે બાવો ચોરીયોને દીવસનો માગે ભીખ

ક્રોધ કરી રાજા બોલીયાને જાવ સાહીબા ન્યાય
એ બાવાને મારી કરીને વેલા આવો આપ,
ત્યાથી સાહીબા ચાલીયોને આવ્યા ચોપદાર પાસ,
રાજાએ હુકમ આપીયો બાવાને મારો ઠાર,
તરવાર બંદુકથી બાવો ન મરે શુ કરશુ તેનો ઉપાય,
રાજા કને આપણે જઇએને એનો કરીએ ઉપાય,
ત્યાથી બાવાને લઇને ચાલ્યા લાખ્યા વાડી મોઝાર,
તોપને ગોળે બાવાને મારોને શુ કરોછો વીચાર,
ત્યારે રાજા બોલીયો, સાભળો ભાઇ વાત.
એ બાવાને નાખો વાવમા ઉપર પુરો પથરને લાદ,
ત્યારે બાવાની આસડી બાંત્રી નાખ્યો વાવ મોઝાર,
ત્યારે જોગીરાજ જાણીયા સાભળ રાજા વાત,
અમારા ભજન સુકાવીયા સમરી બોલાવી આવાજ,
એક મામમા મૃત્યુ તારૂ થશે લાગ્યા જોગીના સરાપ,
હાથ જોડીને રાજા બોલીયાને સાભળો જોગી મારાજ
તને કીધુ તે કબુલ છે પણ રાજ નીરવંશ. જાય,
ત્યારે જોગીને દયા આવીને સાભળ રાજા વાત,
એક પુત્ર તારે થાશે ગોપીચંદ એનુ નામ,
નથી સુણ્યો નથી સાભળ્યો નહી કોઇ એને ગાય,
ગુરૂને પ્રતાપે ભોજલ બોલ્યાને ખંડ બીજો પુરો થાય

ખંડ (૩)

ઉચા મંદિર માલીયાને નીચા ગોપીચંદ નાથ,
હાથ પગ ચોળે એની સ્ત્રીઓ મોલુમા રૂએ એની માય,
રાજા ગોપીચંદ જનમીયા બાગી રૂડી વધાઇ
જોરી તેરાવ્યા શહેરના રૂડા જોસ જોવરાઇ,

કયા નક્ષેતરમા રાજા જનમીયા કેવાં કરશે રાજ,
સાચે મોતીએ વધાવીયા બોલો પંડિત રાય,
ગોડ બંગાળાના રાજીયા ગોપીચંદ એનુ નામ,
માતાજી મનમા હરખીયાને ઘણા દીધાછે દાન,
ધન માલ મુકતાફળ આપ્યાં સાધુ બ્રાહ્મણ અનુસાર,
બાર વરસે રાજા પરણીયાને પરણ્યા છે પીંગળા નાર
બીજી નારી ત્રણુસે સાઠ પરણ્યા રૂડા ચલાવે રાજ
ત્યારે માતાજી બોલીયા સાભળ ગોપીચંદ રાજ,
તારી દેયુ તારા બાપના જેવી મસાણે પરજલે થાય
એક સમે નાવા બેઠા નીરખ્યુ રાજાનુ રૂપ,
ત્યારે માતા મનમા વિચાર કર્યો રોવા લાગ્યા તેણીવાર
નહી વાદળ નહી વીજળી ટડા પડયા અમને નીર
આપણા શહેરમા નહી કોઇ દેખીયુ માતા,
તુ કેમ રોય મોરી માય
ગોપીચંદ રાજા એમ બોલીયા કેમ કરેછે ઉતપાત,
તારે મેનાવતી બોલીયાને, સાભળ રાજ કુવર વાત
એવો બતાવુ જોગ તુંને, અમર રાખે તારી દેહ
અડદના લાવ્ય તુ પુતળા જા જોગીની પાસ,
આપણી ઘોડારમા ભોયરૂ ત્યા નવશે નાથુનો નાથ
ત્યાથી ગોપીચંદ ચાલીયા આવ્યા ગુરૂની પામ,
પેનુ પુતળુ મેલીયુને ગુરૂનો કર્યો નમસ્કાર,
પહેલુ પુતળુ ઉડી ગયુને બીજુ કયું તઇયાર,
બીજાને જલાવીયુને ત્રીજુ મેલ્યુ તેણીવાર,
ત્રીજાને જલાવીયુને ચોથુ ગોપીચંદ રાય,
ભુડુ થાશે માતા તાહરૂ અવ્યા બતાવુ ઉપદેશ,

ત્યારે ગોપીચંદ બોલીયા હવે આવો ફુઆ મારા કાન
ત્યારે જુનો જોગી બોલીયા
ગોપીચંદને ધીરજ આવી જાલંધર બાવાને લાગ્યા પાય
ગરૂ ગરૂ મારા દેવજી અમને આલોને ઉપદેશ
બાર બેડાનો ભાલીયો ગોપીચંદ પાણી જાય,
નાની એટલી મોરી બેનડી મોટી એટલી મોરી માય
ત્રેહ ચડાવો બેની અમને
ઝહુલીયો લાવતા ગરૂ લાગી વાર
ત્યાથી ગોપીચંદ ચાલીઆ આવ્યા ગુરૂની પાસ
આવા જલ નુગરા કયથી લાવ્યો બહુના અડયા હાથ
એમ કહી ગુરૂજી ઉઠીયા ધોકા માર્યા બે ને ચાર
નથી ગાયોને નથી સાભળ્યો નહી કવીએરે જોડાય
ગુરૂ પ્રતાપે ભોજન બોર્નાઆ ખડ ત્રીજો પુરો થાય

ખડ ચોથો

કયા મુલકનો તુ રાજીઓ કયા તમારા ગામ
કોણ રાજાનો બેટડોને, શુ છે તારૂ નામ
ઉત્તર ખડનો રાજીઓ, ગોડ બગાલા નામ
તલકચદ રાજાનો બેટડોને, ગોપીચદ મારૂ નામ.
વસ્ત્ર ઉતારી અલગ મેલ્યા, આડમધીઆ એની પાસ
ઝાળી ઝડા સ્વન પાવડી, અલેક કરતા જાય.
હાટે હડતાલ તો પડીને, ચોરે પડયા પોકાર
ગોડ બગાલાનો રાજીઓ, જોગી થયા તતકાળ.
રાણી રૂવે રગ મોહોલમા, દાસી રૂવે દરબાર.
સેજ પલગ રાજ છોડી, જોગ પહેર્યા શાને કાજ
આવી અલેક જગાવીયો, માતા મેનાવતીને મહેલ.

ભીક્ષા દયોને મારી માવડી, ગુરૂજી જો ત્યાં લાગે વાર
દેશ જાજે પરદેશ જાજે, જાઇશ નહી બેનીને મહેલ
માતા રૂવે રૂદન કરેને ભલો ભજાવ્યો ભેખ.
ત્યાથી ગોપીચંદ ચાલીઆ આવ્યા પીંગળાને મહેલ
ભીક્ષા આલોને મોરી માવડી, ગુરૂજી જોતા લાગે વાર
ગાંડો થયો રાજા મફર ખાધી, ગાડો બંગાલાનો રાજ
મારા રાજાને કોઈ કામણુ કીધા, કરણ કહાતુ આણીવાર
ગાંજો નથી પીધો માતા મફર નથી ખાધી,
ગાડો નથી બંગાલાનો રાજ
ભીક્ષા લઇ રાજા ચાલીઆ, ગયા ગુરૂજીને પાસ
પરક્રમા કરી પાયે લાગ્યા, ગુરૂએ દીધો ઉપદેશ
ત્યાથી ગુરૂ ચેલા ચાલીઆ આવ્યા કાશી મોઝાર
ગંગા નાયા ગોમતી નાયા, નાયા નીર્મળ નીર.
તીરથ કરી આવીઆને ગયા બેનીને દેશ.
સારી રીતે ગુરૂને પુજ્યા ગોપચંદના ઉતરાવ્યા ભેખ
ત્યાથી અસ્વારી મોકલી આવ્યા બંગાલા મોઝાર
બાર વરસ રાજા રાજ કરયાને, જનમના જોગી.
ગાય શીખે સુણે સાંભળે, વૈકુંઠમા હોજો વાશ.
ગરૂને પ્રતાપે ભોજલરામ બોલીયા, ખંડે પુરો થાય.

પદ પ્રભાત.

પ્રાણ પતિ પરમેશ્વર માહારા સુણીયે અરજી અમારીરે-ટેક
અધમ ઉધારણ પતિત પાવન દેહ બિસ્તારીરે,
ગ્રુડ થકી ગજ રાજ ઉગારયો, તારી ગુણકા નારીરે—પ્રાણ
પંચાળીના પટકુળ પુરયા, મેહેર કરી મોરારીરે,
પ્રેહેલાદ માટે સ્થંભે પ્રગટયા, અર્ભક લીધો તારીરે—પ્રાણ

રકા વકા સજન કસાઈ, ભેટ કરી ભય હારીરે,
તેલ કઢા ટાઢી કરી ત્રીકમ, સુધનવાને ઉગારયોરે,—પ્રાણુ.
કોટી ભકતના કામ કરો છો, દયા દીલમા ધારીરે
ગુરૂ ગણુપત ગોવિંદને ગાતા, સેજ તરે સસાર;—પ્રાણુ

ગણુપત ભજન ૫૧

(રાગ—આવોને જેસલરાય.)

કરીએ સત્યનો વિચાર
સતીયા હોયે નરને નાર,
મત્યે ચાલે છે સસાર, સત્ય મેત્ર વરસે ધાર
આવોને આતમરાય
આપણુ જ્ઞાન સભાળીયે,
એવી પ્રમની તો રીત,
રૂડી પાળીયે હેજી આવો૦
બગલો હસ જેવો થાય
નીત્યે નીર નાવા જાય,
જઇને ઉભુરે એક પાય,
ચીતમા માછલા ચાય. આવો૦
પીતળ પીળુ તો દેખાય,
જ્યારે સોની પાસે જાય,
એતો અગ્નિમા તપાય,
તારે તેની કીમત થાય આવો૦
મોતી મણિયા કેવાય,
એનુ નીર ઉતરી જાય,
ભાગે કદી ન સધાય,
એનુ મુલ તે શુ થાય આવો૦

હીરા ઝવેરી ઘેર જાય,
જ્યારે એરણુમા ઠોકાય
ખમશે ઘણુ કેરા ઘાવ,
તારે મુલથી વેચાય, આવો૦
જ્યારે સભાઓ ભરાય
સાચા સત ભેગા થાય,
સત્યની છાપ તો દેખાય,
ત્યારે ભક્ત તો કહેવાય. આવો૦
ગુરૂ નિયમ વિના ગાય,
એતો મુરખ કેવાય
એનો મોક્ષ તો નવ થાય
નુગરા નરકમા જાય આવો૦
પ્રેમના પાટ તો મડાય
જસની જ્યોત તો પ્રગટાય
મનની માડવી રચાય
દિલ સુધ દાન તો દેવાય આવો૦
ગગા સમુદ્રમા જાય
તારે એક રૂપે થાય
તેમા નર ને નારી નાહાય,
તેનો મોહોટો છે મહિમાય આવો૦
આસન પદ્મ તો બધાય,
સોહમ જાપ તો જપાય,
તારે સીધ કારજ થાય
ત્રિપુટી ધ્યાનમા દેખાય આવો૦
તૃષ્ણા તરત તુટી જાય,
આતમ રૂપ તો ઓળખાય,

તોતો જીવનો શીવ થાય,
એને ગુરૂ મળ્યાનું ગાય   આવો૦

ભજન પર.

જુના ધરમ લ્યો જાણી, મારા સતો જુના ધરમ લ્યો જાણી, ટેક
નદી કીનારે કોઇ નગ ઉભો, તરસ્યા મહિ સમાણી હેજી,
કાતો આળસુ અંગ એહનુ, સરીતા ખરે ખુટાણી—મારા૦
કલ્પતરૂ તળે કોઇ જન બેઠો, ક્ષુધા ખુબ પીડાણી હેજી,
નહી કલ્પ એ બાવળીઓ કે, ભાગ્ય રેખ ભોળાણી—મારા૦
સદગુરૂ સેવે શીશ નવ સુધર્યો, વિમળ મળી નહી વાણી હેજી,
કાં ગુરૂજી છે જ્ઞાન વીનાના, કાં પાપી એ પ્રાણી—મારા૦
ભક્તિ કરતા ભય દુઃખ આવે, ધીરજ નવ ધરાણી હેજી,
કા સમજણુ તો રહી છે છેટે, નહી નામ નિરવાણી—મારા૦
ચીતામણી મળી પણ તોહે, ચીંતા નવ ઓસરાણી હેજી,
નહી ચીતામણી નકી એ પથરો, વસ્તુ નવ ઓળખાણી—મારા૦
મળીયુ ધન તોએ મોજ ન માણી, કહુ કરમની કહાણી હેજી
કાંતો ભાગ્ય બીજાનુ ભળીયુ, કતો ખોટી કમાણી—મારા૦
અમૃત મળીયુ પણ અમર થયો નહી,
પીવાની જુક્તી નહી જાણી હેજી,
કાતો ઘટમાં ગયુ નહી કે, પીવામાં આવ્યુ પાણી—મારા૦
ધર્મને કર્મ ભક્તી જાણે, ભેદ વીના ધુળધાણી હેજી,
કે ગણુપત સમજી લ્યો સતો, પુરી પ્રીત સમાણી—મારા૦

ભજન પ૩.

રૂદીયે હીમત ધરો મારા હરીજન.

રૂદીયે હીમત ધરિયે હેજી ટેક
આયુ તે તો જરૂર જવાનુ,
વીઠ્ઠલ વરને વરીયે હેજી,
શીર સાટે સદ્દગુરૂ મળે તો,
પાછી પુઠ નવ કરીયે. હરી૦
હરી ભજવામા હીમત રાખો,
દુરીજનથી નવ ડરીયે હેજી,
મહા પંથનો મારગ મેલી,
અવર કામ નવ કરીયે હરી૦
સમરણ કરીયે સોહમ રામનુ,
વેદ વચન ઉચરીયેજી
આપ અજપા જુગતિએ જપીએ
ધ્યાન હરીનુ ધરીયે હરી૦
અમૃત રસ અખંડ સ્વામીનો
ભેદ જાણીને ભરીએ હેજી
સદા બ્રહ્મ ભરપુર ભર્યો છે,
અનુભવને આદરીએ હરી૦
કાચા કુભ સરીખી કાયા
જાતા વાર ન જરીએ હેજી,
ગોવીંદજીના ગુણ ગાયા તો
ભવજલ પાર ઉતરીયે હેજી હરી૦
મનુસ્યા જન્મ મલ્યો છે મોંઘો,
ફંદમાંહી નવ ફરીયે હેજી,
નાભી કમળથી ચલીરે સુરતા,
શ્વાસ ઉસાસે સમરીયે હેજી હરી૦

સાચો સત સમાગમ કરીયે,
વાણી વિમળ ઉચરીયે હેજી,
કે ગણુપત સદગુરૂને સેવો,
પક્ષ બીજા પરહરીયે હેજી. હરી૦

ભજન ૫૪.

અગમ પથનીરવાણી મારા સંતો,
અગમ પથનીરવાણી હેજી ટેક.
એકથકી અનેક બન્યા ભાઇ,
સહુ પખી પશુને પ્રાણી હેજી
કર્મ યોગીએ યોગ કહાવ્યા,
વેદ ધરમ પરમાણી મારા૦
પતિવ્રતા જેમ પતિ તજીને.
પર પુરૂષ લોભાણી હેજી
ભાર ધરમએ જીવનો ભણે,
પડે ચોરાસી ખાણી મારા૦
એક ગુરૂને એકજ ઇશ્વર,
એક નામ નીશાની હેજી,
એક ટેકને એકજ ધારે,
સત ભક્તી સમરાણી મારા૦
પેચપરાની પાર પ્રભુનો,
વીરલે વાતો જાણી હેજી,
અજર અમર રસ કોઇ જન જીરવે,
મરજીવા લે માણી મારા૦
સગુણુ નીરગુણુથી તો ન્યારો,
ગુણાતીત ગુણુ ખાણી હેજી,

જે વસ્તુ જેમાથી ઉપજે,
તે તો તેમા સમાણી   મારા૦
કોટી કલપથી જનમ મરણ છે,
ઉર ભક્તિ નવ આણી હેજી,
ગુરૂ ગમ વિના ગોથાં ખાધા,
મુવો મતને તાણી.   મારા૦
જળ હળ જોત નીરતર જળકે,
સુરતા ત્યા ઠરાણી હેજી
મુળ ધારથી અદ્ધર ધમા,
પીયે ચડીને પાણી   મારા૦
અકળ સકળ ઘટ વ્યાપક મતો,
પરખો પુરૂષ પુરાણી હેજી,
કહે અણુપત સદગુરૂની સેવા.
અખડ ઉરમાં આણી   મારા૦

ભજન ૫૫.

નમીયા સોનર ભારી,
મારા સતો નમીયા સોનર ભારી.   ટેક
પાડવ સત ધર્મને પાળે
કૌરવ થયા દુખકારી હેજી,
દગો કરીને જુત રમાડયા,
હરામી બેઠા હારી,   મારા૦
હરીચદ્ર હેરાન થયા પણ,
ધીરજ ઉરમા ધારી હેજી.
સતીયાયે તો સત નવ મેલ્યુ,
મળીયા દેવ મોરારી,   મારા૦

જનક વીદેહી જુગમાં દેખ્યો,
વેરાગને જઈશુ વારી હેજી,
એક હાથ તરીયા તનકે પર,
બીજે અગની ઝારી મારા•
બળીરાય સરખો કોઈ બળીઓ,
બળનેજ ઉબળ હારી હેજી,
તન મન ધન અર્પણ કરી દીધુ,
મત રાખ્યુ સભારી મારા૦
અમરીષ ભક્તિ અતિ આદરી,
દાસી દાસ નરનારી હેજી,
શીરને સાટે સેવા કીધી,
ભેટયા ત્યા ભય હારી મારા૦
મુરધજરાય મહા સતવાદી,
દયા દિલ ઉતારી હેજી,
તન તરીયાએ મુસ્તક વેહેરયુ,
પરખે પર ઉપકારી મારા•
રતિ દેવની રીત્ય રૂપાળી,
મનને નાખીયુ મારીરે હેજી,
ઉપોશણુ અડતાળીશ દીનના,
તોયે ટેક ન વીસારી, મારા•
લઘુતાઇ છે સૌથી મોહોટી,
જોઓ વેદ વિચારી હેજી,
ગુરૂ ગણુપત ગોવિંદને ગાવા,
પ્રગટ કહું પોકારીરે મારા૦

ભજન ૫૬.

મરજીવા રસ માણે મારા સંતો,
મરજીવા રસ માણે હેજી, ટેક૦
કઠણુ દુધ છે વાઘણુ કેરૂં,
પીવા ઇચ્છા આણે હેજી,
નીજ બાળક વીણુ કોઇ જન ચાહે,
પ્રાણુ તજે તે ટાણે મારા૦
મહા રોગ જેના મનમાં
ભુખ્યો રહે ભરે ભાણે હેજી,
અમર અજર રસ કેરા સુખતો,
વીરલા વાતો જાણે મારા૦
ગુરૂ ગમ વિના ગોથા ખાશો,
પટક્યો પારસ પાણેરેજી,
હરી હીરા રદયમા રાખો,
જેને વેદ વખાણે મારા૦
જનમ મરણનુ દુખ છે જબર,
પુરવનું પુન્ય પ્રમાણે હેજી
સાકુટનુ ધરા તે શુ સમજે
મુરખા મનને તાણે મારા૦
સીર સાટે સદગુણ સેવે,
પામે પદ નીરવાણે હેજી
ગણુપત ગુરૂ ગમ જે જન જાણે,
આગળની ઓળખાણે મારા૦

ભજન ૫૭.

ક્ષમા ખડગ કર ધારો મારા સતો ક્ષમા ખડગ કર ધારો, ટેક

સત સમશેરને બાનુ બરછી, જ્ઞાન ઘોડો શણગારો હેજી,
લક્ષ લગામ ને પ્રેમ પલાણા, ચિતનો ચાબખ મારો, મારા૦
ધીરજની ઢાલ ભજનનો ભાલો, સતનો બખ્તર સારે હેજી,
કાયા નગરમાં મન મેવાસી, વેગેથી વીડારો, મારા૦
કામ ક્રોધને મોહ મમતએ, વેરી તમારા વારો હેજી
જો જીત્યાતો જગ જશ પામો, હારો તો નરક સીધારો, મારા૦
વિચારમા આયુષ વહિ જાશે, એનો શો ઉધારોજી,
જુગ જેવી પળ એક જાય છે, ગુરૂનું જ્ઞાન વિચારો, મારા૦
આ ભવમા આતમ આવ્યો, એને તો ઉગારો હેજી,
ગણુપત કે ગોવિંદ ભજો તો, આવે દુખનો આરો, મારા૦

ભજન ૫૮.

દીવસ થોડાને જાવુ દુરરે, પવીડા પ્રાણી
દીવસ થોડાને જાવુ દુરરેજી,
સતો ભાઇરે ઉડયા ઉતાવળાને ભુલારે પડીયા તો,
થયુ છે અતિ અસુરરે, પથીડા૦
સંતો ભાઇરે પરવરતામા આવીરે પોગ્યો તો,
કાળ કઠણુ વેહેરી કુરરે, પથીડા૦
સતો ભાઇરે કોટી જનમ થકી બીજડા વાગ્યા તો,
ઉગ્યા નહિ અનુરરે, પથીડા૦
સતો ભાઇરે આરે સસાર છે સુપનાની બાજી તો,
જુઠો જાણુો જરૂરરે, પથીડા૦
સતો ભાઇરે કોટી જન્મ થકી કષ્ટ પડે છે તો,
ભાવ ભર્યો ભરપુરરે, પથીડા૦
સંતો ભાઇરે અતિ વીકટ છે મારગ આડા તો,
લુંટાયા કહી થરરે પથીડા૦

સંતો ભાઇરે કે ગણુપત તમે ગોવિંદ ભજી લ્યો તો,
નરે હરી રાખે નુરેરે, પથીડા૦

ભજન ૫૯

સમરી લે સરજનહારરે, પંથીડા પ્રાણી
સમરી લે સરજનહારરેજી, ટેક૦
સંતો ભાઇરે નાભી કમળથી સુરતાને સાધી તો,
ગગન મંડળ મોજારરે, પથીડા૦
સંતો ભાઇરે સુન્ય શીખરમાં ભમર ગુફા છે તો,
ત્યાં રહેવાનું ઘરબારરે, પથીડા૦
સંતો ભાઇરે ત્રીપુટી કમળમાં જોતીરે જળકે તો
તે શું મેળવ્યા એક તારરે, પથીડા૦
સંતો ભાઇરે શ્વાસુશ્વાસે સમરણ કરી લે તો,
મટશે તે જમનો મારરે, પથંડા૦
સંતો ભાઇરે જન્મ્યા પેલું જેણે પય જમાવ્યું તો,
માતાના તંત્ર મોજારરે, પથીડા૦
સંતો ભાઇરે કરતારે કાયા કેવી બનાઇ તો,
એનો ભુલ્યા ઉપકારરે, પથીડા૦
સંતો ભાઇરે ગણુપત કે ગુરૂ દેવ મળે તો,
સેજે તરો સંસારરે, પથીડા૦

ભજન ૧૦

અખંડ અનાદીરે, અનુભવી જે હમેરેજી
કરશે તે તો ભક્તી કેરૂ કાજ, સદગુરૂ સેવો સાચા સંતનેરેજી
મહેલી જેને લોકડીયાની લાજ અખંડ૦
સદ ગુરૂ સબ્દેરે, કાળજ શોધીયુજી

પ્રગટયો જેને પુર્ણું બ્રહ્મનંદ, મન જેનુ માન્યુરે,
સદા સત સગમા રેજી, પડે નહી પાછો કદી ભવ ફંદ, અખડ૦
પ્રેમ તણો પ્યાલોરે, પીધો જેને પ્રીતથીરેજી,
રાખી જેને રૂદીયામા રૂડી રીત્ય, સીરને તો સાટેરે,
એવો સાચા સતનેરે, હોય કા પૂર્વ જન્મની પ્રીત, અખડ૦
ભક્તીનેતો ભાવેરે, ભુદર ભેટીયો,
ભાગી જેના મનડા કેરી ભ્રાત ગુરૂને પ્રતાપેરે ગણુપત ગાય છે
રાખો કાઇ આ૧ ચરણુમા દાસ અખડ૦

ભજન ૬૧

અનુભવી આવોરે, આપણા દેશમાજીરે,
ભાવ થકી ભજીએ શ્રી ભગવાન દેશની તો વાતો;
દીલ થકી દાખીએરેજી હરખે તો કરીએ હરી રસપાન અનુ૦
મરજીવાને ત્યારે ત્યા મોજો મળેરેજી,
પાપીને તો બાધીમારે છે માર, ધર્મ કર્મનીરે,
ધરી જ્યા ધાગ્ણા વૈશ્નવનો તો વરતે છે જેજેકાર અનુ૦
અખડ ખુમારીરે, ચડી રહી અગમારેજી,
ગેમેગેમે થઇ રહયો રણુકાર, જીવ થાય શીવરે,
જુગતીને જાણુનારેજી તેજ તણો મળી રહ્યો એકતાર અનુ૦
સૌને સમેટીરે, ભળો સતસગમારેજી,
ધરો તમે જગતપતિનુ ધ્યાન આદિ અને મધ્યરે,
માની લે જો માનવીરેજી, ગુરૂ ગણુપતનુ એવુ છે જ્ઞાન અનુ૦

ભજન ૬૨.

ભગતી તો ભાવ વિના નહી આવેરે,
ગુરૂ ગમ કયુ પાવેરે ગુરૂ—ટેક.

પ્રથમ હરી ગરૂસત ન સેવ્યા,
મરને અનેક વાનું બનાવે
ગરૂ ગમ ગ્નાન શબ્દ સુધી નાવે,
મરને પ્રેમ મગન થઇ ગાવોરે ગુરૂ૦
ચળેલ પુરૂષના સ્વપનામા ના આવે,
મરને પાટે જોત્યુ જલાવે,
મનના મેલાને અતરના બીના,
ઇતા પીર થઇને પુજાવે ગુરૂ૦
મનના મેનાને ચાલક ફેલા,
એને સત ગુરૂ શુ સમજાવે,
મેલી મરજાદા ચાલે ઉભેલા,
ઈતા બીતુમા ભટકાવેરે ગુરૂ૦
ફુગવાની સથાથે ફળુધી આવે,
સાન સતો કેરી નાવે,
દાસ હાથી કે જેણે સત ન સેવ્યા,
ઇનો નિશ્ચય ચોરાશીમા જાવેરે ગુરૂ૦

ભજન ૧૩.

ભક્તિ કેરો મારગરે, ફુલા કેરી પાખડીરેજી
સુધે તેનો સ્વાદ રે હાં,—
કરણીના હીણા રે શુરા થઇને ચાલશે રે જી,
અને કાયર ખાશે મારરે હાં ભક્તિ૦
ધરણીના ધીગારે, શુરા નર જે હશેરે જી,
અને મરજીવા ખેને મેદાન રે હા. ભક્તિ૦
સ્વાદને સુધ્યારે, ગોપીચદ ને ભરથરી રે જી,
જોને મનમા ઉલટયો વૈરાગરે હા. ભક્તિ૦

ગુરૂને પ્રતાપે રે, જેઠીરામ બોલીયા રે જી,
દેજો દેજો સતોના ચરણુમાં વાસરે હા ભક્તિ૦

ભજન ૬૪.

આ કળજુગમા કોઇ નર ઉગર્યા, ભક્તિ સર્વથી છે ન્યારી;
અસ્થીર મનને સ્થીર કરી સ્થાપો, ભુલ્યા નર થાશે ખુવારી
પરનારી શુ પ્રીત કરીને, થાય નરકના અધીકારી આ કળજુગ
પતિવ્રતાને પાય લાગતા, હશે કોઇ નર કે નારી,
મતિ હશે તે સન્મુખ રહેશે, અનેક જન દીશા તારી, આ કળજુગ
આપને જોતો અમર રહેશો, ભોગી નહી બાધે ભારી,
અતકાળે તો એકલું જાવુ, તેમા કોઇની નહી કારી આ કળજુગ
સાચે મને સત ગરૂને દીલડાની દુગ્ધા ટાળી
જેઠીરામ ચરણે દાસ દેવીઓ, સમજી લેજો નરનારી આ કળજુગ

ભજન ૬૫

પડિત પુરાણીરે, કુરાની તમે ક્યા જોવો,
ભણીને શુ ભાખ્યુ રે, અજ્ઞાની અથડી મુવો,
પોથી વાચી પરને દેખાડે કરે, ઉદરનો ઉપાય,
કહેણી કહે ને રહેણી ન રાખે, તેણે અર્થ શો થાય,
સામા શુ દોડો છોગે, પુઠ તમે ધારી જુઓ પડીત૦
ગુરૂ થઇને જ્ઞાન બતાવે, ફોગટ ફુકાવે કાન,
શીશ પાસે સેવા કરાવે, તોય ન આવે સાર,
પ્રેમ પુરૂષ જાણીનેરે, કાયર જેમ લાગે જુવો. પડીત૦
ટોપી પહેરીને તીલક કર્યો રે, બેરખા રાખે બેજોડ,
ધોતી ધુવે ને પોતે પખાળે, ખોટો થઈ કહે ખોડ,
માયાના અધારેરે, અથ્યા તુ તો અથડીને મુવો પડીત૦
તીલક તાલ પાખડ કરે છે, આતમ ચીન્યા વીના ફોક

મોતી પ્રતાપે નારણ કહે છે, પાખંડ કરે સૌ લોક,
બ્રહ્મ નવ જાણે, જ્ઞાની આપ શોધી જુવો પડીત૦

ભજન ૬૬

વારૂ મારા વીરારે ન કરીએ સગ નીચનો રેજી ટેક૦
નીચપણુ નકી નરક લઈ જાય વારૂ મારા૦
આકડીઆના દુધ અતિ ઉજળા રેજી,
તે પીધે તુરત મૃત્યુ થાય. વારૂ મારા૦
દુધડીયા મગાવોરે, ગવરી ગાયનારેજી,
સાકર ભેળે સ્વાદ અતિ ઘણો થાય વારૂ મારા૦
બાવળીઓ કયાભોરે અતિ અળખામણો રેજી,
તેને રુગે અગને વસ્ત્ર ઉજરડાય, વારૂ મારા૦
આબલીઆની છાયારે, અતી રળીઆમણીરેજી,
તેને સેવે ફળની પ્રાપ્તી થાય વારૂ મારા૦
ગુરૂને પ્રતાપેરે, જેઠીરામ બોલીઆ રેજી
દેજો અમને સત ચરણમા વાસ વારૂ મારા૦

ભજન ૬૭.

રહોને પહના પલ ઘડી, તમો રહો આજની રાતડીઆ
મારા દીલની ગજ વીનતી, કરીલ્યો હમા વાતડીઆ ટેક૦
કમર બાધીને ચાલ્યોરે હસો, કાયા નગરી તરછોડી
મૃત્યુ લોકમા હુવો સગાથી, આવ્યા આપણુ દોઉ જોડી. રહોને૦
આ કાયાને લાડ લડાવ્યા, બહુ જતન કરી જાળવીયા
તમે ભારભરી હાલ્યા પ્રાણીઆ, અમને કોને ભળાવીઆ રહો
કાયા સુદરી રૂવેરૂદન કરી, અમે અગળા બળી તરવરીઆ
વાલે અમને મેલ્યા વનમા, ગયો આત્મા રડવડીઆ રહોને
સગુ કુટુબ તને લુટવા લાગ્યુ, સોળ સેવાધા સજ કરી

તમે રાણીઆ ચાલ્યા પ્રાણીઆ મસાણુ ભોમીપર જળીઆ રહોને
આપાર ઉપાધી છોડો પ્રાણીયા ઉજડ કરોહો ગામડીઆં,
દાસ જેરામ રામને ચરણે ગુરુ ગાય ચરણે પડીયા રહોને

ગોરખનાં ભજન. ૬૮

મનમા માલણીજીરે, ગોરખજાગતા નર સેવીએ,
જાગતા નર સેવી રે, તુને મળે નીરંજન દેવ—ગોરખ૦
પથર પુજે હર મલે તો, મે પુજુ ગીરીરાય
એ પહાડકી ચકી બનત હે, પીસ પીસ જગખાય-મનમા
ર માનન લાની ફુનડારે એનો કળીએ કળીએ જીવ
ઓહી ફુલ દેવનકુ ચડતરે, દેવ જપો તે રીત—મનમા૦
માલણ લાવી ફુલડારે ધર્યાં દેવની પાસ,
એ દેવનમે સાચ હોય તો કેમ ન આવે પાસ—મનમા૦
ટકણ દઇ પથર ઘડ્યો ધર્યો છાતીપર વાપ,
એ દેવમાં જો સાચ હોયતો ઘડનરાને પાપ-મનમા૦
એ પથરના દેવને દીજે જનમા ડાન
આપે બુડે તે કોને તારે કોણુ કરે સભાળ-મનમા૦
પુજારીના એસી આલા ઠાકર ઠામે ઠામ,
બચીવાન મદિરના ઠાકર કહેવાના ભગવાન—મનમા૦
સેર સુવાળી રાધીને ધરી દેવની પાસ,
જમનારો તો જમી ગયો ને દેવને નાકી ત્રાસ—મનમા૦
એક ભુલ્યો, દુજો ભુલ્યો, ભુલ્યો સબ સસાર,
એક ન ભુલ્યો જોગી ગોરખો કરી ભજન આધાર—મનમા૦

ભજન ૬૯

ઉંડો કુવો સતો જળ વીના નિત્ય ભરે પાણીઆરી

અસત જુઠુ નવ બોલીએ અભા જુવોને વીચારીરે—ઉડો૦
હેઠે કુભાર ઉપર ચાકડો તે મે ફરતા દીઠો,
કીડી કેરારે નેત્રમા હસ્તી જાતાં મે દીઠો—ઉડો૦
નદી કેરા નીર ઉલટયા જઇ પરવત ચડીઆં
હરણે પાસો બાધીયો માહી પારાધી પડીઆ—ઉડો૦
હેઠે ભમર ઉપર કમળ છે માળી છાબમાં દીઠો,
તેનો પ્રેમલ વાયરો ચૌદ લોકમા મીઠો--ઉડો૦
હેઠે ગાગર ઉપર પનીઆરી તે મે ભરતારે દીઠી,
ગોરખ બોલ્યા વીનતી વાણી છે બહુ મીઠી--ઉડો૦

ભજન ૭૦

એરણુ અજબ બનાયા મેરા સતગુરૂ,
એરણુ અજબ બનાયા,
આગ મીલા કર એરણુ થાપી,
ઘડીઆ તાર મીલાયારેજી,
ઉલટા પવન ચલાયા મેરા સત૦
હરદમ હથોડા સુરતા નીસરણી,
શી અકલ અકન મીલાયા,
કણુધી કાટે કેરાળકડા જલાએહે,
આતમકુ ખુબ તાયા મેરા મન૦
સત કેરા સાયબ પ્રેમરસ પાયા,
તે મારી તલપ બુજાયા,
મમતા મારી ભલા વશ કીયા,
આતમકુ સુખ આયા મેરા સત૦
નાભી કમલપર નાત્ર ચલત હે,
તીકોટી ધ્યાન લગાયા

મચ્છદર પ્રતાપે ગોરખ બોલ્યા,
અમર આરા થપાયા. મેરા સત૦

ભજન ૭૧.

ચાચ પાખ નહી કાયા, એક પખી નજરે નહિ આયા.
અજબ શહેરથી હસા આયા મોતીડા શુ ગાયા,
છઠે માસ ગુરૂ ગ્નાન બતાયા તમ ગુરૂ અને હમ ચેલા–ચાચ
વીના પાળ એક સરોવર ભરીયુ નીર નજરે નહી આયા,
ગુરૂ હમારા બોત રગીલા ત્યા બેસ કર નાયા–ચાચ
મુળ એક તારો વરખડીઆ ડાળ પાત્ર નહી છાયા,
ગુરૂ હમારા બોત ગ્નાની ત્યા બેઠકર ફળ ખાયા–ચાચ
એક ગુરૂને પાચ ચેલા પચીસ જોગણી લાયા,
એક અચબા એસા હુવા બેટી બાપકુ જાયા–ચાચ
વીના સુઢ હસ્તી દેખા પાઉ નજર જડી આયા,
મચ્છદર પ્રતાપે ગુરૂ ગોરખ બોલ્યા,
એ પખી નજરે ન આયા–ચાચ

ભજન ૭૨.

મોહી માણેક મેરી નજર મે આયાજી
જ્યારે દેખુ છાયા તેરી રામ,
જ્યારે દેખુ દાતા મેરે રામ. સોહી૦
ગવરીનો પુત્ર ગણેસ મનાવોરે,
હેતે હાલ હુલાવો રામ સોહી૦
બાવન બજારેને ચોરાશી ચૌટા,
મારા સતગુરૂ રમીઆ રામ. સોહી૦
તલભર તાળા રજભર કુચી,

મારા સત ગુરૂએ ખોજ બતાયા રામ. સોહી૦
સસાર સાગર મહા જળ ભરીઓ,
નારૂડે તાર મીલાયા રામ સોહી૦
આરે દેવલ છોડી કરીને,
દુજા મહોલ બનાયા રામ મોહી૦
મચ્છદર પ્રતાપે જતી ગોરખ બોલ્યા,
ખોજા નગ્સો પાયા રામ સોહી૦

ભજન ૭૩.

ડાપણ તારૂ જાણ્યુરે, ડાહ્યો ડાહ્યો તુ થામાં (ટેક)
ગ્નાન સુધારસ મુકી આખર, માયા વિસ્ટા ચહામા
રગ રાગથી રીઝે ઘડીમા ઘડી વૈરાગે ઝુઝે
તાણ્યા તાણુથી પાપી ચેતન,
રઝવાઓતુ થામા ડાપણ૦
ચેતન જાણે ચડુ ગગનમા, મન પકડી પટકે છે
ધીરે ધીરે સાત્ર સાધના આખો લાડુ ખામા ડાપણ૦
નવીન બાપડા નાથ ચરણ ધર, આડો અવળો જામા
દીન બધુમા રાખ્ય ભરોસો,
ખાલી ખામડા ખામા ડાપણ૦
મનજી મિત્ર વડી માફ રાખ્યને, બાપ પગે પડી નીનવુ
છોડય નાડયને હવે અનાડી
પાતક પ્યારો પામા, ડાપણ૦
ધાન્ય ધરોને ધન જન રમણી ભલા ભલાએ મુકીરે,
તારી ગતી તુ લે સુધારી, જીવ બીજામા પ્રોમા ડાપણ૦
અલખનીરજન ચિદ ઘન સગી, ચેતન આત્મારામીરે
પાપે ડુબી ગગા મુકી, વૈતરણીમા નહામા ડાપણ૦

ભજન ૭૪.

અવીચળ કોઇ નહીરે, મનતુ માકર કોની આસ (ટેક)
સ્વપ્નવત સસાર દીસે, સમજપદ અવીનાસ અવીચળ
આપ મુળને સ્થુલ સુક્ષ્મ, વઇરાટ ચૌદ લોક,
બ્રહ્માડ દીસે વણુસતુ માડણી માહીતે ફોક અવીચળ૦
કલ્પનાએ કહીએરે, વાણીએ કરીએ જેહ,
કાલ કરતવ્ય જેટલુ, ભાઇ અતે વણુશે તેહ. અવીચળ૦
મનીપાત શરીરનો સમયે ન પ્રગટ થાય,
ભુવન કેશ ભુપતિને ઘર તજી વન જાય અવીચળ૦
ચાર વરણુને ચાર આશ્રમ અવસ્થા છે સાર,
તેને અધીકારે ઉપદેશ દેવે ગ્રથનો એ વિચાર અવીચળ૦
વૈરાગ અજન ગુરૂ આજે ત્યારે ઉઘડે આખ,
પડળ સઘળાં પરા થાએ શાસ્ત્ર પુરે સાખ અવીચળ૦
અવિદ્યાને ઓળખી વિદ્યા વડે કરે નાસ,
પછી વિદ્યા મુકી મધ્યે ઉપજે સન્યાસ અવીચળ૦
દ્વૈત સવળુ ટાળતા અદ્વૈત થઇ રહે યાર,
મહા મત્ર ખરા પુરસનો હર્મની ગૃહલાય અવીચળ૦
આતા તે થાએરે નહીરે, જાતા ઝટ નહીં જાય,
પિડ પરમાત્માતે જેમનો તેમ સદાય. અવીચળ૦
દેહ ભાવે ન દેખીએરે, આત્મ ભાવે નિત્ય,
એળે સમજણ ભુડીયોરે, અનુભવીની રીત અવીચળ૦

ભજન ૭૫.

તારા મનમા જાણે છે જે મરવુ નથી જો,
જેમ પીપળના પાનને ખરવુ નથી જો (ટેક)

અરે જે ઠેકાણે ઓઢાડી મગળ ઘાટડી જો,
તેજ ઠેકાણે બધાશે તારી ઠાઠડી જો. તારા૦
જે ઠેકાણે વાજીત્ર તારાં વાગીઆં જો,
તેજ ઠેકાણે લેવાસે તારા છાજીઆ જો તારા૦
તારે પ્યારી વિના કેમ ચાલસે જો,
ચુડો ભાગીને એને ખુણે ઘાલશે જો તારા૦
જે ઠેકાણે લખી કંકોતરી જો,
તેજ ઠેકાણે લખશે કાળોતરીજો તારા૦
રૂસીરાજનાં વચન સત જાણજો જો,
હરી ગુણ હરખે શુ વખાણશે જો તારા૦

ભજન ૭૬.

હારે તેંતો મનખ્યા જનમ ગુમાવ્યો,
તેંતો ફોગટ ફેરો ખાયો હે,
નરનામ ન જાણ્યુ તે રામનુ (ટેક)
સુઇ સુઇ સારી રેન ગુમાવી,
દિવસ ગુમાવ્યો ખાઇ,
હીરલા સરખો જનમ ગુમાવ્યો,
હીરો કોડીને બદલ જાય નર૦
સુખીયા મરે સુખ ભોગવી.
દુખિયા મરે દુખ રોઇ,
જનમ સ્નેહી છે નેડો રામનો,
તેણે સુખ દુખ સહીઆ સોઇ નર૦
સુખ દેખી મત રાચીએ, વીપત પડે મત રોય,
સપત વિપત દોનુ એક છે,
કિરતાર કરે સો હોય. નર૦

ઉગ્યા તેતો આથમે, ફુલ્યા સો કરમાય,
ચડે પડે દહાડો નમે, લખ્યુ ન મીથ્યા થાય નર૦
માતા મન જેમ બાળકુ, મીન તણુ જળમાય,
ઘડી એક વીસીા જો પડે,
તો તલપ તલપ જીવ જાય નર૦
અનલ પખીને વેગ ઘણો, ઉડી આકાશે જાય,
દ્રષ્ટી થકી ફળ નીપજે
એનો સાર કહ્યો નવ જાય નર૦
જેસો રગ પતગકો, તેસો હે સસાર,
રામ નામ રગ એક છે,
રોહીદાસનો પ્રાણુ આધાર નર૦

હરદાસનાં ભજન. ૭૭.

નાદાનસે ઇનસાન, કબુ આસના કરના
જો દીલકા દગાબાજ, સગ કરના તોબી ડરનાં (ટેક)
દીન ચારકા મીજમાન, મુકર ચલજાનો હેદા યાર,
ડરના ખુદા કે કોપસે, પાઉં દેખ દેખ ધરના નાદાન૦
હરમત રહે જયુ અપની, ઇતમા કરાવે કામ,
કમરકુ તુબા બાધકે, દરીઆકુ તરના નાદાન૦
જીસકાજો સુકન સારૂ નહી, કુડેસે દગલબાજ,
બેઇમાનકે નર ફસે, કઈ માનતો નબે કરના નાદાન૦
હરદાસ હુકમ માન, બાત સારકા સદાઈ,
સાચી લગનમે સાહીલો, સાઇકુ સમરના નાદાન૦

ભજન ૭૮.

ગુજરેગી ઉમર સારી ધંધે મે ધ્યાન તેરા

બાહરે બતી લગાઇ, ભીતર રહ્યા અધેરા. ગુજરેગી૦
સસાર જાન સપને જેસા, હેજી ધનમે કયુ ઘેરા,
ઉઠ જાગેરે અજાના, તુ સુનતા હયકે બેરા ગુજરેગી૦
જીજીકુ જોરસે ચલતા, શિરપે કાલકા હે હેરા,
માર ખાયગા મરજાયગા, પછે બાત ફરેગા ફેરા ગુજરેગી૦
હરદાસ સાફ દીલકે, લીયા રાત ગુરૂકા સેરા,
એક પલમે પ ર ઉતરે, નામ કયા હય તેરા ગુજરેગી૦

ભજન ૭૯.

અપના દીન સમજા નહિ તો,
ઓરકુ સમરના સો કીયા,
જીસકી નજરમે ઝેર હય,
ઉનકે ઘરે જાના સો કયા,
વર જાય જીનકે માન નહિ,
ઉનકે ઘરે જાના સો કયા અપના૦
જીસ ચીજમે લીજત નહી,
ઉસ ચીજકો ખાના સો કયા,
જીમ રાગમે મજા નહીં,
ઉમ ગીત કો ગાના સો કયા અપના૦
ભીતર ન ભેજા પ્રેમકા,
બહાર ધુલવાળા સો કયા,
દોજખ જખ્મે ડુબતા,
તો રાખના છાના સો કયા, અપના૦
સુને ગમાઇ સાહીબી,
અબ જાગ પસ્તાના સો કયા
ભુલા ઉસકે નામકો,

પીર બીસ્ત કે નહાના સો કયા. અપના૦
નાશયત નર લગી ઉન જીવકો,
અગેમે અથડાના સો કયા,
ગાફલ ન બુઝે જ્ઞાનમે
પીર ઉનકો બતલાના સો કયા અપના૦
હરદાસ હરદમ સાંઈકો,
કર યાદ ગભગાના સોક્યા,
વાલે વસીને હોયથે,
દુનિયાસે ડર જાના સો કયા અપના૦

ગંગદેવદાસ.

ભજન ૮૦.

નુરદુરગા પર વારી ખાવિંદ નિતિની ચડે અસ્વારી,
હુકમ કરો તો રહીએ હજુરમાં નુરદુરગા પર વારીજી—ટેક
પાંચ તત્વકા બન્યા અંગના દશમાંહી મેળી બારીજી
અવીનાસી તો આવેને જાવે શરભંગીના યારી નુર૦
છાયાની સાથે સગપણુ કીધુ તન વીધાણું ગુરૂ બાણે
ભવ સાગરથી તારી લીધા વાલમ તારે વાંગે નુર૦
પુરણે તો પીર પોતે પધાર્યા નકલંગ નેજા ધારી
લીલા ને પીળા નીશાન ફરકે દરગા ઉપર વારી નુર૦
પ્રીત વીના પ્રમોદીને જેને ખાંડ લાગે તે ખારી
હેત વિના હરી હાથ ન આવે હેત તણી બલિહારી નુર૦
આતમ ચીન્યો આતમા તેણે દીલની કુમતા ટાળી
ગંગદેવ દાસ માહુરાને ચરણે અલખધણીઓ ઉગારી નુર૦

ભજન ૮૧.

પ્રભુ વાલા પીર પાદશાહ,
ધુન ધણી મે ધાર્યો, ધુન ધણી મે' ધાર્યો
એવો પ્રગટ પરચો ભાળ્યો,
પ્રભુ વહાલા પીર પાદશાહ—ટેક
આપ ન સુજે પથરા પુજે આખલડીએ અધા'।
અતર જોતી અજાગી મેલી દીવડીઆ શુ બાળો—પ્રભુ૦
ધોળામાતો ધુળ લગાડી ખુબ બતાવ્યો ડારો
અઢાર વરણુ એક પ્યાલે તુરી જન નજર ભાળ્યો--પ્રભુ૦
ગગદેવ દાસ ચરણુ પ્યાસી નેનમા નેન મીનાયો
મેર કરીને મદીર પધાર્યા હેતે હરી ગુણુ ગાયો--પ્રભુ૦

ભજન ૮૨.

તુલસીદાસ

આનદ કદ અજોધ્યાના નાયક જાનકી ભુજવામ
પોઢે સુખ સેજ મીતારામ ટેક
પ્રભુજીને કનક મદીર પુસ્પસેજા કોટી ઉદય ભયભાન
દેવતા સરવે ચોકીયે સનમુખ આયે હનુમાન પોઢે સુખ
શેષ સ્મરણુ કરતા નીમદીન ધરત શકર ધ્યાન
ભરત ગજન રામરાજા મકળ પુરણુ કામ પોઢે સુખ
સરજુ કીનારે અજોધા નગરી જ્યા બીરાજત રામ
કૌસલ્યા સુત સેજે પોઢે નવલ સુદર શ્યામ પોઢે સુખ
ચુવરે ચદન અતર અરગજા કનક ડબા ભરપાન
દાસ તુલસી લેકે ઠાઢે મેવા દ્રાક્ષ બદામ પોઢે સુખ.

ભજન ૮૩ જગાડવાનુ

જાગો હરી જગના જીવન પ્રાણ જાગો મારૂં સાચુ ધરેણુ સ્વામ
વીઠલ વેલા જાગો ટેક
માતા જગાડે જાગો કાનુડા ગાદરે ઉગી ગાય
સાથ સામા સાદ કરે છે માવેય મેળા થાય વીઠલ
વીઠલ વનમાં મોરલા બોલે સુખે થયુ સવાર
વેદની વાણી બ્રહ્મા વાચે પુજા સો પ્રભાત વીઠલ
ચરકરડા ચગ ચગવા લાગ્યા ચકવા મેળા થાય
વેણુ વગાડો ધેન ચરાવો ગોપીઓ મ ગળ ગાય વીઠલ
દેવીઓ ભગત મુકતી માગે દાસ કેરો દાસ
દરસન દેજો પરસન રહેજો, વૈકુઠ કેરો વાસ વીઠલ.

ભજન ૮૪.

રામને ભજ્યા વિના પ્રભુને ભજ્યા વિના
જાતી નહી જુવાની ટેક ટેક
સરોવર દેખી હસે લીધો વીસામો ભાઇરે
આ મ થયો મારો રાજી
હરીજન હસલો જાણે હાલવા લાગ્યો
ત્યારે પરદેશી માળોરે પેખી ૧
જુવાની જાતારે તુને કોઇ નવ સુજયુરે
ઘડપણ આવ્યુ છાનુ માનુરે ૨
કાળા મટીને ધોળા આવ્યા ભાઇ
આવી મોતની નીશાની ૩
કકુ વરણી કાયા કામ નહી આવે
કેસર વરણાં તારાનુર

મુવા પછી તુને સળગાવી દેશે
ત્યારે ઉડી જાય છે તારી વાણી ૪
જરા પોંચીને તુને જમડાએ ઘેર્યો ભાઇ
રે વાંસે આંસુડાની હેલી
જોધા પ્રતાપે ભણે ભગવાન દાસ
રંગ તોરી આમા રેલી રે રામ ૫

ભજન ૮૫

રૂડા રામને મનાવો ગુણપતિ દેવને મનાવોરે હેજી
જીરે સાયર જળ ભરીઓ ૧
રાજા કુડા એની પ્રજા કુડી
કુડા કળજુગના મેહુલીઆ હોજીજીરે ૨
નર કુડા જેની નારીઓ કુડી
કુડા કળજુગના નેડા હો, જીરે ૩
કાલર ભોમીમા ખીજમતવાલો
પણ જો તરીએ ગાડા લાવો હો જીરે ૪
ખારા સમદ્રમા મીઠી એક વીરડી
ભવસાગરમા રૂડા હીરા હો જીરે ૫
કે પાલણશી નુગરા વન ફરવો
અમીરસ ઘોળી ઘોળી પીવો હો જીરે ૬

કુંભારાણાનું ભજન ૮૬.

એ ભલો ભલો મેવાડનો રાજા રાણો કુંભોજી
કુંભારે સરીખોરે હરીજન હેતે મળોરેજી
ઓતર ખંડમાથી ચારણ આવ્યોરે હા
અને આવ્યો આવ્યો કુંભા તોરે મોલરે એ ભલો૦

રૂપુ માગોતો ગઢવી સોનુ આપુરે હા
અને આલુ આલુ ગરથને ભડારરે એ ભલો૦
સોનુ રૂપુ મારે અત ઘણેરૂ રે હા,
હુ માગુ કુભા તાગી રાણીરે એ ભલો૦
અસત બોલુ તો મારૂ સત હારૂરે હા
અને સુના સુના મોલ તમારારે એ ભલો૦
સાજ પડી મતીએ દીવડીયા રચાવ્યારે હા
અને મોલે આવ્યો ગઢવી ચારણરે એ ભલો૦
ફરતા ફરતા ગઢવી વેણ લાવ્યોરે હા
અને જ્યારે જુવે કુભો રાણોરે એ ભલો૦
સવાર પડીને ચોરે ચારણ આવ્યોરે હા
અને સુતો માલાને જગાડયોરે એ ભલો૦
કરજોડી ગઢવી પાય લાગ્યો હા
અને સાચુ સાચુ ધરમ તમારૂરે એ ભલો૦
માલદેની કુવરી સતી લીનાવતી બોલ્યારે હા
અને મારા હરીજનનો અમરાપરમા વાસરે એ ભલો૦

ભજન ૮૭

કુભારાણા આપણે માયમે જ્યારે મણી રચાવીને
જયા આઠ કુળ પર્વત નવ કુળ નાગ
સતની દોરી મેધ ધારવે ગરાઇહેજી,
ત્યારે તુરીજન પોચ્યા મોક્ષ નરવાણા,
સત વિશ્વાસે સહાય મુની સીધારે હોજી ટેક
કુભા રાણા દીક્ષીનો મઘ જ્યારે દ્વારકા ચાલ્યો હેજી,
ટેકો આપ્યો રોહીદાસ ચમાર—
સોનાની ચુડીએ સતીએ હાથ ભરાયો,

ચુદડી મોડીઓ આવ્યા આપો આપ. સત વિશ્વાસે૦ ૨
અને કુભારાણા સઘરે જેસગ નવાણુ ગળાવીઆં,
પાણી નાવ્યા ટાંક લગાર,
મેઘ માયરે જ્યારે કાયા હોમાવીહેજી
ત્યારે પાણી ભરે સોઇ પાણીઆર. સત વિશ્વાસે. ૩
અને કુભારાણા રૂષી માતમ ઘરે જામો રચાવ્યો
ત્યારે પાટે પધાર્યા રૂપાદે નાગ,
કનક થાળનો કીધો વાલે કરડીઓ.
હેરણા હેરે માલદેરાય. સત વિશ્વાસે૦ ૪
અને કુભા રાણા પોકા રગમા પીર રામદે મીવારેજી
સાથે સીધ્યા તોળલદે નાર
દેવળ ચણાવી ધરમની ધજા બધાવીજી
અને ધન્ય ધન્ય અજમલ ઘર અવતાર. સત વિશ્વાસે૦ ૫
અને કુભારાણા ઢેલડી નગરમા ત્રણ સુની સીવારેજી
રાવતો રણસી ને ખીમડો કોટવાળ,
કાશીએ જઇને કરવત મેલાવીઆ,
ખાન છોડાવ્યા ચૌદ હજાર સત વિશ્વાસે૦ ૬
અને કુભારાણા આપણે ધણીએ
જ્યારે જગત રચાવીઓજી
ત્યારે પાટે પધાર્યા નકલગી રાજ
મેઘ માકરો શબ્દ દાખવે
મોઇ સતનો અમરાપરમાં વાસ સત વિશ્વાસે.

શીળદાસ ૮૮,

જીરે સતો આજ મડપમાં આનદ વરત્યોજીરે.
તમે જતીરે સતિ મળી જાગજોરે,

હે સંતો પ્રેમે ગુરૂજીના ચરણ પખાળોજી.
તમે મનરે વસ્તા ફળ માગોરે હે સંતો આજ મડપમા   ટેક
જીરે સંતો પ્રથમ પારવતીએ શંકર પુજ્યાજી,
ઇતો નીજ્યા ધરમને માટેરે.
જીરે સંતો ધન ધન માતમ નીજ ધરમના,
ઇતો સાટવીયુ ચીરને સાટેરે,
જીરે સંતો બ્રહ્માને બ્રહ્માણી આપ્યાજી,
ઇતો પરમાર્થે પરવરીયોરે
હે સંતો હંસલો ગીતાનો હારદ લઇનેજી,
ઇતો ધગમ લાખેણાને વરીયારે,
હે સંતો ઇંદ્રને ઇંદ્રાણી પોતેજી,
ઇતો ઓળખીયા આદ સ્વામીરે
હે સંતો અભેદાન ઈંદ્રને આપ્યાજી
ત્યારે વીશેની વેદના વામીરે,
હે સંતો વૈલોચન બ્રહ્માની પાસેથી
રૂડો ધરમ રૂદેમા ધારોરે
હે સંતો પાડો વળીને શેન ન જોયુજી,
તો હાથે કરી ભવ હાર્યા રે,
હે સંતો ભક્તિ ભોળાપણુ ભેળુ ન ચાલેજી,
તમે ખોજી શકો તો ખોજોરે
હે સંતો શીળદાસ કે આ છેલ્લો જનમ છે,
એતો જોગ મળે તો જો જોરે

કબીરનાં ભજન. ૮૯.

રામ નામ જપ જાણો સંતો રામ નામ જપ જાણો, (ટેક)
આતમ તત્વ પિછાણો, સંતો રામ જપ જાણો,

પૃથ્વી તેજ પવન ઓર પાની, ચારે ગગન સમાણો. રામ૦
કોણ મરે કોણ અવતરે ભાઇ, કોણ જીતે કોણ હારે,
જલકી લહેરી જવસે ઉપની કોણ તારે કોણ મારે રામ૦
કાયા કુંભ લે જળમાંહી ધારયા, બાહેર ભીતર પાણી,
ફુટી કુંભ જલસે ભળીઆ સો ગત બીરલે જાણી. રામ૦
હરી અથાહ થાહચે પાયો, સાહેર સુયતા સમાણીરે
ઢીમર જાળ ડાલે કહા કરહી, મીનહી હો ગયો પાણી રામ૦
ગુરૂ બીનજ્ઞાન રામ બીન બોલે, મીથ્યા વાદ કહાવે,
કહે કબીર ગુંગેકી સમસા, ગુંગા હોયસો પાવે રામ૦

ભજન ૯૦.

જા ઘર કથા નહી, કીરતન નહી સત ની મીજમાના
તા ઘર જમડે ડેરા દીના, સાઝ પડે સમમાના જા૦
ફુલ્યો ફાગણ કહાંહી રતહે, કહા દીખ લાવન અંગા
એક પલમા ફના હોજાયગા, જેંમા રંગ પતંગા જા૦
નાભી કમલસે નાત ચલતહે, દસાદમ મીન ઠેરાના,
અધર તખ્ત પર દેખા તમાસા સત ગુરૂકીસાના જા૦
વેહ વેરાગે ગુરૂ ગમ જાગે, સત ગુરૂ નામ નીસાના
સાધુ જનકી સેવા ન કીની, કીસ વીધ હોય કલ્પાના જા૦
મેરી મેરી કર કર મુરખ, મિટો નહીં માન ગુમાના
કહેત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ, કીમ બીધ હોય કલ્પાના જા૦

ભજન ૯૧.

સંતો જીવન મુકત હમાગાજી, ના કછુ અસાના કછુ ધોખા
કર્મ ભર્મ તે ન્યારા સંતો૦
પાંચ તત્વતો હમહીં ચીન્હા, હમહી ઠાઠી કાયા
જલ થલમે હયે મેરા પસારા, સબ હે મેરી માયા સંતો૦

ઓમ સો ધુન રણુકારા, સોહી સમરન કીના,
ગુપ્ત પ્રગટ સબમે રહેવે, સો ગત કો વીરહે ચીન્હા   સંતો૦
રહેત પુરમકી ખબર ન પાવે,
સાધુડાં ધરો ધર બોધ પ્રસાગ
જ્યોતી સ્વરૂપી નીરજન,
ભજન કર રહ્યા હમારા   સતો૦
ખુદ વાણીમા કહી સમજાવુ, સત્ય શબ્દ હમકી ભાખ્યા
સાધુ હોયસો સમજી રહેવે, મોઇ હમારી સાખા   સતો૦
અબુજ લોક બુઝે નહીંતે, બુજે તે હવે સતા
કહેત કબીર મે કહેણી
ભાખ્યુ અગમ પાર અનતા   સતો૦

ભજન ૯૨

સતો ભાઇરે ઉન ધરકી મોહે સત સમજાવે
જયા વરસે બ્રહ્મા આયાજી   (ટેક)
સતો ભાઇરે કાયા છોડ ચલે જબ હસા,
તબ જીવડા કહા જાય સમાયાજી   સતો૦
સતો ભાઇરે કોઇ પુજે શીવ શક્તિકુ,
કોઇક પીર મનાવેરેજી
સતો ભાઇર અલખ પુરૂષકી આદ ન જાણે
ફોગટ ફેરા ખાવેજી   સતો૦
સતો ભાઇરે બ્રહ્મા વિસ્નુ મહાદેવ સ્વામી
પથરા નામ ધરાયાજી,
સતો ભાઇરે ઉન પથરેકુ કાલ ન વ્યાપે,
સુના મર મર જાવેજી   સતો૦

સંતો ભાઇરે ઘડીઆ દેવલકુ સબ કોઇ માને
અણઘડ માને ન કોઇજી
સંતો ભાઇરે નુરત સુરતસે જો કોઇ માને
નિરભેકા ફળ સોયેજી, સંતો૦
સંતો ભાઇરે ઘાટ વઇરાટ કછુ બીન હોતા,
પુરણ હુતી માયાજી,
સંતો ભાઇરે અજબ રજબ દોઈ તેના બીન હોતા,
તબ જીવડા ક્હાસે આયાજી, સંતો૦
સંતો ભાઇરે મે મેરી મમતાકુ માર હટાયા,
તબ જાઇ સુક્ષમ પાયાજી,
સંતો ભાઇરે સુરતા સોહાગણ ચરણ જોઇ લોટી,
તબ જાય પ્રીતમ પાયાજી સંતો૦
સંતો ભાઇરે સાધન સમજ મન મેરા,
ગુરૂ ગમસે ભેદ પાયાજી
સંતો ભાઇરે કહેત કબીર અલખ અવીનાશી
યમકે સંકટમે છોડાયાજી સંતો૦

ભજન ૯૩

રામ ભક્તિ તે કયુ નહીં સાધી
તે કેમ ન મુવા જીવ અપરાધી (ટે.)
ધરી મનખા દેહ જગમે વીગેઇ,
પૃતર પેલે વાકીમા તન મુઇ, રામ૦
ગર્ભ ભજન કયુ ન હોઇ તેરી માઇ,
જેણે ન સેવ્યા હોયે રઘુરાઇ. રામ૦
ગુનકાકો બેટા બાપ કીનહીંકુ કહેવે,
ગુરૂ વિના જ્ઞાન ચેલા કીનહીંમે લવે રામ૦

કહેત કબીર સુનો સુદર રૂપા
રામ ભજન બીન પરો જમ કુપા.   રામ૦

ભજન ૯૪.

મગલા ખુબ બન્યા મહારાજ, જયા મે નારાયણ બોલે ટેક
ઇસ બગલે મે દશ દરવાજા, બીચ પવનકા થભા,
આવત જાવત કોઈ નવ દેખે, એહી બડા અચબા   બગલા૦
ઇસ બગવે મે બાજા બાજે, બાજે સાજી સલેરી
તાલ પખાજી ઓર મરદગ બાજે, રાગ છત્રીસે ગાવે બગલા૦
હાડ ચામકી દેહ બનાઇ, તામે નાડીકા કોટ,
બાજીગરને ખેલ મચાયા, રગ ખુબ ચડાયા   બગલા૦
પાચ પચીસેક પાતર નાચે, મનુવા તાલ સજાવે,
સુરત નુરતકી મરદગ બાજે, રાગ ચત્રીસે ગાવે   બગલા૦
રોમ રોમકી છાય બશાઇ, ત્રણ ગુણકા ગાના,
કહેત કમીર સુનો ભાઈ સાધુ, ચેતન સુનવા વાળા   બગના૦

ભજન ૯૫

રામ ભજનસે લાગીરે વીરા કમીરા,
કમકા ભયા વેરાગી જી હો હો હોજી—ટેક
ચદાભી નહોતાને સુરજભી નહોતા રે હો હો રોજ
નોતા નવ લખ તારારે   વીરા૦
મહાદેવજીકા જનમભી નહોતા રે હો હો જી,
તે દનકા ભેખ હમારારે   વીરા૦
ધરણી નોતી કયા જનમ ધરૂ ગેરેહેજી,
નીર નહોતા કયા નાવુ રે,   વીરા૦
પૃથ્વી નહોતી ત્યા પાલ ધરૂ ગોરેહેજી,
અખડ હોય સો જાવુરે.   વીરા૦

અઘોર અંધકારમા કાઇ નવ સુઝેરેજી,
નોતા ગુરૂ નોતા ચેલારે વીરા૦
તે દીનકી મુડ મુડાવી રે હે જી,
તેદુના ફુરૂ એકીલા રે વીરા૦
પેલા જુગમા પતર પાવડી લીધારે હેજી,
દુજા જુગમા ઝોળી ઝડારે વીરા૦
ત્રેતા જુગમા આડબંધ બાંધ્યારે જી,
કળજુગમા ઝોળી ઝડા રે વીરા૦
સહેજી સહેજે ગુરૂ ચેના મળીઆ રે હેજી,
ગુરૂ મળ્યા રામા નદારે
કહેત કબીરા સુણો માધુરે હે જી,
આજી ભયા આનદારે વી૦

ભજન ૯૬.

રામ સમર રામ સમર, રામ સમર ભાઇ,
રામ નામ સુમર બીન, બુડત ભવ માહી ટેક
બનિતા સુત દેહ ગેહ, સપતિ સુખ દાઇ
ઇનમે કછુ નાહી તેરો કાલ જાત ખાઇ રામ૦
અજામેલ ગજ ગણિકા, પતિત કર્મ કીને,
સોબી ઉતર પાર પડ, રામ નામ લીને રામ૦
સકર કુકર યોનિ ભ્રમત અબ કયુ લાજ ન આઇ,
રામ નામ છાડ અમૃત, કાહેકુ વિખ ખાઇ રામ૦
ધર્મ કર્મ, તજી કુકર્મ, રામ નામ લેહી,
ગુરૂ પ્રસાદ સુન કબીર, રામ કર સ્નેહી રામ૦

ભજન ૯૭.

અબ તુમ કબ સમરોગે રામ,

ગર્ભ કુંવીમે જપ તપ કીને,
નીકલ હુવા બઇમાન અબ૦
બાલપનો હસ ખેલ ગુમાયો,
તરૂન પનમે કામ અબ૦
હાથ પાવ જબ કાપન લાગે,
નિકલ ગયો અવસાન અબ૦
જુઠી કાયા જુઠી માયા,
આખર મોત નિદાન અબ૦
કહેત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ,
જીવડા દો દીનકા મીજમાન અબ૦

ભજન ૯૮.

ખલક સબ રેનકા સપના,
સમજ મન કો નહી અપના ટેક૦
કઠણુ હે લાભકી ધારા,
બહે સબ જાત સસારા ખલક૦
ઘડા જયુ નીરકા ફુટા,
પના જયુ ડાલસુ તુટા ખલક૦
એસી નર જાન જીદગાની,
સમજ મન ચેત અભીમાની ખલક૦
ભુલ્યો મત દેખ તન ગોરા,
જગતમે જીવના થોરા ખલક૦
તજો મદદ લોભ ચતુરાઇ,
રહો નીસક જગ માઇ ખલક૦
કુટુબ પરીવાર સુતદારા,
ઉસી દીન હોયગા ન્યારા. ખલક૦

નિશ્ચક જબ પ્રાન જાવેગા,
કોઇ નહીં કામ આવેગા ખલક૦
સદા મત જાનો એ દેહા,
લગાવો રામસે નેહા. ખલક૦
કટેગી જન્મકી ફાસી,
કહે કબીરા અવીનાશી ખલક૦

બાપુનાં ભજન ૯૯.

પાણીનો ખેલ બનાવ્યોરે,
એનીતો કહીએ અકકલ ઘણી,
સહુથી રમનારો રે,
શોભા તો એના નામ તણી. ટેક૦
ખરૂ એ પાણીને ખોટુ એ પાણીને,
પાણી અરીણુને ખાડ,
એ પાણીથી થયા નર નારી,
એ પાણીથી બ્રહ્માડ
પાણીનુ બન્યુ મોતીરે,
પાણીની બની હીરાકણી પાણી૦
પાણીની અમુ'ય કાયા બનાવી,
હાડ ચામ લોહી માસ,
પાણીનારે પશુ પખી બનાવ્યા,
પહાડ પથ્થરને ઘાસ,
પાણીના હાથી ઘોડારે,
પાણીની શાલ પામરી બની પાણી૦
પાણીના રે પચરગ બનાવ્યા,
અઢાર ભાતના રે અન્ન,

હુથી ન્યારે મારો સાંઇ બીરાજે,
તેને દેખીને થયો છુ દગ,
સગ કીધો તેનોરે,
સત્તો તો આત્માની ગણી પાણી૦
અક્ષરાતિ અક્ષર બ્રહ્મ નિપાવ્યા,
તે અક્ષરથી નરને નાર,
ઓંકારથી ત્રણ ગુણ નીપાવ્યા,
એ અઠ્ઠાવીસ નીરધાર,
ઓગણત્રીસમા મહા વિસ્નુ રે,
ત્રીસમા બાપુ ગાય ભણી પાણી૦

ભજન ૧૦૦.

ભેદ જેણે જાણ્યોરે, તે તારો તો તરત બન્યો,
બત્રીશ આભ્રણ અગે ધરી નારી નાક વિના તો શણગાર
ક્વીબ જો આપનુ આપ ન જાણ્યુ તે કેમ કરી ઉતરે પાર,
સાર ક્યાથી મળશે રે, ભણ્યો ખરો પણ ન ગણ્યો નામ૦ ૧
વાઝણી નારીને સ્વપ્નુ આવ્યુ છે પુત્ર નથીરે એની પાસ,
એમ ભજન દેખા દેખી કરે છે, તેની કેમ પુરી થાશે આશ
કેને બાપ કહેશે રે, વેશ્યાએ જે પુત્ર જણ્યો નામ૦ ૨
નામ ગુણને રૂપને નાશ, વળી ચોથુ પદ અવીનાશ,
એ ચોથા પદનો ભેદ જાણે તેને, કહીએ હરી તણો દાસ,
નાકરી કર્મનો રે શસે એક પળમા હણ્યો નામ૦ ૩
ગરીબી રાખી તમે ગુરૂને ચાહો, કરો શબ્દનો તોલ,
આપણ થકી જો અદકો મળે તો, તેનો ધારણ કરજો બોલ,
ગુરૂને સગ બાપુરે, અનામી નામ પોતાનો બન્યો નામ૦ ૪

ભજન ૧૦૧.

કામ ક્રોધ ઓર લોભ મોહકો, જોબન દુર ભગાવે,
ઇસમે કુચ્છ સંદેહ નહિ હે, મોક્ષકી પદવી પાવે. કામ૦
ભવસાગર કા કઠીન હે તરના, હર કોઇ ગોથે ખાવે,
જ્ઞાનકી બેડી સતકી બલા, નિશ્ચય પાર લગાવે. કામ૦
જબ ઇશ્વર કૃપા હોવે જ્ઞાન નેત્ર ખુલે જાય,
કપટ દભકા ધુલે મૈલ સબ, શુધ્ધિ મનમે આવે કામ૦
રાત અંધારી આધી રજની, ડગર હાથ નહીં આવે,
અગવા અપના કરો જ્ઞાનકા, જીતેમે રાહ બતાવે કામ૦
ઇશ્વર ઉધર ક્યો ફીરે ભટકતા, કયો મનકો ભટકાવે,
જગત પીતા પર નિશ્ચે હો તુ, મન સ્થીર હોજાવે કામ૦
ઇશ્વર ભક્તિ કર રાત દિન, ઉસીમે ધ્યાન લગાવે,
ઉસીકી નીશદિન કરે યાચના, મન મગ ફળ પાવે કામ૦
વૈદક ધર્મ ગૃહન કરે ઓર વઇદક ચલન ચલાવે,
એક ઇશ્વરકી રહે ઉપાસક, તબ પર મુક્તિ પાવે કામ૦
સત્યકા સેવન જો કોઇ રખે, શુદ્ધ ચિત હો જાવે,
ઇસ કે બીજાના નહિ ચિત શુદ્ધ હો,
કીત નારી ગગા નાવે કામ૦
અજાય અમર જો અવીનાશી હે, ઉસીસે પ્રીત લગાવે,
ઉસીકા કેવળ રહે ઉપાસક, અક્ષય સુખકો પાવે કામ૦

ભજન ૧૦૨.

વાણી વાણીરે મારા સતગુરુની વાણી,
જીવતા પરણાવી બાપે મુઆ ઘેર આણી—ટેક
ખીલો કુજે મારે બેસ વલોણે,
સસરો પારણીએ ને વહુજી હીંચોળે,

ખેતર પાકયુ રે રખવાળાને ખાધો,
ઉલટા મરગલે પારાધીને બાધ્યો. વા૦
હેઠે હાડી ઉપર ચુલો ચડીઓ,
જળ કેરી માછલીએ બગવાને ગળીઓ વા૦
આભ નવરસેરે જમીન વરસે,
નેવાના નીર તે મોભેજ ચડશે, વા૦
બાવા બોલ્યારે મછદર કો પૂત,
મેલી મમતાને ભયો અબધુત વા૦

ભજન ૧૦૩.

રાગ કાફી

ટીટાડી કહે તજિયે રે,
ભુમી ઉપર ભાર થશે,
અઢાર અક્ષોણી રે,
દળ અટવાઇ જશે. ટેક.
ભુમિ તજી જઇ વ્યોમે વસિયે,
પણ ભવિષ્ય ન ભુલે,
કૃષ્ણે કર્યું તે કોઇથી ન મટે,
શુ ડાહાપણમા ફુલે,
હજુર હુકમથી રે,
હોનારૂ તે સેજે હશે ટીટાડી ૧
રામ પ્રગટીને રાવણ રોળ્યોને,
પાણીમા બાધી પાળ,
સોનાની લકા ક્ષણમા લુટાવીને,
વિભિષ્ણ કર્યો રે ભુપાળ,
વીશે ભુજ વાઢયા રે,

છેદ્યાં મસ્તક દશે. ટીટોડી ૨
પ્રહ્લાદજીની પ્રતિજ્ઞા પાળી,
હિરણ્યકસ્યપુ હણ્યો,
નરસિંહ રૂપ ધર્યું મારે નાથે,
બ્રહ્માના વરને ગણ્યો,
હરિથી સરવે હેતુ રે,
ઉગરે નહિ ઉપાય કરી, ટીટોડી ૩
ગજઘંટ નાખીને ઈંડા ઉગાર્યા,
પક્ષીની કીધી પ્રતિપાળ
ભાળ મને લાધીરે,
હરીજનમા વસે ટીટોડી ૪

ભજન ૧૦૪

કર મન ભજનનો વેપાર,
ભજનનો વેપાર,
ધણી તારા નામનો આધાર કર
પ્રથમ સમરૂ શારદા,
ગણપત લાગુ પાય,
દેવના ગુરૂ દેવ સમર,
મને જ્ઞાન નાવ બતાવ કર
જેની દીશાએ મારો જીવ નહી,
માન મટતુ જાય
અમૃત પ્યાલા સભર ભરીયા,
દેખતા વીખ ખાય કર
કાગ વાણી છોડ માયલા,

હસની ચાલે ચાલ,
પાજરામા પખી બોલે,
તેમ રામ શુલે લાવ. ફર
માયલામા ભાવરાખો,
હેત રાખો ધાર,
નુગરા નર શુ દુર રહેતા,
જોઇ એનો તાર ફર
પાચ સાત નવ બાર કરોડ,
તેત્રીસ તુ અવતાર,
રાવત રણુશી બોલીઆ,
મારા ગુરૂ બેડલો તાર.

હાથી

વાલમ તુને વેહનીરે, નીશા તુને કયાથી મળીરે,
આતો રગ શેનોરે, બીએ બીજી ભાત પડી (ટેક)
આત્મચિના વિના આત્મો તે જુડડા બ્રહ્મ જ્ઞાન,
ભકિત તણો જેને ભેદ ન લીધો,
તેતો મેલે ફુસો કરી પ્રાણુરે વાલમ.
વા ચઢો વઢતારે, કાઢે આડી હુડ હડી,
નટવર હોકર નાટક ખેલે,
ધ્રતો જઇ ઉભો દોર ચડી,
આ પળ ચુકયો તારો આત્મો, તો અધવચ રહેશો અડી,
જોગ તમે સાધોરે, ખેલ આવ્યો ખેરાખરી વાલમ
સાધુને સુરવીર સનમુખ રેજો, સાચી રામ શુ સગાઇ,
પુર વિના નર પ્રગટ હોશે,
તે ધન્ય ધન્ય અદકી સવાઇ વાલમ

રણુવટ ચઢજોરે, સાથે લેજો જ્ઞાન ચુડી,
નીર વખ હોકર નામ સમરલે, તરવેણી ટકશાળ વાલમ
દાસ હાથીને ગુરૂ મોરાર મળીયા,
તે સબળ લીધી મારી સાર,
ત્યાથી રંગ લાગ્યોરે, કાઢી માહીથી કણુખી પગી વાલમ

ભજન ૧૦૫.

પતિ તમારી રામ ચરણુમા લાગીરે,
સુરતા મારી સત ચરણુમા જાગીરે,
તેણે મારી ભે ભાગીરે, ગુરૂ ભે ભાગીરે
સત શબ્દ જ્યારે સરવણે સુણાવ્યોને, રણુકાર ઉરતો લાગી
તરવેણુના નીરજ ઉપર મોરલી મધુરી વાગીરે તેણે
ઘણારે દીવસ મન કરૂ દીવાનુરે ઘટડામા નવ જોયુ જાણી,
અક્ષી રાતી બહુને પુરૂષ મળીયા,
ત્યારે બાયે પકડી લે લાગીરે તેણે.
દયા કરી મન ડોલતુ રાખ્યુરે, તૃષ્ણાને મેની ત્યાગી,
સ્વામીજ આગળ જ્યારે શીશ નમાવ્યુ ત્યારે
સુરતા સુનમા લાગીરે તેણે.
સત ગુરૂએ શબ્દ જ્યારે સરવણે સુણાવ્યો,
ત્યારે અતર પ્રેમ પ્રકાશી
દાસ હાથીને ગુરૂ મોરાર મળીયા,
ત્યારે મટી ગઇ જમડાની ફાશીરે તેણે.

લખમો૧૦૧

જેણે અમર પુરૂષ પધરાયા મેરે દાતા, જેણે અવર પુરૂષ
પધરાયા મેરે દાતા ખલકા ખુબ બનાયાજી,
બીજ વરખમા વરખ બીજમા, થાણા ડીક લગાયા,

અડન વાલે એડની પાયા, તો કબુધ્ધિ કપાસીયા નીપાયા. મેરે
સુખમણા નારી સુતર કાતે, સુરતા તાર મીલાયા
તીન ગુણીકા નળી ભરયા, પાચ તત્વ કે તાણા, મેરે
બડા કબીર માસ વણવા બેઠા, હરમદ તાર મીલાયા,
વણતા વણતા નવ માસ લાગ્યા,
તો પચરંગી રેજા નીપાયા,
સત સુધ શબ્દકા ધાગા, રીવણ વાળા કીરતાર,
ટુકડે ટુકડા ભેગા કીધા તો સાધુ ખુબ લગાયા મેરે
ગુરૂ હમાના મતકા ગ્નાની જુના પીર જગાયા,
દોય કરજોડી લખમો બોલ્યો, તો અતે રેજો બેળા મેરે

ભજન ૧૦૭

જેને દીઠડે તેણા ડરે, બાયુ અમને એડા સાધુ મળે,
ઓદરમાથી એક બીંદુ પ્રગટયુ ને ભગત નામ ધરે,
નરક છોડાવી કરો નીયાળો, એ અમર લોકને વરે, બાયુ
ચાલતા નર વરતી ન ફુવે, ને પાપ દોષથી ડરે,
વચને વિવેકોને ચાલે મો લખણા,
તે તો પુરીને પગના ભરે બાયુ
ત્રિગુણ પુતળી માવ સોનામા નેહડડા વાટ વડે,
ગુરૂના શબ્દ અવાટ છે, તે તો ખોજે તો ખબર પડે બાયુ
કાયા તે વાડીનો ભમરલોને, સદાય ઓથ ધરે,
આરે સમાગીઆમા મત સુહાગી,
તે તો મેડકા ભજન કરે બાયુ
વરખ રજનો હેમજ પોપટો, તે નીરમા નીર ભરે,
દોય કર જોડી લખમો બોલ્યો,
તે તો શાન્તીના બીંદુ ઠરે બાયુ

છોટમ ૧૦૮.

મારા સાચના સઘાતીરે, વખતે વેલા આવજોરેજી,
મનુષ્યા જન્મ મળ્યો તુને મોટો,
તો હરી સ્મરણુ નવ કીધુ હેજી,
ભવ જળ પાર ઉતરવા ભાઇ, નાવ હાથ લીધુ માગ.
પાપ કગ્મની કોઠી નાખી, લોભ કપટજ ભરીયાહેજી,
સત્ય કમાણી કોરે મુકી, પાપે પેટજ ભરીયા હેજી માગ
પુન્ય તણુ તે નામ ન જાણ્યુ, ધર્મ મુકયો તે જાણી હેજી,
અત સમે સૌ આવી વળગશે,
કરણી કરમ પ્રમાણી હેજી, મારા,
પ્રભુની પ્રભુ તાઇ ન જાણી, વિષયમા રહ્યો તુ માણી હેજી,
વીષય વાસના દુર તજીને, પ્રભુને લ્યો તમે જાણી હેજી, માગ,
પુર્વ જોગે ભેગા થયા છો, માત તાત તમે જાણો હેજી,
પુત્ર કલત્ર તેવુજ ભાઇ, જગમા સૌ પ્રમાણો હેજી મગ
અત કાળે જાતુ જીવને એકલુ, છોટમ લીધુ જાણી હજી
એવુ સમજી પાપ કરો નહિ, ઇશ્વરને લ્યો જાણી હોજી માગ

ભજન ૧૦૯

આવુ હરિ ભજવાનુ ટાણુરે, વારે વારે તુને નહિ મળે હેજી
મનુષ્યા જન્મ આપ્યો રે, મોટા મોવા મુલનો હેજી,
તોય હરિ ગુણ ન ગાયારે,
ગુણ તુ ભુલ્યો ભગવાનના હેજી આવુ
સમજીને તમે ચાલોરે, જીતો જમ દુવારને હેજી,
હરિ ભજનમા તમે ચાલોરે, મેહેજે મળશે પુરૂષ હરિ આવુ
ખોજ કરીનેરે, જુઓ તમે નાથ હરિ હેજી,

ગોત્યો તે નહિ જડેરે, એવો સારીગ્ર પ્રાણી. આવુ
સહેજે ગુરૂ મને મળીયારે ભજન ભાવે હરીનુજી,
એવુ ખોટમ કેછેરે મારા ઉરમા આવો ફરી આવુ

પ્રેમદાસ ૧૧૦

સાધુનો મારગ સાકડો, ત્યા કોઇ માલે સુરારે,
કાયર કેહે નહિ ચડે, ઇછે દલના અધુરારે,
શુલીયા નર તે ઠવાય રહ્યા નરમે નીરવાણુ તે નવ જાયેજી,
સુળીએ ચડવુ તે તો સેહેલ છે સેહેલ છે ખાડાની ધારરે
અગ્નીમા આપ અરપવુ ગરતુ જમીન મોજારરે,
તેથી કઠણુ અવરદાન છે, સતો ખરારે ખરીનો ખેલ છેજી,
દુગજાના ડાગ લાગે નહિ એછે દલના દરીયારે,
હળા હળ પીધુ શીવજી સાધુએ અજરા જરીયારે,
પાત્ર પારખ્યુ તો મળે હેમ અગ્નીમા જઇ ભગે હોજી
જુના ધરમને ધારણુ કરી ચાલ સસારની ચાલેરે
જે વાટે જગ ઠેવાઇ રહ્યુ તે ધાટ સતો ઓરડેરે
નીજીયા પથ એવા નીરમણુા રેગી કેણીન સતો ઉજગાર,
સત સેવાના ફળ શુ કહીયે મુખ વર્ણ્યા ન આવેરે
નવધા ભક્તીને ભેટતા ભેદ ભકતોને ફાવેરે,
ચારે સમે ટળ્યા એને કારણે વારણા લઉં એને વારણેજી,
કલક નહિરે નકલકી ધરમને એછે જુની ગાદીરે,
મોટા અનુભવી એમ ઓચરે એછે આદિ અનાદીરે,
પ્રેમદાસ વાત પ્રસિધ છે, સતો વેદ પુરાણે સિધ્યાછે હોજી

ભજન ૧૧૧

આવોને સતો વાતુ વોરીએ માલ મીસ્ટ ગુરૂ મલીયારે,

શીરને સાટે લઇ સાટવા ગુરૂજી અઢળક ઢળીયારે,
શીર મળે પણ સમો નહિ મળે,
સમાના ચુકયા ભેળા નહિ ભળે હેજી
અજર પીઆલા જે જન જીરવે આપે અલખ આગવેરે
રૂપે રંગે તો ગયે નહિ તે નર નવધા સાધેરે,
વણજુ કરેરે વેપારી ભકિતના ભોગી નર ભરીયા હોજી,
નીમ કઠણુતો નીજાગના સુરા લઇને ચાલેરે
કાયરનુ ત્યા કામ નહિ મનજીવા માલેરે
સાચાને મન સેહેલ છે, ધરમ હીણા દેખી ધ્રુજેરે હેજી
સાયબની ઓળગે જોડીયા જ્યારે જામો જાગ્યોરે,
આપ ઓડે ધણી ઓળગે ફળ ચારે મળેરે
અહોનીશ નીર અમૃત વહે મતને સાહેબ ફરી પેખે હેજી
એ ધરમ આદિ અનાદનો જુગ પેલો જુનોરે
સનાતન એને સત કહે ધરણી પેલોરે ધુનોરે,
અહોનીશ નીરીજન એમ ઓચરે,
અલુણા નરનો સેજે તરે હો જી,
મારૂ તારૂ તમે મેલજો આ કાયાનુ કાચુરે,
અમર તન કેનુ નહિ સ્મરણ ગુરૂજીનુ સાચુ રે
પ્રેમદાસ પામ્યા પરીબ્રહ્મને અહોનીશ માયાધનુ ધરમને હેજી

લાવા ૧૧૨

ગુરૂજી પધાર્યા જેત્યુ જાગીયુ મોટા મુનિવર મળીયારે
અડસઠ તીરથ ધરને આગણે, પ્રવાહ ગંગાજીના વળીયારે
નાયા તે નર નીરભે થયા રુડીયા ફીનાર બેસી રહ્યા હેરે
મનના માન્યા મુનિવર જો મળે આપુ સરવસ મેપીરે
હીરલો ચાલ્યો ગુરૂજીએ હાથમા રાખુ તનના તામીરે,

એ વસાણુ વોરતા, ગુરૂએ ભાળાયા હો
લઇને ન આપે તે, દીવાળીઆ હો,
સત સરોવર સેવતાં, રૂડુ રતન લાધ્યુરે,
રતન જતન કરી રાખીએ આધ બોલે બાધુરે
અજાણ્યાને નવ દીએ સતો સમજીને લીજીએ હેજી
ઉંચા જોયા નર ઉજળા રેણી કરણીના હીણુારે
પારકે મદીર જઇ પાખડ કરે ઘેર આવ્યા શામળીઆરે
એકલને બીજો નહિ ગમે તે નજર ભકતીથી ભુ'યા ભમે હેજી,
આપ ઓડીને અજરા અજરે રાખે મનને વારીરે
પીતાબર ચરણે લીધો ભણે સતો જુવોને વીચારીરે
અમીરસ એણીપેરે પીજીએ તનમન ગુરૂજીને દીજીએ હોજી

લાલદાસ ૧૧૩.

સોય રામ સમરો મારા આતમના આધાર,
ભરમના ભાગો તો દરશન કરો દેદાર— ટેક
મોહ માયા મુરખ મલકાવે અધો કરે અહકાર
નુગરો સકટ શબ્દ ન માને ધણી વિના ખાશે માર
લેખા લેશે ખુની ખરે સોય રામ
સત ધરમમા સમજ્યો નહિને બાધે કરમ પરીવાર
ભકતી ન ભાવે સત ન સેવે તો કેમ મળશે કીરતાર
કુડજ કાઢો તમે સાચુ નામ સભાર સોય રામ
રવી ગુરૂ બોલ્યા પડદા ખોલ્યા પ્રગટ કરે પોકાર
ગુરૂગમ હોય તો ગોતી લેજો તરવેણી ટકશાળ
ગગન ગુફામા સુણી ઝીણો ઝણુકાર સોય રામ
સાધુ શુરો તો સનમુખ લડશે કાયર ભજે ગમાર
શીરને સાટે સાહેબ સેવો તો સફળ જનમ નરનાર

મરજીવાને મોજ મળે દરબાર સોય રામ.
ક્યા દાન અમરાપર મળશે કારજ સફળ સધાર
હુંડી પામ્યો હજુરમાં તો કબુલ કરે કીરતાર
ચરણમા રાખો જન આપણો કરી ધાર સોય રામ
શીલ સંતોકી નીરમળ જીણા સોઢી પોચા પરીધાર
અધર સીહાસન આપ બીરાજે આદિ પુરૂશ નીરધાર
સોય સુરતને લાલદાસ જાય બલિહાર સોય રામ

ભાણો લુવાણો ૧૧૪

મન તુ રામ ભજ રાણા તારે ગુણ ગોવીદના ગાણા હોજી
ખોટી માયાની ખબર ન પડી પછે કળા વિના કુટાણોજી
જુઠી માયાસે જગડો માડયો બળે કરી બધાણોજી મન તુ૦
કુડી માયા તારે કામ નહિ આવે નહિ આવે ભેગા નાણુાજી
હરામની માયા તારી હાલી જાશે પછે દામ રેશે દુટાણુાં રે મન તુ૦
કુળપ વિનાના નર કુડા દીસે ભીતર નહી ભેદાણાજી
હરી વિનાના હળવા હીંડે નર ફરે નીમાણા મન તુ૦
સો વરસ સીધુમા રહ્યા પણ ભીતર નહિ ભીંજાણા હોજી
જળનુ તો કાઇ જોર નવ ચાલ્યુ પત્થર નહિ એ પાણા મન તુ૦
તારા રાણી તુહી તુહી જપીયા રોઇદાસ રૂપાણુાજી
દીક્ષા લઇને દાતાર ચાલ્યા હરીચદ્ર હાટ વેચાણા મન તુ૦
રાવણ સરીખા રહ્યા નહિ ને ઇંદ્ર જેના અગપાણાજી
જરાસધ સરખા રોળાયાને પછે કૌરવ કુટાણા મન તુ૦
સરવે માયા ભેળી કરીને નીચે ભરીયા નાણા
મુવા પછે મણીધર થઇ બેઠા તે પર ગર્ફ રૂપાણા મન તુ૦
વેળા ફરી પણ વૃતિ નવ ફરી તારા બોલનો બંધાણાજી
સુરત ફરી પણ ચલણ ન ફરી તારી ભ્રાત ન ગઇ ભરમાણા મ૦

અવતાર તો અનેક ધર્યાને ભજો ભવ ભટકાણુાજી
જરા મરણુ જીતો નહિ જીવણુ તારો લોભ ન ભયો લુવાણુા મ૦

ભજન ૧૧૫

હંસો હાલવાને લાગ્યો કાયાનો ગઢ ભાગ્યો
તમે પોરે પ્રમાણે જાગોરે હંસો હાલવાને લાગો–કાયાનો ટેક
આપો અશ્વાલોને રમીયા રસ વાધે
તમે કુડ કાયાના વિરા કાઢોરે હંસો ૧
નિત નિત નિદ્રા વીરા નયણે મા રાખો
સુરતાસે સાહેબો આરાધે હંસો ૨
એક મને હુઇ અલખ આરાધો
આધળો આરાધવાને લાગ્યોરે હંસો ૩
અવસર હુઇ રહ્યોને જમડા પણ આવ્યા
ભણે લુવાણો ભાણોરે હંસો ૪

ભજન ૧૧૬

હરી જનને વાજો સત સમાગમ જીવને વહાલી માયા જોને
માયામા વીંટાણો પ્રાણી ભવમા ગોથા ખાય જોને
બ્રહ્માનંદમા માહા સુખ મેલી નીસીનાનંદને ચાય જોને
સુધાનંદનો સીંધુ ત્યાગી મૃગતૃષ્ણામા નાહાય જોને
ઓસના મોતીય થાય તે સૌના મન લોભાવ્યા જોને
દીસતા જગ કે રૂડા રવી ઉગે રેલાયા જોને
સુત વિતદારા અલ્પ સૌ છે મધ્યાન કાળની છાયા જોને
મુક્તી ન ઇચ્છે આપ ન પ્રીછે શીખ્યા કીરતન ન ગાય જોને
નખ શીખ સુધી અવિદ્યાની વાતમા બધાયા જોને
જીવન મુકતા મૃત્યુ સિંધુ તેનો નહિ વિશ્વાસ જોને

કરતવ્યે મોટી સીખી આપે તેના થાએ દાસ જોને
થોડી સેવા કરી ઘણું માગે વચનની રાખે આશ જોને
એવા જનને સાધુની સગે જ્ઞાન ન થાય રામદાસ જોને

ભજન ૧૧૭

હાલો હાલી કહે છે રે પ્રભુ મારી વારે ચડો
બચ્ચા મારા મારે રે તળે આની ભીન ખડો ટેક
બાણુ તાણીને ઉભો પારધી ઉપર આવ્યો બાજ
દરમાથી સપ જો નીકળે તો વણુશે અમારા કાજ
ગરૂડના ગામી રે આડી રાખી રખે રહો હાલો
કેતામાં પ્રભુ પરવરીઆ તે સર્પ વીષે નીરવાણુ
પારધીને પગે ડસીને તતક્ષણુ લીધા પ્રાણુ
ત્યાથી બાણુ છુટયુરે બાજ આની હેઠે પડયો હાલો૦
કઠણુ વેળામા કામજ આવે ભજન કરે ભય જાય
એવા સમર્થ સ્વામી મુકીને કોના પુજુ પાય
ગુન્હેગાર તારો રે તુલસીદાસ ખરો હાલો૦

પટોળી ભજન ૧૧૮

પટોળી આ પ્રેમની એના વણુનારા વિશ્વાધાર પટોળી૦
સતજુગમાં કણુ વાવીયા ત્રેતા જુગમા ઉગ્યો કપાસ
દુવાપરમાં આવી કેરીયુ રે કળજુગમા વીણાણુ કપાસ પ૦
સતને ચરખે લોઢાવીઓને પ્રેમની પીંજણે પીંજાય
સરખી સાહેલી વણે પુણીયુરે એને ગગને ફરકે છે તાર પ૦
બ્રહ્માએ તાણ્યો તાણોને શકર જેવા ભરનાર
તેત્રીસ કોડે ગ્રહયો તાગડોરે એનો તાગ ગયોરે અસમાન પ૦
પ્રેલાદ ઓઢી અભેપદ પામીયાને ઓઢી મીરાબાઇ દાસ

રવીદાસ ૧૧૯

તારા પદ સ્પર્સ્યા ચારે જુગમા ના આવુ ફરી
ભકતને આધીનરે ભકત પ્રતિપાળ હરિ ટેક૦
તારા રૂપની શોભા શી વર્ણવુ નીગમ થયારે સ્વરૂપ
ત્રીવીધી તાપ ત્યા જને ન માને નીરભળ આશ અરૂપ
સોયજન ભુલ્યારે બળ અહકાર કરી તારા૦
કીરીટ કુડલ સુદર દળ લોચન અમરતના આગાર
રામ કઠ રામાસગ સોહે, ધનુષ્ય બાણુ હથિયાર
ભકતના પાલન રે દૈત્ય સહારણુ હરિ તારા૦
રાજા સઘળા મળીને બેઠા ધનુષ ભાગો કોઇ
રાવણુ સરખા કઇક રોળાણા જે શુદ્ધ બુદ્ધ બેઠા ખોઇ
ગમ રામ કેજોરે સીતા મન ચિંતા ઘણી તારા૦
રામ લક્ષમણુ ગુરૂ સગ આવ્યા રાસ રચ્યો છે ત્યાય
સીતાએ રઘુનાથને નીરખ્યા અગે ઉલટ ન માય
વાચા એહી પળજોરે સુંદરવર સરસ ઘણી તારા૦
બાળક રૂપ સુકોમળ કાયા હાથ લીધુ કુશમાડ
દેવ દેવતા દેખતા ભાગ્યુ ત્યારે ડોલ્યુ પાહાડ
જાન તેડાવોરે જનક કુવરી વરી તારા૦
પરશુરામ ખોખારીને ઉઠયો મનમા આણીને રોશ
રામ લક્ષમણુ મનસુખ ભેટયા બાણે કીધુ બળ સોચ
હુ છુ તારો બ્રાહ્મણુરે પ્રભુ તમે ચરાચરી તારા૦
આગે સત અનેક ઓધારીયા ત્રાતા તરણુ રામ
અનેક જુગના ભુપ પ્રભુજી કરે રવીદાસ પ્રણામ,
તારા પદ સ્પર્સ્યારે ચારે જુગમા ન આવુ ફરી. તારા૦

ભજન ૧૨૦

આવો આવો મનડાના માનેલા સાથ પ્રભુજી મળીએરેજી
ન આવો તો તમને નહઆવાની આણુ નીકર વીખડા
ઘોળીને પીજીએજી આવો આવો૦
આજ મારા વાલાજીના નેણુા નીરખી થઇ છુ નીઆલ
મારા રૂદીયા કમળમા ટાઢા ટાઢા હીમ છે રેજી આવો૦
આજ વારી જાઉં બીજડી થારે રૂડો વાર
જાગ્રેયે ને રચીઓરે જોત્યુ હવે જાગીયુરેજી આવો૦
ટળાવોને સોનાનારે બાજોઠ
પ્રેમે તે પધારેરે, પ્રભુજી મારી પ્રીત છે રેજી આવો૦
આહા જગત રચીઓ મારા મદીરીઆની મોઝાર
ગોવીંદ ગુલતાન થાવુ છે રે કાનથી રેજી આવો૦
ભાણુને પ્રતાપે એમ મગન ભણે
રવી રામ ભજન કરશેરે હીયા ભીમ ખીમ છે રેજી આવો૦

ભજન ૧૨૧.

હતરે દરિયામા હમેશ નાતા કાદવ કપડા કયુ ધોતારે
પતિવૃતા ઘેર નાર પદમણીને ગુણકાસે મન કયુ મોતા
ખાવે પીવેને મારે ખાસડે સાચા માલ મુરખકયુ ખોતા
ઉગે ત્યા નવાવે અભાગીઓને ઇગારે બીજ કયુ બોતા
આમ્ર વૃક્ષકી છાયા છોડકર આકડે આસ કર કયુ સોતા
હસની સભામાં કણુ ન બેસતો ને
બગલા સાથે મન ખાવે ગોથા
શીઘ્ર સરાવતાં કઇક જુગ વીત્યા મુવા પછી મુખ કયુ ધોતા
આવ્યા પુરૂષને આદર ન દેતાને મુવા બાપને કયુ રોતા

કરી લેની બંદગી સાચા સાહેબની
ઓર ભરોસા સર્વે ખોટા
કહે રવી સાહેબ સંતો ભાણ પ્રતાપેને
અમર નહિ રેવે તેરા થોથા
દલ દરીયામા હમેશ નાતા કાદવ કપડા ધોતા.

ભજન ૧૨૨

જાગોને મન તમે આતમ રામ દેખો નજર પાછળ ફેરીરે
ઘડી ઘડીનાં ઘડીયાળા વાગેને
કાયાનો ગઢ તારો લેશે ઘેરીરે જાગો૦
માતને તાત તારા કુટુંબ કબીલા એની બંધવ સુતની ઘેરી
તેમાથી કોઇ તારે સગ ન આવે
ન આવે ઘરના મેરીરે જાગો૦
એક દીન જમડા શહેરમા ઉલટશે
શ્મશાણુ ચડશે એની સ્વારીરે
આરે કાયામા ધંધુકાર લાગી રેશે
જેમ અસાડી ધમધોરીરે જાગો૦
દશ દરવાજા તારા બંધ કરી લેશે
ચોપદાર ઉભા રેશે ચોક ઘેરીરે
પુન વિના તારી પાછળ ન આવે તે
કોણ કરે વસ્ટી તારીરે જાગો૦
તનમાં તપાસો તમે જુઓ વિચારી
મનુષ્યા જનમ નાવે વારમવારીરે
કહે રવીદાસ સંતો ભાણ પ્રતાપે
એક અલખ આશા તમારીરે જાગો૦

ભજન ૧૨૩.

સત વચનકા કરી લે નીવેડા મે રામ સતગુરૂ મત્ર બોલેરે
માયલા શેરમા રતન અમુલઅ
વસ્તુ છે માહી અણુ તોળીરે સત૦
દલરે દરીઆમા અખડ દીવોરે
દેખ્યા વીના મારૂ દલ ડોલેરે
ભ્રાતુના ભરીયા ઓલા ભવો ભવ ભુસ્યારે
સત ગુરૂ વિના તાળા કોણુ ખોલેરે સત૦
ગગન મડળમા ગુપ્ત ગેબીરે બાવન અક્ષર બાર બોલેરે
તુરી તખ્તપર નામ નીરતર
નુરતે ને સુરતે જેમ નાખેરે સત૦
આગળની જેને હશે ઓળખાણુ રે
આહકો વચન ઇતો નહિ મેલેરે
આવ્યો અવસરને ચેતો માગ બેલીડા
ફળ લાગ્યુ છે આ વેલેરે સત૦
પટા લખાવ્યા જેણે ધણી હજુરમાં
કોને દરવાણી એને કેમ રોકેરે
કે રવીદાસ સતો ભાણુ પ્રતાપે
પ્રેમના પ્યાલા કોઇ સત પીવેરે સત૦

રૂપાંદે અને માલાનુ ભજન ૧૨૪.

વાયક આવ્યાં ગુરૂવા દેશનારેજી
રૂપાંરાણી જમલે પધારોજીરે ૧
કેમ આવું ગુરૂ મારા એકલીજીરે
સુતા માલદે જાગેરે ૨

નીદ્રા મગાવુ સારા શહેરની જીરે
ઉપર અમર ઓછાડી રહોજી ૩
સોડમા સુવાડુ વાસુકી નાગનેરે,
ખુણે ખાટ ઢળાવુરે હોજી ૪
વાળે વાળે મોતી પરોવીઆજીરે
ટીનડી ચોડી લેલાટ રે હોજી ૫
થાળ ભર્યો સગ મોતીડેજીરે,
રમઝટ કરતાં ચાલ્યા હોજી ૬
ત્યાથી રૂપાદે રાણી ચાલીઆજીરે
આવ્યા દોઢીને દરવાજે હોજી ૭
ભાઇ પોળીઆ વીરા વીનવુજીરે,
તુતો સુતો છેકે જાગે હોજી ૮
કાક સુતો કાક જાગીઓજીરે,
રાણી તમે કડડે પધારોજી ૯
વ્રત રહ્યા એકાદશીનાજીરે
ઇશ્વર પુજવાને જાવુ હોજી ૧૦
તાળાં જડાવી જેસળ શેગનાજીરે
કુચી માલા દરબાર હોજી ૧૧
ઉભાં રહી અલખ આરાધીએજીરે
ખડગ બારીને ખોલી હોજી ૧૨
ત્યાથી રૂપાદે રાણી ચાલીઆજીરે,
આવ્યા ધણીને દરબાર હોજી ૧૩
અલખ વધાવ્યો સાચે મોતીડેજીરે

સોની ઓપતી પધાર્યો હોજી ૧૪
મણિગતને હરે હરી મારે જીરે
ગુરૂને પરણામ હોજી ૧૫
આવ્યા રૂપાદે રાણીજીરે
જળહળ જોતુ દરસાણી હોજી ૧૬
ચદ્રાવળી ચાલ્યા ગાડીઆજીરે
સુતો માલાને જગાડયો હોજી, ૧૭
ઉઠો રાણા ઉઠો રાજીઆજીરે,
રાણીએ રાજ અભડાવ્યા હોજી ૧૮
ઝડપ લઇ માલાદે જાગીઆજીરે,
સોડમા વાસુકી ધુધવ્યો હોજી, ૧૯
કરડયાં હતા પણ ઉગર્યારેજી
ચદ્રાવળી ભાગ હોજી, ૨૦
ખડક ખાડુ લીધુ હાથમાં જીરે
માલદે ક્રોધજ કર્યો હોજી ૨૧
જોર્યા મદીર જોયા માળીઆજીરે,
ઘોડાની ઘોડાર હોજી, ૨૨
ત્યાથી રાવળ માલો ચાલીઆજીરે,
આવ્યા દોઢીને દરવાજે હોજી ૨૩
ભાઇ પોળીઆ વિનવુજીરે,
રાણીને જાતા તે જાણીરે હોજી ૨૪
કાક સુતો કાક જાગીઓજીરે,
મુજને ખબર નથીરે હોજી ૨૫

ક્રોપ કરી ખાડુ ફેરવ્યુજીરે,
પોળીએ પોળુ ઉધાડીરે હોજી ૨૬
ત્યાથી રાવળ માલો ચાલીઆજીરે,
આવ્યા રૂપીને દ્વારરે હોજી ૨૭
પાછલી પછીતે ચડીઓજીરે,
રાણી નજરે ભાળીરે હોજી ૨૮
ગુરૂ મારા દેવચીજીરે,
જોત્યુ ઝાખી વરતાણીરે હોજી ૨૯
આપણા શહેરમા કોઇ નહી નુગરો જીરે,
માલદે પધાર્યારે હોજી ૩૦
બરસીફુલ મોજડીઉ ઉપાડીજીરે,
માલદે ત્યાથી ચાલ્યાજીરે હોજી ૩૧
સઉગતો ને હરી હરી જીરે,
મારા ગુરૂને પરણામ હોજી ૩૨
ગુરૂ ગુરૂ મારા દેવચીજીરે,
પગની મોજડી દે રાણીરે હોજી ૩૩
સઉગતો અલખ આરાધીઓ જીરે,
સ્વર્ગથી મોજડી ઉતારી રે હોજી ૩૪
લો રૂપારે પેરો મોજડીજીરે,
કઇ કેણુ કહેરાવ્યાજી ૩૫
ત્યાથી રાવળ માલો ચાલીઆજીરે
એતો પોળીઆને માર્યોજી હોજી ૩૬
શીખ માગીને રૂપાંદે ચાલીઆંજીરે

આવ્યા દોઢીને દરવાજે હોજી ૩૭
ઉભા રહી અલખ બોલીઆ જીરે,
પોળીઆને સજીવન કીધો હોજી ૩૮
સાંકડી શેરીમા સામો મળ્યોરે,
સતીનો છેડલો ઝાલ્યો હોજી ૩૯
રાત અધારી આભો લુમે ઝુમે,
રાણી તમે કઠડે પધાર્યા હોજી ૪૦
વૃત એકાદશીના જીરે,
ઇશ્વર પુજવા ગયા હતા હોજી ૪૧
આપણા શહેરમા નહી ફુલવાડીયુ જીરે,
ઢોલને ઢમકે પાણી હોજી ૪૨
પેલી વાડી આણુ શહેરમાજીરે,
બીજી ગઢ ગીરનાર હોજી ૪૩
ત્રીજી ધણીના ચોકમા જીરે,
ચોથી થાળીમા ઠેરાણી હોજી ૪૪
ઝડપ લેઇ છેડલો તાણીઓજીરે,
કુલડે છાણુ ભરાણી હોજી ૪૫
જે માઝુઝડે તમે ગયા હતા જીરે,
તે પથ અમને બતાવો હોજી ૪૬
એ પથ માલા દોહ્યલાજીરે,
ખેલુ ખાડાની ધાર હોજી ૪૭
પેલો માર મોભી દીકરોજીરે,
બીજો હુસલો ઘોડો હોજી ૪૮

ત્રીજો માર ક્વલીનો વાછડોજીરે,
ચોથી ચંદ્રાવળી રાણી હોજી ૪૯
ચારના મસ્તક લઈ આવજો જીરે,
રાજ પથ બતાવું હોજી ૫૦
ત્યાંથી રાવળ માલો ચાલીઆજીરે,
આવ્યા પોતાને મહેલ હોજી ૫૧
ચારના મસ્તક વાઢીઆ જીરે,
આવ્યા રૂપાદેની પાસ હોજી ૫૨
ત્યાંથી રૂપાદે માલો ચાલીઆજીરે,
આવ્યા ધણીને દ્વાર હોજી ૫૩
ગુરૂરે ગુરૂ મારા દેવચીજીરે,
મોટા ભુપ નમાવ્યો હોજી ૫૪
સર્વ ગતને હરો હરી જીરે,
માલાના ઢાકણુ ભર્યાં હોજી ૫૫
પેલો જીવાડયો મોભી દીકરોજીરે,
બીજો હસલો ઘોડો હોજી ૫૬
ત્રીજો જીવાડયો કનલીનો વાછડોજીરે,
એની માતાને ધાવે હોજી ૫૭
ચોથી જીવાડી ચંદ્રાવળી જીરે,
એતો હરીની આરતી ઉતારે હોજી ૫૮
ભલે મળ્યો મેત્ર ધારૂવો જીરે
મુવા સજીવન કીધા હોજી ૫૯
ગાય શીખે સાભળેજીરે,
વૈકુંઠ એનો વાસ હોજી ૬૦

મેઘ ધારૂ એમ બોલીયાજીરે,
સતનો વૈકુંઠ વાસ હોજી　　　　　　　　　　　　　　૬૧

ભજન રામાદેવ પીરની સાવળ ૧૨૩.

જીરે બાપજી ભજન વિના મારી ભુખ ન ભાગે જીરે,
સ્મરણ વિના મારી તલપ ન જાવ,
અવર દેવને હુ નહીં જાચુ રેહેજી,
કૃપા કરોને રામદે દયાળા,
અજમન ઘેર અવતાર ધર્યા હેજી　　　　　　　　　　ટેક

જીરે બાપજી આજ જુગમા અમરફન આશ હેજી,
ભવતારણ રામો દીન દયાળ,
દુખ દારીદ્ર ટાળી સુખ દેજો હેજી,
સેવક તણા રામો સદા રખવાળા,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો રેજી　　　　　　　　　　૧
જીરે બાપજી મે કુડાને મારા સત ગુરૂ સાચા હેજી
જનમે જનમના કાપે જાગ બણી ઠણી ગુરૂ વાટે ને વાટે હેજી
નેડે રાખોને ધણો એક લગાર,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો હેજી,　　　　　　　　　　૨
જીરે બાપજી પાખ વિના પખી કેમ ઉડશે હેજી
જળ વિના મછીઆના કોણ હેવાલ,
રાજ વિનાની કોણ ગની મેરી હોજી
લખપતી રામો સદા રખવાળ,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યા હેજી,　　　　　　　　　　૩
જીરે બાપજી મે ગોરા ને મારાજ મળીઆ હેજી
મળીઆરે માલા નીજારી, હરી ચરણે ભારી હરજી બોલ્યા હેજી

રામદે પીર મને પડછો દેખાડ,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો હેજી

ભજન રૂખડ ૧૨૪.

ધન ગુરૂ દાતા ને ધન ગુરૂ દેવા
મારે સત ગુરૂએ નામ સુણાયાજી,
ગુરૂનો મેમા પલે પલે વખાણુ
તો પ્રાશ્ચિત સઘળા જાયજી ટેક

દેશ દેખાડયો ગુરૂએ સુતો જગાડી,
મુને અલખ પુરૂષ ઓળખાયોજી,
બુડના મારા ગુરૂએ તાર્યા,
અમને જમડાને હાથેથી છોડાયાજી ધન૦ ૧

ખાલ પડાવુ મારા શરીર તણીને,
ઉપર સોનેરી રંગ ચડાવુજી,
જાડા રીવડાવી વીરા ગુરૂને પેરાવુ,
તોય ગણુ ઓસીગણુ કેમ થાવુજી ધન૦ ૨

ગૌદાન દીએ મર ભોમીદાન દીએ,
કાયા કંચનના મોલ લુટાવેરેજી,
કાશી ખેતરમા કન્યાદાન દીએ,
પણુ નાવે મારા ગુરૂજીને તોલેરેજી ધન૦

સત ગુરૂ મળીઆ મારે ફેરા ટળીઆ
તો લખરે ચોગશી છોડાયાજી,
વાવનાથ ચરણે બોલ્યા રૂખડીઆ,
વેલોનો મુક્તીનો મારગ બતાયોજી ધન૦

ભજન ૧૨૫ શરવણ.

જાગી શકો તો નર જાગજોહોજી એકાંત ધરો આરાધ,
મરવો આલાગને બેસણે રે હોજી દો૦
એજી વીરા ગીરનારમાંથી ગેમી જાગશે ગઢ ઢેનડીએ મેલાણુ
હનુવો જતી વાયક ફેરવે,
અજનીનો પુત્ર આગેવાન જાગી૦
એજી વીરા પાચ કરોડે પ્રલાદ આવશે હોજી,
અને સાત કરોડે હરસન રાય,
નવ કરોડે જેસલ જનૈયો બાર કરોડે બળરાય જાગી૦
એજી લીલુડે ઘોડે સાયબો આવશે ઉપર સોનેરી પનાણુ
માતા કુતા ને સતી દ્રૌપદી, બેઠા દેવને દ્વાર જાગી૦
એજી બત્રીસ હથા નરતો જાગશે હોજી આડુ હાથ અઢાર
બારમણુની કમાન ચડાવશે, તેર મણુના તીર જાગી૦
એજી હાથણી મધડા વલોવશે, બેડા ભગશે બાર,
શેરડીમાં કણુ લાગશે, તેની ખીર રધાય જાગી૦
એજી જુનાગે જાગીડા વાગશે, વાગે ત્રમાળુ નીશાન,
સાહબ પરણે સુંદરી, પરણે સ્ત્રી ઉગમને ભાણુ જાગી૦
એજી વીવા વીતશે મોડ ચાબલે વરતાશે જય જયકાર,
ગુરૂને પરતાપે સરવણુ બોલીઆ,
બોલ્યા અગમના એંધાણુ જાગી૦

સમાપ્ત.